วิดีโอทีวี จัดทำโดยทีมงาน

วางตลาดทุกวันที่ 5 ■ 20 ■

เพ็ญพักตร์

รายปักษ์

ฉบับที่ 107

◆ เริ่มฮิตติดลม 'เจาะใจสาวสวย' ยลโฉมได้ในหน้า 8

◆ ฉลกกี่เพ้าหมวยสาว ในมาด...เจ้าแม่เซี่ยงไฮ้ สะใจตี๋!

25.

★★★★★★★★

สาวไทย
ใน
ฮ่องกง
97

★★★★★★★

ภาพน่าสุขสมของ

รติกา
รื่นรมย์

ใน ฮ่องกง 97

เชื่อว่าคุณต้องจำผู้หญิงสาวที่สวย-หวานปานน้ำผึ้งอย่าง *รติกา รื่นรมย์* ได้เป็นอย่างดี เพราะเธอเคยมาปรากฏโฉมให้หนุ่ม ๆ ชาวเพ็ญพักตร์ได้ยลเรือนร่างอย่างอล่างฉ่างกันไปแล้ว ทั้งใน *เพ็ญพักตร์* และ *เพ็ญพักตร์มินิ*

เห็นภาพของเธอใน *นิตยสาร ฮ่องกง 97* เข้า ก็เลยเอามาตอกย้ำความคิดถึงที่คุณมีต่อเธอให้มากยิ่งขึ้น เพราะปัจจุบันนี้...เธอคงไม่ค่อยจะมีโอกาสมาเปิดเปลือยเสื้อผ้าให้เราเห็นเนื้อในกันอีกแล้ว

ได้ดี...ก็ขอดีใจด้วยนะจ๊ะ

เพ็ญพักตร์

นิตยสารเพื่อความงามแห่งสรีระและสาระบันเทิง

2535

♦ฉบับที่ 28 ประจำวันที่ 20 กรกฎาคม/ปักษ์หลัง♦

บ ก . ข อ ก่ อ น

■ *13.00น. บนโต๊ะทำงาน*

เมื่อหลายคืนก่อน ผมขับรถสุดเก่าคู่ชีพของผมไปบนถนนพระราม ๙ ประมาณตีหนึ่งกว่า ๆ ย่างเข้าตีสองอยู่มะรอมมะร่อ พอผ่านแยกอ.ส.ม.ท.ไปได้เพียง 200 เมตร ภาพที่ปรากฏอยู่ตรงเบื้องหน้าผมบนถนนพระราม 9 คือ ภาพของ มอเตอร์ไซค์ 2 คัน ที่พังยับเยินและ คน 4 คน ซึ่ง 2 ใน 4 กำลังนอนร่อแร่อาการแย่เต็มที--ผมชะลอรถเข้าไปจอดเทียบไว้ข้างทาง ยืนมองดูอยู่ชั่วครู่ใหญ่ ๆ ว่าจะมีคนขับรถคันอื่น ๆ มาสนใจอีกไหม และคำตอบก็คือ...ไม่มีรถแม้แต่คันเดียวที่จะแวะจอด เพื่อไต่ถาม และให้การช่วยเหลือ

ผมติดเครื่องรถ แล่นอย่างช้า ๆ เข้าไปใกล้ ๆ กับที่เกิดเหตุ พร้อมทั้งบอกให้เพื่อน ๆ ของผู้บาดเจ็บช่วยพยุงผู้ที่เจ็บหนักที่สุดขึ้นบนรถของผม และผู้บาดเจ็บที่ถูกพยุงขึ้นรถผมนั้นขาข้างซ้ายของเขา '*หัก*' และ '*ฉีกขาด*' จนเกือบจะหลุดจากกัน ดีที่กล้ามเนื้อส่วนหลังของน่องยังยึดติดอยู่--ผมเข้าเกียร์หนึ่ง ตามด้วยเกียร์สอง สาม สี่ และห้า มุ่งหน้าไปโรงพยาบาลแพทย์ปัญญา ซึ่งอยู่ใกล้กับที่เกิดเหตุมากที่สุด ตลอดระยะเวลาที่ผมขับรถอยู่นั้น ผู้ได้รับบาดเจ็บส่งเสียงแสดงออกถึงความเจ็บปวด และหวาดกลัวว่า...ตนเองอาจจะต้องเสียขา หรืออาจต้องเสียชีวิตลง ผมได้แต่ปลอบใจไปว่า...ไม่เป็นอะไรมากอย่างที่เขาคิดหรอก เพราะบาดแผลที่เกิดขึ้นมันห่างไกลกับการเสียชีวิตนัก

มีอยู่คำถามหนึ่งที่ผมถามเขาว่า--ขับซิ่งมาหรือเปล่า? ซึ่งเขาตอบมาด้วยน้ำเสียงขาดห้วงและแตกพร่าว่า...ครับ..บ...พี่..บิดกันมาเร็วมาก แล้วพอดีมีรถสิบล้อขับซิ่งมาเบียดอีกที...ทั้ง ๆ ที่ถนนกว้างว่างตั้งเยอะแยะ...เขาคงอยากจะแกล้งผมแหละครับ...โอย...ย...พี่...ผมปวดจังเลย

ผมทราบถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นอย่างไม่รู้จะบอกยังไงดี--เหตุการณ์อย่างนี้มีเกิดขึ้นในบ้านเราอยู่บ่อยครั้งมาก ด้วยเหตุการณ์หลายอย่าง-หลายสาเหตุ แต่ผลสรุปก็คือ ผู้ประสบกับเหตุเหล่านี้ที่ขับขี่ยานพาหนะที่เล็กกว่า ย่อมได้รับบาดเจ็บ หรือสูญเสียชีวิต เสมอ

ต้นเหตุของเรื่องก็คือ ความประมาท ความเหิมเกริมในอารมณ์ ความคึกคะนอง ของบุคคลที่เกี่ยวเนื่องกัน

ไม่มีใคร '*ถูก*' หรือ '*ผิด*' เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์--แต่ถ้าไม่เกิดขึ้นเลยคงจะดีกว่า

ไม่มีมนุษย์คนไหน...ไม่รักชีวิตของตัวเอง อย่ารักชีวิตตัวเองเมื่อใกล้จะเสียมันไป

ไม่มีมนุษย์คนไหน...ไม่รักชีวิตตัวเอง เชื่อผมเถอะ

รักชีวิตตัวเองและรักชีวิตคนอื่นบ้าง...อย่าลืมล่ะ

น พ ด ล ร ณ ชั ย

บรรณาธิการอำนวยการ: นพดล รณชัย บรรณาธิการบริหาร: คมกริช พิชิตนารี
หัวหน้ากองบรรณาธิการ: ศักดา ท่าพระจันทร์ กองบรรณาธิการ: ต่อง รัตติกาล, กระดังงา, มาลีรัตน์, พักตร์พริ้ง สมานเทพ พิสูจน์อักษร: นัส, ตู่
จัดทำรูปเล่ม: ไกร, โจ้, ตั้ว สถานที่ติดต่อ: ตู้ปณ. 130 ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
'*เพ็ญพักตร์*' รับพิจารณา *บทความ, นวนิยาย, เรื่องสั้น, สารคดี, สกู๊ป, เรื่องแปลทุกประเภท* ที่มีแนวสอดคล้องกับนิตยสาร เรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์จะได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

สารบัญ ฉบับ 107

ลงแขก

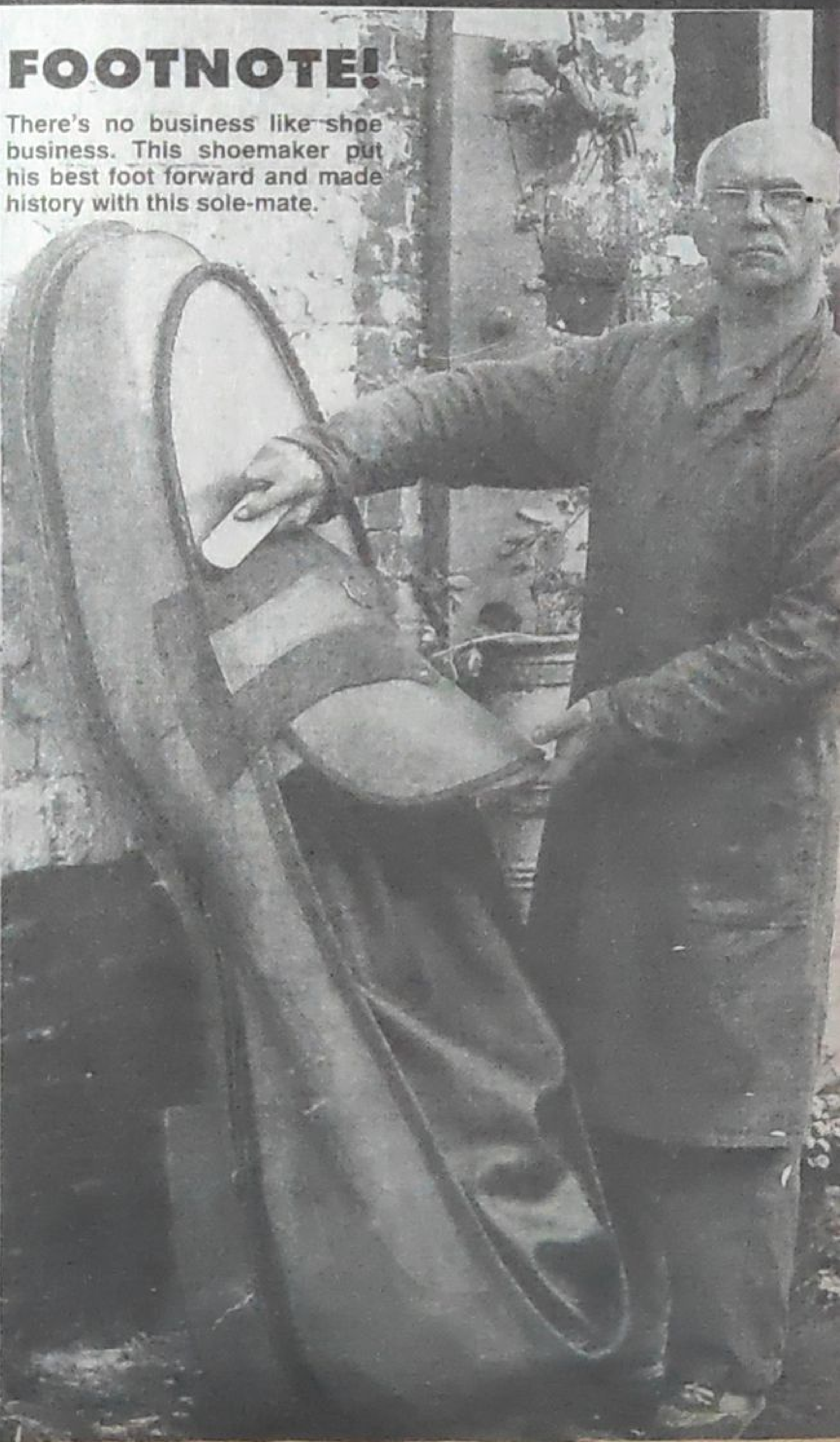
「夢浪の陽根」は大2000円、中1000円。神社横には、"性"に関するミニ博物館もある

โคตรปลัดขิก

จ้าท่อนไม้ที่เห็นอยู่ในรูปนี้ไม่ใช่ท่อนไม้ธรรมดา เพราะมันคือ *โคตรปลัดขิก* ที่มีทั้งความใหญ่ความอวบจนน่าสะท้าน และมันคงจะอัดแน่นไปด้วยพลังน่าดู ถ้าสังเกตดี ๆ จะเห็นว่ามันมีรอยแตกร้าวแล้ว อื๋ม...น่าเลื่อมใส ๆ

เจ้าปลัดขิกยักษ์นี้ วางอยู่ในร้านขายปลัดขิกในประเทศญี่ปุ่น นี่ถ้า...บรรดาแม่กระดังงาลนไฟทั้งหลายเห็นเข้า คงจะร้อนวูบวาบไปทั้งตัว ดีไม่ดีอาจดีตั๋วไปญี่ปุ่น เพื่อซื้อเจ้าโคตรปลัดขิกมาทำเป็นหมอนข้าง แทนเจ้าแท่งเก่า ๆ เหี่ยว ๆ แน่

เอ้า--ใครกลัวถูกทิ้งก็รีบ ๆ ฟิตตัวให้ปึ๋งปั๋งเร็ว ๆ เข้า

FOOTNOTE!

There's no business like shoe business. This shoemaker put his best foot forward and made history with this sole-mate.

ไอ้ตีนโตของแท้!

เห็นรองเท้าคู่นี้แล้วเกิดอาการฉี่หดขึ้นมาทันใด เพราะกลัวถูกเจ้าของเท้านี้ประทับตราข้าที่ก้นน่ะสิ... ใครหว่าที่มันจะมีรูปร่างใหญ่โตมโหฬารขนาดนี้

แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่หรอกครับ รองเท้าหนังนี้ทำขึ้นมาเพื่อการโชว์สินค้าของบริษัทรองเท้าหนังแห่งหนึ่งที่ทำใหญ่ ๆ โต ๆ ปานรองเท้ายักษ์เช่นนี้ก็เพราะว่า เจ้าของอยากให้ยอดขายกระเตื้องขึ้น จึงสร้างรองเท้าชนิดนี้ออกมาเกทับคู่แข่ง คล้าย ๆ กับจะบอกว่า

"เฮ้ย...อย่าซ่าส์นะโว้ย รองเท้าของอั๊วะน่ะโดนทีฉี่ 7 วันไม่ซ้ำท่า"

ลูกรักต่างพันธุ์

เห็นภาพนี้แล้วรู้สึกอบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก นี่แหละมั้งที่เรียกกันว่าความรัก เป็นความรักระหว่างสุนัขตัวเก่งที่ชื่อ *ติ๊กกี้* กับลูกเจี๊ยบจำนวนมากที่รายล้อม ดูกี่ทีกี่ทีก็อบอุ่น และพาลให้นึกถึง *ผู้หญิงบางคน ที่เผอิญถูกเรียกว่าแม่* แต่ไม่ยอมรับและทิ้ง *ลูก* ของตัวเองไว้ตามโรงพยาบาล สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าหรือใส่ไว้ในกล่องให้มดกัดจนตาย ร้ายกว่านั้นคือฝังทั้งเป็น และโยนให้รถไฟทับ

ไม่รู้เหมือนกันว่าถ้าหากได้เห็นภาพนี้แล้วจะรู้สึกยังไง!!?

พาปลาชมวิว

เห็นปลาทองในตู้ใบนี้หลายคนคงเกิดอาการอิจฉาตาร้อนขึ้นมาตะหงิด ๆ โธ่...หนุ่ม ๆ หล่อ ๆ อย่างพวกเราทำไมไม่ควง ดันไปควงเจ้าปลาทองตัวน้อยแทน สงสัย *แม่สาวแอนดี้ ฮิลล์* ก็คนที่กำลังเข็นรถปลาทองอยู่นี่แหละ ผิดหวังจากหนุ่ม ๆ เลยหันมาขยุ้มปลาทองแทน

เพราะความที่รักปลาทองขนาดหนัก เธอจึงประกอบรถเข็นสำหรับปลาสุดที่รักขึ้นมา พร้อมกับพาเดินโชว์ไปทั่วเมือง เพื่อประกาศว่า *'อะชิ้นมีเจ้าของแล้วนะฮะ'* ซึ่งทำให้หนุ่ม ๆ บนถนนออกอาการเจกันเป็นแถว ๆ พร้อมกับทอดตามองเจ้าปลาผู้โชคดีด้วยความริษยา

แหม...แม่หนูก็ ไม่น่าคิดสั้นเลย น่าจะแวะมาเมืองไทยดูบ้าง แล้วจะรู้ว่าไอ้หนุ่มผมดำน่ะ...บางทีก็ร้อนแรงกว่าไอ้หนุ่มผมทองเหมือนกันนะ

น้องมล

สาวคมเข้ม แห่ง

แวนคีฟ เอ็กซ์คลูซีฟ เมมเบอร์คลับ

อาจจะพูดได้ว่า เธอเป็นผู้หญิงที่มีรอยยิ้มเต็มไปด้วยความลึกลับและยั่วยวนมากคนหนึ่ง เพราะในรอยยิ้มของเธออัดแน่นไปด้วยความอ่อนหวานและเซ็กซี่ ชวนให้อยากสัมผัสชะมัด

สาวผมยาวคนนี้มีชื่อว่า *มล* เธอเป็นโฮสเตสสุดฮิตประจำ *แวนคีฟ เอ็กซ์คลูซีฟ เมมเบอร์คลับ* เล้าจน์ไม่ออฟ ซึ่งฮิตที่สุดบน ถนนชิดลม เพราะนอกจากเสน่ห์ที่ปกคลุมไปทั่วร่างของเธอแล้ว นิสัยของเธอก็ชั้นหนึ่ง ใครลองได้คุยกับเธอล่ะก็ เป็นต้องติดอกติดใจทุกราย เพราะเหตุนี้แหละ เธอจึงเป็นของกำนัลแด่คุณจากเราในฉบับนี้...

■ เริ่มมาทำงานที่นี่ได้ยังไงจ๊ะ

"ที่มาทำนี่ก็เพราะว่าเพื่อนเขาชวนมาทำ เขาบอกว่าเงินดี ไม่ต้องขายตัวนะอะไรแบบนี้ มลก็เลยมาลอง ๆ ทำดู อยากรู้ว่าสังคมกลางคืนมันเป็นยังไง อยากลองทำสนุก ๆ มากกว่า พอทำแล้วมันก็ชอบนะคะ...สนุกดี ก็เลยทำมาเรื่อย ๆ"

■ ที่ทำงานแบบนี้เพราะเงินดีด้วยหรือเปล่า

"มีส่วนค่ะ เงินมันก็ได้เยอะเหมือนกันนะ บางเดือนก็หมื่นกว่าบาท บางเดือนก็ไม่ถึง แค่ 6-7 พันบาท แล้วแต่น่ะพี่ แต่ว่าที่อยู่ได้จริง ๆ ก็เพราะว่าเราได้ประสบการณ์ ได้เพื่อนดี ๆ เราไม่ต้องขายตัว เราเพียงแต่เป็นเพื่อนนั่งคุยกับเขาเท่านั้น ได้เจอคนหลายรูปแบบมันก็สนุกดีสนุกกับการทำงาน"

■ ตอนที่ไม่ทำงานเป็นคนชอบเที่ยวใช่มั้ย

"ค่ะชอบมากเลยเที่ยวตามผับ เธค อะไรพวกนี้แหละ เที่ยวไปหมด เป็นคนชอบเต้น ชอบดิ้น ชอบสนุกสนาน เป็นมิตรได้กับทุกคน ร่าเริงตลอดเวลา"

■ ตอนนี้ยังชอบเที่ยวอยู่มั้ย

"ชอบค่ะ ชอบไม่เลิกหรอกเพราะมันสนุกดี ส่วนใหญ่ที่ไปเที่ยวก็จะไปกันเป็นกลุ่ม ๆ กับพวกเพื่อน ๆ ไปกันเยอะ ๆ สนุกดี"

■ ไปเที่ยวกับแขกนอกร้านหรือเปล่า

"ไม่เคยค่ะ ถ้าจะให้ไปกับแขก มลคงจะไม่ไปหรอก... ถ้าหากว่าไม่ซี้กันจริง ๆ เพราะมันจะสนุกไม่เต็มที่ ไม่เหมือนไปเที่ยวกับพวกเพื่อน ๆ เราได้ปล่อยอะไร ๆ เต็มที่มากกว่า มีแขกเขาจะขอออฟมลหลายคนเหมือนกัน แต่มลไม่เอาหรอก มลรับตรงนี้ไม่ได้"

■ ทำไมล่ะ เพราะแฟนขี้หึงเหรอ

"แฟน...เฟินที่ไหนกันพี่ มลไม่มีหรอก เคยมีตั้งนานแล้ว ตอนนี้เลิกกันไปแล้ว เพราะเขามีคนอื่น เสียใจเหมือนกันค่ะ เพราะว่าคบกันมาตั้ง 3 ปี อยู่ด้วยกันตลอดเวลา พอเลิกกับเขาด้วยความเสียใจมากกินแต่เหล้าเมา 3 วัน 3 คืนแหน่ะ กว่าจะทำใจได้"

■ อ้าว...แล้วทำไมถึงไม่ยอมออกไปกับแขกล่ะ

"มลรับไม่ได้นะพี่เรื่องแบบนี้ มลเป็นโฮสเตสก็จริง แต่มลไม่ได้ออฟ การที่จะต้องไปนอนกับคนที่เราไม่คุ้นเคย-ไม่มีความรักให้แก่กัน มลว่ามันแปลก ๆ นะพี่ ถึงแม้มลจะชอบเที่ยว แต่มลก็จริงจังมากกับเรื่องแบบนี้ มลกินเหล้าเก่งเที่ยวเก่ง แต่กับเรื่องแบบนี้มลไม่ง่ายหรอก"

■ กินเหล้าเก่งแค่ไหนจ๊ะ

"ก็กินได้เรื่อย ๆ น่ะพี่ กินจุ กินเท่าไหร่ก็ไม่เมา"

■ สวย ๆ อย่างมลนี่ สัดส่วนเท่าไหร่เอ่ย

"สัดส่วนก็ 32-24-36 มีแขกชมว่าสะโพกมลสวย มลว่าอย่างอื่นของมลก็สวยนะ (หัวเราะ) ตา จมูก สวยไปหมดแหละพี่"

■ สวยอย่างนี้แล้ว ทำไมถึงยังไม่มีแฟนอีกล่ะ หรือเพราะว่าไม่มีคนมาจีบ

"คนมาจีบน่ะมี...เยอะด้วย แต่ว่ามลยังไม่อยากมีแฟนตอนนี้ เพราะมลยังอยากสนุก ยังอยากเป็นตัวของตัวเองอยู่ มลเป็นคนชอบเที่ยว ชอบเฮฮา คุยได้กับทุกคน ถ้าเป็นแฟนมลจะทนเห็นมลคุยกับผู้ชายอื่นได้เหรอ มลยังไม่อยากให้ใครเข้ามาก้าวก่ายเรื่องของมลในตอนนี้ อยากทำงานเก็บเงินไปเรื่อย ๆ ก่อน เรื่องแฟนค่อยว่ากันทีหลัง"

■ ถ้ามลอยากจะมีแฟนล่ะ ผู้ชายคนนั้นจะต้องเป็นคนแบบไหน

"ธรรมดา ๆ ค่ะ ง่าย ๆ สบาย ๆ รักมลจริง ต้องให้อิสระแก่มล ในการไปเที่ยว ไปไหนต่อไหนตามลำพัง ไม่ต้องมาเทคแคร์มลมากจนเกินไป เพราะมลขี้รำคาญด้วย และถ้ารวยได้ก็ยิ่งดี (หัวเราะ)"

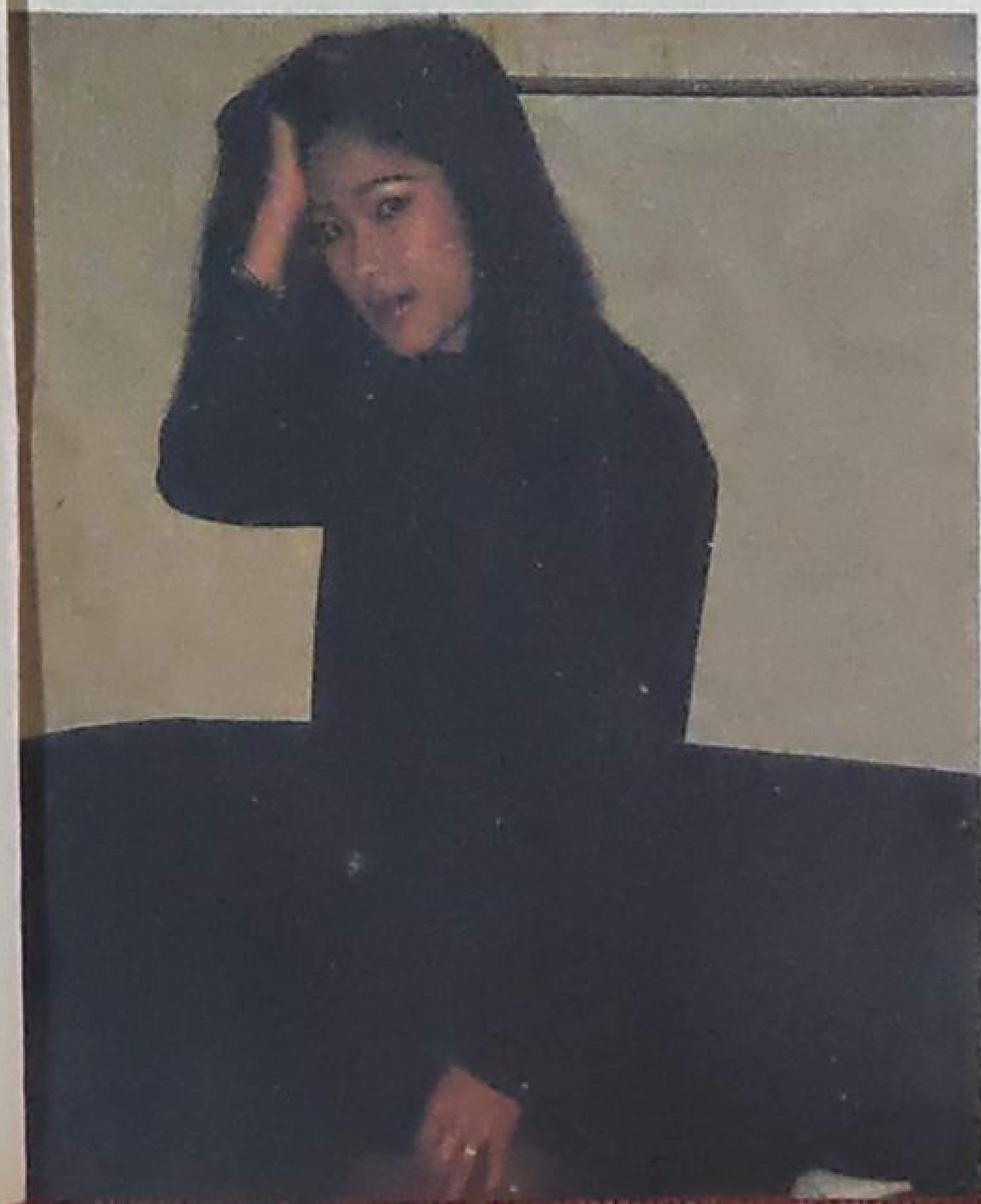
■ ในเรื่องอนาคตของมลคิดไว้หรือยังว่าอยากทำอะไร

"อยากเป็นคุณนายค่ะ (หัวเราะ) ดีออก... ไม่ต้องทำงานให้เหนื่อย แต่มันคงเป็นไปไม่ได้หรอกพี่ หวังไกลไปหน่อย เอาที่ใกล้ ๆ ดีกว่านะพี่ มลอยากมีร้านขายเสื้อผ้าสวย ๆ เพราะมลเป็นคนชอบแต่งตัวอยู่แล้ว และก็อยากมีครอบครัวที่ดี มีความรักความอบอุ่นให้แก่กัน แค่นี้ก็พอแล้วค่ะ ไม่อยากหวังอะไรให้มากกว่านี้ เดี๋ยวบ้าขะเปล่า ๆ"

ยังมีเรื่องราวอีกมากมายของเธอที่น่าสนใจบังเอิญหน้ากระดาษหมดซะก่อน แต่ไม่เป็นไรหรอกผมว่า คุณไปสัมผัสเธอเองที่ *แวนคีฟ เอ็กซ์คลูซีฟ เมมเบอร์คลับ* จะดีกว่า

เธอรอที่จะมอบรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ และความอบอุ่นให้แก่คุณ ๆ ทุกคนอยู่เสมอ

งาน * บอลล์ * เซ็กซ์

Le port de la cravate est facultatif.

Moyennant cinq livres, on peut se faire maquiller et travestir en femme.

Tenues de soirée.

Le bénéfice de la loterie ira aux handicapés.

Pour toucher, il faut payer.

Les invités préparent parfois leur costume des mois durant.

De gauche à droite, nous pouvons reconnaître...

คืนสู่เหย้า

Trot attelé et jambe légère.

Shocking or not shocking ?

17 h : l'heure de la thé-tine.

Classe biberon.

งานสร้างสรรค์ หรือ *งานปาร์ตี้* มักจะเป็นที่นิยมกันมากในหมู่คนรวย และในงานนั้น ๆ มักจะมีการโชว์ หรือการละเล่นต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสนุกในงานให้มีรสชาติและสีสันยิ่งขึ้น งานปาร์ตี้นั้นส่วนมากจะจัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงคืนวันเก่า ๆ ระหว่างเพื่อนฝูง หรือระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ที่แยกย้ายจากกันไป หรือที่ภาษา *ไฮคลาส* เขาเรียกกันว่า *งานบอลล์* นั่นแหละ

งานบอลล์นี้ปีหนึ่งพวกเขาจะนัดเจอกันสักครั้ง เพื่อเรียกคืนวันเก่า ๆ ให้กลับมาเหมือนเดิมบางงานก็เป็นแค่การกินเลี้ยง มีวงดนตรีมาช่วยขับกล่อมให้อาหารย่อยง่าย แต่บางงานก็อาจจะสรรหาอะไร ๆ มาเพื่อให้งานมีรสชาติเข้มข้นขึ้น หรือบางงานอาจจะเด็ดยิ่งกว่านั้น อย่าง

Chat botté.

La cage aux folles, made in England.

งานบอลล์ที่เราจะพาคุณ ๆ ไปตะลุยกันนี่ไงครับ เป็นงานบอลล์ที่สร้างความกระสันสุขให้แก่ทุก ๆ คนในงานนี้อย่างมาก

เพราะงานบอลล์นี้เขาเรียกกันว่า *งานบอลล์เซ็กซ์คืนสู่เหย้า* หรือชื่องานเต็ม ๆ ก็คือ *เซ็กซ์มาเนีย บอลล์* งานนี้เขาฉลองกันที่ *เอ้าท์ไซเดอร์คลับ* ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษนี่เอง ทุก ๆ คนที่จะมาร่วมงานนี้ ต้องแต่งตัวให้สุดพิสดาร แต่ว่าต้องปนเซ็กซ์นิดหน่อย คือเปิดนั่นนิด-โชว์ของดีหน่อย อะไรแบบนี้แหละ เพราะเหตุนี้เอง ทำให้คนที่มาร่วมงานครั้งนี้ จึงมีมากหน้าหลายตาและทุกสาขาอาชีพ ประเภทไก่แก่แม่ปลาช่อนก็มี พวกหนุ่มอ่อนอยากให้สอนขันก็มี หรือพวกแก่แต่ก็มีไฟอยู่...ก็ยังมาร่วมงานในครั้งนี้ด้วย ทำให้งานบอลล์เซ็กซ์นี้...เต็มไปด้วยสีสันและความมันส์ ยากจะหางานบอลล์ไหนเทียบเท่าได้

เมื่อบรรดาศิษย์เก่าเข้ามาในคลับ ทุกคนจะทักทายกันอย่างคุ้นเคย การแต่งกายของแต่ละคนล้วนชวนเสียหนุ่มทั้งสิ้น งานนี้คนที่ลำบากที่สุดก็คงจะไม่พ้นบรรดาผู้เฒ่าซีเนียร์ทั้งหลาย ซึ่งได้แต่กลืนน้ำลายลงคออย่างเดียว เพราะขืนทำอะไร ๆ ลงไปเดี๋ยวจะพาลหัวใจวายตายซะเปล่า ๆ ปลี้ ๆ เลยได้แต่นั่งปลงนอนปลงในสังขารแก่ ๆ ของตัวเอง บางคนก็หอบคู่คุนาหงันมาร่วมงานด้วย บางคนก็มาคนเดียวและมาจีบเพื่อนเก่าในงานเป็นการแก้เซ็ง

« Tu veux jouer avec moi ? »

Sexe et rock and roll.

Plaisirs à la carte.

หลังจากที่ทุกคนรับประทานอาหารกันจนอิ่มหมีพีมันแล้ว ดนตรีร็อคจังหวะเร่าร้อนก็บรรเลงขึ้น หนุ่ม ๆ สาว ๆ หรือพวกที่ยังมีไฟอยู่จะพากันออกมาเต้นตามจังหวะที่เร่าร้อนของดนตรีในเสื้อผ้าชุดเซ็กซี่อย่างสุด...สุด อย่างแม่สาวที่มาในชุดลูกไม้สีขาวนั่นไง โปร่งและบางจนสามารถมองทะลุเนื้อเห็นสัดส่วนทุกอย่างจนหมด ไม่เว้นแม้กระทั่งเนินนูนด้านล่าง ที่มีใยไหมล้ำค่าสีทอง-สีดำเต็มหน้าขาไปหมด

หรือบางสาวที่พกความซ่าส์มาตุงกระเป๋า สวมใส่ชุดสีดำเป็นผ้าลูกไม้โปร่ง โชว์ด้านหลังที่เนียนงาม เพราะไม่ใส่ชุดชั้นใน ทำให้เห็นแก้มก้นกลมกลึง น่าเคล้นคลึงดีจริง ๆ แม่สาวบางรายร้ายยิ่งกว่านั้น...เพราะเธอเล่นเปลือยท่อนล่างจนหมด เห็นเนื้อหนังแท้ ๆ ที่อัดแน่นไปด้วยความอวบอั๋น--แถมยังทำท่าเซ็กซี่ท้าทายผู้ที่มาร่วมงานอีกด้วย ช่างไม่กลัวจะสูญเสียอะไร ๆ เลยนะแม่หนู

ส่วนหนุ่ม-สาวที่มีความเฮฟวี่อยู่ในใจก็ไม่ยอมน้อยหน้า ใส่ชุดสยิวทรวงเปิดนั่นนิด เว้านี่หน่อย โชว์ความเด่งดึงของคู่ปทุมถันและเนินสามเหลี่ยมทองคำให้เพื่อนเก่าเก็บเอาไปนอนฝันหวาน ถัดจากบริเวณนั้นออกไปอีกนิด มีการแสดงแฟชั่นโชว์ในสไตล์เซ็กซี่ที่เต็มไปด้วยความหวือหวา เรียกเสียงซี้ดซ้าดจากผู้ชมได้ไม่น้อย เพราะนางแบบแต่ละคนนอกจากจะมีความสวยเฉียบอยู่เต็มพิกัดแล้ว พวกเธอยังใจดี...ใจดียินยอมเปลือยกายให้ผู้ชมทั้งหมดได้กันอย่างชัดเจน มีเพียงตาข่ายบาง ๆ ปิดกั้นเอาไว้เท่านั้นเอง ทำให้ผู้ชมและช่างภาพเห็นกันทุกซอกทุกมุมอย่างถนัดถนี่ลูกกะตา

นอกจากนี้ ยังมีอีกมุมหนึ่งเป็นชุดแฟนซีตลก ๆ โดยที่ผู้ชายแต่งกายเป็นชุดเด็กผู้หญิง สวมกระโปรงสั้นใส่หมวก ดูแล้วเหมือนทารกซ้ำยังดูดจุกนมอีกต่างหาก เรียกเสียงฮากลิ้งจากผู้ชมได้ไม่น้อย แถมยังโชว์ความเซ็กซี่อย่างเหลือร้ายให้ช่างภาพของเราได้ถ่ายรูปกันอีก โดยการถลกกระโปรงพร้อมกับทำท่ายั่วยวนอย่างที่ผู้หญิงบางคนทำไม่ได้ จนช่างภาพของเราอยากจะอ้วก!

เรียกได้ว่างานนี้เต็มไปด้วยเซ็กซ์ล้วน ๆ ถ้าไม่สยิวถึงขีดสุด สงสัยไม่มีวันเลิกราแน่ ๆ

นี่ถ้างานบอลล์เซ็กซ์คืนสู่เหย้า มีจัดในเมืองไทยที่ไหนล่ะก็ กรุณาส่งข่าวมาที่สำนักงานเราหน่อยนะคร๊าบ..บ ทีมงานของเราทั้งหมดจะรีบไปอ้างสิทธิ์เป็นศิษย์เก่าสักกะหน่อย หรือถ้าใครอยากขายสิทธิ์ขายเสียงละก็...บอกกล่าวมาได้นะครับ เพราะพวกเราอยากเป็นสส. เอ๊ย...อยากไปร่วมงานนี้เต็มแก่

แหม...งานดี ๆ ที่เต็มไปด้วยเซ็กซ์ล้วน ๆ อย่างนี้ พลาดได้ยังไงเล่า!

โอ๊ยย์...อู๊ยย์... โอ้ววว์...เราเชื่อแน่ว่า เสียงแห่งความสุขนี้ คุณ ๆ ยังจำได้เป็นอย่างดี ถึงแม้จะเป็นเวลานานมาแล้ว หรือเพิ่งจะเกิดขึ้นเมื่อคืนนี้ก็ตาม เพราะสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนแล้วแต่เป็นความสุขความทรงจำ ไม่มีที่สิ้นสุด ยากแก่การลืมเลือน แต่...ถ้าใครเริ่ม ๆ จะลืม ๆ ความหรรษาเหล่านี้ไปแล้ว เขียนความทรงจำของคุณมาให้เราสิ เรายินดีที่จะเป็น อนุทินบันทึกเรื่องราวมันส์ ๆ ของคุณด้วยความเต็มใจ เพียงส่งมาที่

นายคีกรี เพ็ญพักตร์ ตู้ปณ. 130 ดุสิต กรุงเทพฯ

รับรอง...ไม่ให้คุณเสียเวลาเปล่าหรอกน่า เราเตรียมภาพชุดนางแบบ 2 ชุด หรือเงินสด ๆ 150 บาท แล้วแต่คุณจะเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เตรียมไว้แย้ว...ว...ว

● คลั่งเพราะอกอวบ

ความสัมพันธ์ของผมกับ*แหม่ม* เกิดขึ้นเมื่อเราเรียนอยู่ปี 2 และบ้านของเราก็อยู่ห่างกันไม่มากนัก...

แหม่มเป็นคนสวย รูปร่างหน้าตาดีไปหมด เรียกว่าเด่นที่สุดในหมู่เพื่อนหญิงของเธอเมื่อมารวมอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

เวลาเราไปโรงเรียนก็ต้องโหนรถประจำทางเป็นประจำ เวลาขึ้นก็ต้องแย่งกันขึ้น เช่นเดียวกับเวลาลงแย่งกันลง ตัวผมนะไม่เท่าไหร่ แต่เมื่อเห็นแหม่มต้องลำบากเช่นนี้ผมทนไม่ไหวแน่ จึงได้พยายามออกรถมอเตอร์ไซค์ได้คันหนึ่ง ก็อ้อนแม่มาได้นั่นแหละครับ ด้วยเหตุผลตอแหลต่าง ๆ นานาของผมเพื่อขับไปโรงเรียน

ทุกครั้งที่ผมไปโรงเรียนจะมีแหม่มซ้อนท้ายไปด้วยเสมอ พอโรงเรียนเลิกแหม่มก็ซ้อนท้ายกลับมาบ้านด้วย จนทำให้ความสัมพันธ์ของเราทั้งสองแน่นแฟ้นขึ้นทุกวัน

ความสุขของผมอยู่ตรงที่ เวลาแหม่มซ้อนท้ายรถ อกของเธอมักเสียดสีหลังผมจนสยิวอารมณ์ไปทีเดียว ยิ่งตอนเบรค หน้าอกเธอจะเบียดหลังผมจนบี้แบน ขนผมงี้ลุกซู่ บางครั้งสิ่งที่ติดเบาะยังลุกด้วย เสียวดีพิลึก

ในความคิดของผมนั้นชักอยากเห็นอกเธอขึ้นมาเต็มทนซะแล้ว ก็ในเมื่อได้เสียดสีตอนที่มีเสื้อผ้ากั้นนี่ถ้าเป็น เนื้อแท้ ๆ ความเสียวกระสันจะมันส์ในอารมณ์แค่ไหน คิดแล้วไอ้สิ่งที่ชอบลุกก็ลุกขึ้นมาอีก

และแล้ววันที่ใฝ่ฝันก็มาถึง...วันนั้นผมขับรถกลับบ้านโดยมีแหม่มซ้อนท้ายมาอย่างปกติ ฝนที่ตั้งเค้ามาแต่เมื่อกลางวันก็ตกลงมาอย่างหนัก จนทำให้ร่างของเราเปียกชุ่มไปหมด และเมื่อถึงบ้านผมก็บอกให้เธอแวะพักหลบฝนก่อน เพราะช่วงนี้ฝนตกหนักมาก ฟ้าก็แรง เดี๋ยวผ่าเปรี้ยง เดี๋ยวเปรี้ยง น่ากลัวมาก ทางข้างหน้าก็มองไม่เห็น และช่วงนี้ พ่อแม่ของผมก็ยังไม่กลับจากทำงาน ท่านทั้งสองรับราชการครับ ตอนนี้ก็เท่ากับบ้านหลังนี้เหลือผมอยู่กับแหม่มเพียงสองคนเท่านั้น

เมื่อเข้ามาในบ้าน ผมหยิบผ้าเช็ดตัวส่งให้ เธอรับไปเช็ดหน้าตาและผมที่เปียกชุ่มโชก ผมมองเสื้อผ้าชุดนักเรียนที่เปียกแนบเนื้อจนเห็นสีเนื้อใสแจ๋ว ดีแต่ว่าเธอใส่เสื้อใน ไม่งั้นผมคงได้เห็นถนัดแน่กับสิ่งที่ตระหง่านเหมือนภูเขาย่อม ๆ คู่แฝด กระโปรงที่เปียกก็แนบสนิทกับโคนขาจนมองเห็นเป็นรูปสามเหลี่ยมนูนเด่นชัด ขนาดใหญ่มาก ยิ่งมองยิ่งกลืนน้ำลายฝืดคอ เมื่อแหม่มเช็ดตัวแล้ว ผมถามว่า

"จะอาบน้ำก่อนไหม ไปเปลี่ยนผ้าที่ห้องผมก่อนก็ได้"

เมื่อผมชี้มือ เธอก็เดินเข้าไปในห้องของผม สักครู่ก็ออกมา โดยมีผ้าเช็ดตัวปกปิดร่างกายเพียงนิดเดียวเท่านั้น ผมมองด้วยความตื่นตาตื่นใจเมื่อเห็นความขาวอวบไปทั่วร่าง เนินก้นซึ่งงอนแทบโผล่ออกมานอกชายผ้า แม้แต่เนินสามเหลี่ยมก็โผล่ออกมาบ้างนิดหน่อย แต่มีกางเกงในที่เปียกขวางกั้น ถึงกระนั้นมันก็ชัดเจนเพราะมันเปียกน้ำแนบเนื้อ ผมจ้องมองโคนขาจนแหม่มขวยเขินถามว่า

"จ้องอะไร" แล้วเอามือมาปิดหน้าขา

"ก็มองแหม่มนั่นแหละสวยจัง" ผมตอบ

เพราะอกเธอดุนหลัง ผมเลยคลั่งดันเธอข้างหน้าข้าง

เธอไม่พูดอะไรอีกนอกจากยิ้มอาย ๆ แล้วก็เดินไปที่ห้องน้ำ ปล่อยให้ผมมองบั้นท้ายของเธอที่ส่ายไปมาจนร่างของเธอหายเข้าไปในห้องน้ำนั่นแหละ ผมจึงได้หยิบผ้าเช็ดตัวมาเปลี่ยนบ้างเพื่อจะอาบน้ำเหมือนกัน

ขณะที่ผมนั่งรออยู่นั้นใจก็คิดถึงสัดส่วนต่าง ๆ ในเรือนกายของแหม่ม ยิ่งคิดก็ยิ่งอยากบีบอยากขย้ำเหลือเกิน *'อย่างนี้ต้องอิ๊บให้ได้'* ผมนึกในใจ ทั้งที่เกิดมายังไม่'คยสักครั้ง จะทำได้ก็แค่สำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง และก็คิดว่าต้องทำได้แน่ ๆ เพราะผมเคยเรียนรู้มาจากหนังสือ และวิดีโอ เอ็กซ์ ที่เคยขโมยดูของคุณพ่อบ่อย ๆ แล้วตัดสินใจเดินไปที่ประตูห้องน้ำ ซึ่งขณะนี้แหม่มกำลังอาบน้ำอยู่ เมื่อผมลองเอื้อมมือไปบิดลูกบิดประตู *'โอ้...สวรรค์'* แหม่มไม่ได้ล็อคประตูไว้ โอกาสทองเป็นของผมแล้ว จึงรีบเปิดประตูห้องเข้าไปอย่างแผ่วเบา

ร่างของแหม่ม ยืนเปลือยกายหันหลังรับน้ำจากฝักบัวอย่างเพลิดเพลิน ผมก้าวเข้าไปประชิดตัวแล้วโอบกอดด้วยสองมือจับที่อก แหม่มสะดุ้งสุดตัว ร้อง*"ว้าย"* แล้วพยายามดิ้นรน เมื่อเธอหันกลับมาเผชิญหน้า ผมก็จูบเธอที่แก้มก่อนที่จะเลื่อนปากไปปิดปากแหม่ม เธอพยายามหันหน้าหนี ผมซุกหน้าซุกไซ้จูบไปตามที่ต่าง ๆ มือของเธอที่เปะปะปัดเอาผ้าที่นุ่งหลุดลง แล้วสิ่งที่แข็งปั๋งอันนั้นก็ทิ่มตำอยู่บริเวณหน้าขาของเธอ

แหม่มคงรู้สึก ถึงได้ชะงักก้มลงมอง เธอทำหน้าประหลาดใจที่เห็นของผมแล้วเงยหน้ามองหน้าผมถามว่า

"เอ๊...ทำไมของเอ๋ใหญ่อย่างนี้ล่ะ"

ผมจูบปากเธอโดยไม่ตอบ ส่วนนั้นก็ถูไถไปตามต้นขาหน้าท้องเธอเรื่อย ๆ แหม่มเริ่มดูดปากตอบ ร่างอ่อนระทวยลง และเมื่อผมจับความแข็งเอาส่วนปลายถูไถไปมาตรงร่องผ่าที่หน้าขาของหล่อน เธอดีหน้าเหยกอดผมแน่น ผมถูไปมาพักเดียว แหม่มก็สูดปาก สองขากางออกปล่อยให้ผมเสียบส่วนปลายเข้าจ่อกับช่องที่ลื่นและเมื่อผมดุนดันเข้า เธอโก่งก้นหนี แต่ผมก็ตามอัดจนเธอถอยหลังไปพิงฝา

"พอเถอะเอ๋...แหม่มเสียวอย่าทำเลยนะ" เสียงเธออ้อนวอน แต่ไม่ยอมดิ้นรนหลบหนี

ผมช้อนขาเธอขึ้นพยายามแอ่นส่วนที่เสียบคาอยู่เข้าไปอีก ร่างของแหม่มบิดไปมา ขาข้างที่ยืนเขย่งสูงขึ้น แหงนหน้าหลับตาปี๋ และแล้วแท่งแข็งก็เข้าไปจนมิด เส้นขนดกดำของเราทั้งสองประกบกันจนดูมืดมิด แหม่มผวากอดคอผมซบไหล่ไว้บนบ่า ครางกระเส่าข้างหู ขณะผมชักเข้า ๆ ออก ๆ เคลื่อนลำ ร่างแหม่มสั่นระริก บอกให้ผมปล่อยขา เพราะเธอจะยืนต่อไปไม่ไหวแล้ว ผมจึงปล่อยขาเธอลงเอามือโอบสะโพกคอยดึงให้เข้าจังหวะ แหม่มกอดผมแน่น ร้องแต่ว่า *"เสียวมาก เสียวเหลือเกินเอ๋ โอย โอย"* เธอร้องติดต่อไปเรื่อย ๆ จนร่างสั่นเทิ้มดาปรอย แล้วก็ยืนตัวแข็งทื่อ

เธอขึ้นสวรรค์ไปแล้ว ถึงได้ยืนหอบกระเส่า ให้ผมจัดการทำต่อไปเรื่อย ๆ จนผมเสร็จ ในช่วงที่หลั่งออกมา ผมรู้สึกว่ามีความสุขอย่างมากอย่างไม่เคยมีความสุขอย่างนี้มาก่อน มันไม่เหมือนที่ผมเคยช่วยตัวเองเลย ผมกอดเธอแน่น แหงนหน้าห่อปากสูดอากาศ จนกระทั่งหยุดหลั่ง ก็ยืนหอบหายใจแฮ่ก ๆ รู้สึกว่าเหนื่อยแทบขาดใจ

ชั่วครู่ต่อมาที่เรายังยืนกอดกันนิ่งอยู่นั้น ลำแข็งของผมกลายเป็นลำเหี่ยวหลุดออก

มา แหม่มผละออกจากอ้อมกอดของผมมาอาบน้ำ ทำความสะอาด แล้วมองมาที่แท่งเหี่ยวของผม แหม่มอมยิ้มเมื่อเห็นสภาพของมัน ผมเดินเข้าไปล้างข้าง ๆ เธอ แล้วเราก็อาบน้ำฝักบัวด้วยกัน ผลัดกันถูสบู่ ผมลูบมือไปตามเนื้อตัวของเธอ ลูบอกขยำอก เธอก็รูดล้างให้ผม ชั่วครู่มันพองตัวขึ้นมาอีกท่ามกลางความตื่นตะลึงของแหม่มในเวลานี้ และเมื่อผมล้วงมือไปถูร่อง เธอสูดปากผวาเข้ากอดผมอีกครั้ง เรายืนกอดจูบกันอยู่นาน แล้วผมก็บอกให้รีบอาบน้ำก่อนเพื่อจะได้ไปหาความสุขกันบนเตียงของผม

จากนั้นเราก็เริ่มเรียนรู้การร่วมรักกันในลีลาต่าง ๆ ที่ผมจำมาจาก วิดีโอ ผมกับแหม่มช่วยกันประคองการใช้ท่า ซึ่งก็ผ่านไปด้วยดี เรามีความสุขกันในวันนั้นถึง 3 ครั้ง พอผมหายก็พาเธอไปส่งบ้านอย่างกระปกกระเปลี้ย

วันรุ่งขึ้น แหม่มไปโรงเรียนไม่ไหว พ่อแม่ของเธอบอกว่าแหม่มไม่สบาย คงเพราะตากฝนเมื่อวานนี้ ผมจึงขอเข้าไปเยี่ยมเธอ แล้วเธอก็กระซิบบอกผมว่า *"แหม่มไม่ได้เป็นอะไรหรอก เพียงแต่มันเจ็บที่ช่อง แล้วเหมือนมีอะไรมาคาอยู่ก็ไม่รู้ เวลาเดินคล้าย ๆ ขามันถ่าง"*

เมื่อผมขอดูก็เห็นว่ามันบวมเปล่งทีเดียวครับ จากวันนั้น มาถึงวันนี้ก็หลายเดือนแล้วเธอยังบวมเปล่งไม่หายเลย ก็จะหายได้ยังไง เพราะเวลากลับบ้านตอนเย็นทุกวัน ผมต้องแวะจัดการกับแหม่มที่บ้านทุกวัน แต่พูดก็พูดเถอะ การเรียนของเราดีขึ้นทั้งสองคน สงสัยไม่มีความเครียดในสมองนั่นเอง เรื่องของผมกับแหม่มจนบัดนี้ก็ยังคงเป็นความลับอยู่ และเราก็รักกันมาก...เรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไรนั้นแล้วแต่อนาคตครับ

ช๊อปเปอร์/อยุธยา

● วิชาแพะ

ตอนนั้นผมเพิ่งอายุได้แค่ 13 ย่าง 14 ปีเท่านั้นเอง เรียกว่ากำลังแตกหนุ่มเลยทีเดียว ผมมีเพื่อนที่สนิทสนมอยู่ใกล้บ้านคนหนึ่ง เธอชื่อ *แจ๋ว* อายุแก่กว่าผมแค่ปีเดียว บ้านของเธออยู่ติดกับบ้านผมเรียกว่าหลังคาแทบชนกันทีเดียว บรรยากาศหลังบ้านของเราเป็นส่วนที่ร่มรื่นมาก ฐานะของผมกับเธอดีพอ ๆ กัน ดังนั้นการเป็นเพื่อนคบหาสมาคม จึงไม่เป็นที่ขัดขวางระหว่างผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่าย

ในสายตาผู้ใหญ่แล้ว เราเติบโตมาด้วยกัน เห็นกันมาตั้งแต่จำความได้ และเราก็เป็นเพื่อนรักที่สนิทกันมาก มาระยะหลัง ๆ นี้เอง ที่ความสัมพันธ์ในใจกลับเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเราก็คงจะเหมือนกัน เป็นต้นว่าในเวลาที่อาบน้ำ เราเคยแก้ผ้าอาบน้ำโดดลำคลองด้วยกัน มาระยะหลังนี้ เธอไม่ยอมแก้ กลับนุ่งกระโจมอกเสียด้วย ส่วนผมมีความผิดปกติในร่างกายตามที่มีขนขึ้นมารำไร แถมส่วนปลายของความเป็นชายหนังมันรูดขึ้นไปอยู่ที่ส่วนหยัก แต่ผมกลับไม่รู้สึกอายเธอเลย คิดว่าเพราะความเคยชินที่ค่อยเป็นค่อยไป จากความผิดปกติทีละนิดจน *'เว่อร์'* มากทีเดียว เธอเองเคยจ้องมองอยู่นาน ๆ แล้วถามผมว่ามันเป็นอะไร ทำไมถึงเป็นขนาดนี้ ผมก็ได้แต่ส่ายหน้าไม่รู้ *'ลูกเดียว'* ทั้งที่มีอารมณ์เกิดขึ้นบ่อย ๆ เวลาหลับเคยเสียววูบด้วยความสุขอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน บ่อย ๆ

เธอเองก็มีความผิดปกติมากเท่าที่ผมสังเกต เพราะหน้าอกเธอใหญ่ขึ้น ใบหน้าสวยขึ้น ผมบอกไม่ถูกเหมือนกันว่าผมรู้สึกอย่างไร...บางทีก็คิดเรื่องผัวเมีย ถ้าเธอเป็นเมียผมแล้วจะมีความสุขอย่างโน้นอย่างนี้ ผมคิดไปสารพัด

ถึงเราจะเริ่มเป็นหนุ่มเป็นสาวแล้ว ผมกับแจ๋วก็ยังเหมือนเด็กวัยรุ่นแบบ

ทั่ว ๆ ไปในสายตาผู้ใหญ่ที่ไม่ระแวงสงสัยอะไรเราเลยว่าจะเกิดเรื่องขึ้นมา

เพราะแจ๋วเองนั่นแหละที่เป็นสาเหตุให้เกิดเรื่องนี้ขึ้นมาเอง คือในวันหนึ่งแจ๋วมาบอกกับผมว่า *"เขษฐ์วันนี้เข้าสวนด้วยกันมั้ย มีอะไรจะให้เอาไหมล่ะ"*

"อะไรล่ะ ก็ให้ตรงนี้เลยก็หมดเรื่อง" ผมถามเพราะไม่รู้ความหมายของเธออย่างแน่ชัด

เธอมองหน้าผม สีหน้าแดงซ่านผิดปกติ เหมือนไม่สบาย แต่ท่าทางก็ปกติ

"ถ้าจะเอาก็ไปเอาในสวน" เธอจ้องตาผม แววตาเป็นประกาย

"ทำไมล่ะ"

"เออน่า แล้วก็รู้เอง" แล้วดึงชายเสื้อผม *"ไปซี่ วันนี้ไม่มีใครอยู่บ้านด้วย ไปข้างนอกกันหมด เหลือแจ๋วอยู่คนเดียวเท่านั้นเอง"*

เธอบอกเป็นนัย ๆ อะไรกับผมสักอย่างเป็นแน่ อีกอย่างก็เสียแค่นไม่ได้จึงลุกเดินตาม เพราะผมเป็นคนที่ตามใจแจ๋วมาตลอด แล้วเราก็พากันเดินเข้าไปในสวนหลังบ้าน เดินไปเรื่อย ๆ เธอเดินนำไปหยุดที่กลางสวนตรงกระต๊อบเก่า ๆ ที่เคยเป็นที่พักให้คนเฝ้าสวนนอนพักตอนกลางวัน

"ชวนมานอนเล่นหรือแจ๋ว" ผมถามไปยังงั้นเอง

เธอจูงมือผมขึ้นไปนอนบนแคร่ที่ปู่เสื่อเอาไว้ แล้วล้วงมือเข้าไปในลังกระดาษเก่า ๆ หยิบหนังสือมาส่งให้ผม 2-3 เล่ม ผมรับมาดู

ถึงเธอกับเขาจะเป็นเด็กเล็กนัก แต่เรื่องเล่นรักอย่าบอกใครเชียว

และพอเปิดดูภาพก็ถึงกับตะลึง เพราะภาพภายในเล่มที่เป็นภาพสีนั้น เป็นภาพของหญิงชายคู่หนึ่งซึ่งเป็นชาวฝรั่งกำลังร่วมเพศกันอย่างโลดโผน

"แจ๋ว ไปเอาที่ไหนมา" ผมถามด้วยใจหวิว ๆ พิกลบอกไม่ถูกว่าตอนนี้เลือดลมคงเดินผิดปกติ ขนหนาวลุกเกรียว แล้วเนื้อส่วนเกินก็ลุกเหมือนตอนปวดท้องเยี่ยวจนแข็งปั๋ง

"ไม่รู้ซิ แจ๋วเพิ่งเห็นเมื่อวานนี้เอง คงเป็นของพี่ต้อคนเฝ้าสวนที่ออกไปแล้วมั้ง" เธอตอบแบบไม่ได้มองหน้าผม แต่มองตรงที่ตุงอยู่ในกางเกงขาสั้น แล้วกระเถิบมานั่งใกล้ผม ถามขึ้นมาว่า *"เขษฐ์ทำแบบนี้เป็นไหม"* มือเธอชี้

ที่ภาพ

ผมส่ายหน้าไปมา มองสบตาที่วาวหวามฉ่ำ แล้วมองภาพสาวแหม่มฝรั่งในภาพ *"ทำไม่เป็นหรอก"* เสียงผมสั่นพร่าด้วยเป็นไปเอง

"ขอแจ๋วดูของเชษฐ์หน่อยได้ไหม" เธอไม่พูดเปล่า ล้วงมือมาจับมันกำแน่น

ผมสะดุ้งโหยง เพราะคิดว่าเธอแกล้งเล่นพิเรน แต่พอจะจับมือออกอีกมือเธอก็ล้วงเข้าไปในขากางเกงขาสั้นเสียแล้ว ผมเสียววาบจับใจเพราะถุงแดงโดนเกาะกุมเอาไว้ด้วย *"ปล่อยเถอะแจ๋วอย่าเล่นพิเรนอย่างงี้ ไม่เอานะ"* ผมห้ามเธอด้วยใบหน้าเหยเก

"ก็เชษฐ์จับของแจ๋วบ้างซิ" เธอบอกพร้อมขยับช่วงสะโพกมาตรงหน้าผม

จะกล้าหรือไม่ มือมันก็ไปแล้ว ผมบีบเนินหน้าขาที่เห็นมาตั้งแต่เด็ก ซึ่งบัดนี้มันใหญ่เต็มกว่ามือผมเสียอีก

แจ๋วแหงนหน้าทำตาปรอย สูดปาก แล้วดีหน้าเหย *"จับข้างในเลยซิ แจ๋วอยากลอง"*

ผมจับบีบชั่วครู่ก็รูดกางเกงขาสั้นที่ใช้ขอบยางยืดลงมา...ให้ตายเถอะ นี่เพียงแค่ไม่เห็นส่วนนี้มา 5-6 เดือนเท่านั้นทำไมตอนนี้ขนมันถึงได้ขึ้นดกดำมากมาย ซ้ำเนินที่จับก็แน่นไปด้วยเนื้อเต็ม ๆ ในร่องที่อ้าเผยอ มันปลาบไปด้วยสิ่งที่คล้ายแป้งเปียกใส ๆ ผมเอานิ้วเข้าไปจิ้มดูร่างของแจ๋วสะดุ้งเฮือก สูดปาก ซี๊ด

ผมกำลังเพลินมองกับสิ่งที่เห็นด้วยตาเปล่าเป็นครั้งแรก โดยไม่รู้สึกตัวเลยว่ากางเกงของผมก็ถูกดึงออกไปพ้นกายแล้ว และสิ่งที่ถูกรูดไปมาในมือของแจ๋วมันทำให้ผมต้องขบกรามแน่น ดีหน้าเหยเกทีเดียว

เพียงแค่เราหันมามองหน้ากันและสบตากันเท่านั้นเราก็ปล่อยมือจากสิ่งเกาะกุมผวาเข้ากอดจูบแก้มกัน เธอทาบปากดูดปากผม ทำให้เกิดความรู้สึกที่แปลกใหม่ แล้วผมก็ลูบมือมากำอกของเธอบีบ

"เชษฐ์...เรามาลองทำกันแบบในหนังสือมั่งดีไหม"

"แต่เชษฐ์ทำไม่เป็นนะแจ๋ว" ผมพูดความจริง

"แจ๋วก็ไม่เคย แต่แจ๋วอ่านหนังสือสองเล่มนี้มาหลายเที่ยวแล้ว เดี๋ยวแจ๋วบอกให้เองนะ" เธอบอกคล้ายกับจะเป็นอาจารย์สอนบทเรียน

แล้วเธอก็บอกให้ผมถอดเสื้อผ้าออก เธอเองก็ถอดเช่นกัน ความแปลกใหม่ในใจเราทั้งสองเกิดขึ้นอย่างยากที่จะอธิบายได้ เมื่อก่อนหน้านี้ผมไม่เคยรู้จักความอายในเรื่องเพศ และยังไม่รู้สึกถึงความเสียวกระสัน แต่ขณะนี้ เวลานี้ เหมือนธรรมชาติ กำลังกดดัน ให้ผมต้องหาทางดัน และผมจะต้องดันให้มันส์ที่สุดเท่าที่ถูกธรรมชาติกดดัน แจ๋วเหลือบสายตามองภาพแล้วลงนอนอ้าซ่า ผมมองภาพนั้นบ้างแล้วเข้าในหว่างขา เพ่งตามองเข้าไปในร่องมองหาช่องทางที่จะเสียบ จนแน่ใจว่าช่องน้อยที่อ้า ๆ หุบ ๆ เอ่อไปด้วยความขาวข้นช่องนี้แน่ จึงประคองไอ้หัวโตจ่อดันเข้าไป จนมองเห็นช่องยู่ และยุบลงพร้อมด้วยกลีบบาง ๆ สีกุหลาบอ่อน

แจ๋วเท้าแขนขึ้นมองอย่างตะลึงลาน เธอดีใจที่ทำได้ จนถึงกับลืมความเจ็บปวดทั้งที่ใบหน้าเหเกเม้มปากแน่น ผมรู้สึกเสียวแปลบด้วยเป็นครั้งแรกที่เริ่มใช้งานและเป็นงานที่หนักมาก

เราต่างคนต่างบอก ต่างช่วยกันประคองจนลำของไอ้หัวโตจมหายเข้าไปเรื่อย ๆ ในที่สุดก็มิด แล้วเราก็ถอนหายใจเฮือกออกมาเกือบจะ

พร้อมกัน...ทีนี้ต่อไปผมทำไม่ถูกเสียแล้ว เมื่อมิดก็ปล่อยคาอย่างนั้น จนแจ๋วขยับเขยื้อนยักย้ายส่ายก้นไปมา ทำให้ผมเสียวซ่านหนักทีเดียว เพราะรู้สึกเหมือนส่วนปลายกำลังถูกดูดหนัก ๆ เธอแอ่นสะโพกขึ้นสูง ร้องบอกผมให้ *'กระดก'* เร็ว ๆ ผมลองกระดกแล้วก็รู้รสชาติว่ามันอร่อยใจมาก แต่ก็กระดกได้ครู่เดียวก็ถึงจุดพวยพุ่ง สิ่งเหลวพ่นออกมาอย่างหมดทางยับยั้ง เมื่อร่างผมเกร็งระหว่างแจ๋วเกือบเสร็จ เธอแอ่นกายขยี้ส่ายสุดกำลังแล้วร้อง *"โอย โอย"* เท่านั้นเอง ก็ผวาเข้ากอดผมก่อนที่ร่างจะเกร็งเขม็งเช่นกัน...

ความสุขความมันส์เริ่มขึ้นอีกครั้ง เมื่อเรามีกำลังขึ้นมาหลังจากรู้สึกเหน็ดเหนื่อยในครั้งแรกที่ผ่านไป คราวนี้ผมหัดกระดกไปเรื่อย ๆ แจ๋วก็หัดกระเด้ง เราค่อย ๆ เรียนรู้ *'วิชาแพะ'* จนสามารถให้ความสุขกับเราแบบมีชีวิตชีวาได้มากทีเดียว และหลังจากวันนั้นมาเราก็หาโอกาสมาติววิชาแพะของเรา นี่ก็ล่วงเลยมาสองเดือนแล้วนะครับ พอดีผมเจอหนังสือ *'เพ็ญพักตร์'* เลยซื้อมาลองอ่านดู แล้วก็เห็นคอลัมน์ ประสบการณ์ จึงเขียนมาลงด้วย หวังว่าบางที *'คุณ บ.ก.ดีกรี'* อาจจะส่งคู่มือมาให้เป็นแนวทางระหว่างผมกับแจ๋ว ให้มีความสุขมาก ๆ กว่านี้ได้บ้าง

เชษฐ์/อ่างทอง

โดย : คมกริช

◆ แม่เบี้ย ภาคพิสดาร 1

แล้วก็มาถึงหนังไทยแนวต้องห้าม อีกเรื่องหนึ่ง ที่จัดว่า *'ดีทีเดียว'* สำหรับการสร้างของค่ายนี้ที่เคยทำความฮือฮาสนั่นจอทีวีบ้านคุณมาแล้วจากเรื่อง *'คู่เซ็กซ์'* หรือ *คู่กรรม ภาคพิสดาร* และอีกเรื่องสองเรื่องที่เราไม่ได้นำมาเสนอ

ค่ายที่ว่านี้ถนัดกับการเอาหนังทีวีดัง ๆ มาดัดแปลงเนื้อเรื่องกันใหม่ให้ซาบซ่านกว่าของจริง

'แม่เบี้ย' เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เมื่อแรกเห็นตัวอย่างออกจะฝืด ๆ นิด ๆ สำหรับบางฉาก แต่พอดูเข้าจริง ๆ ทั้งสองภาคจบ ต้องยอมรับว่า *'แม่เบี้ย'* นี่ *'เฉียบขาด'* กว่าหนังเรื่องก่อน ๆ ของค่ายนี้อย่างมาก

ความ *'เฉียบ'* ของเรื่องนี้อยู่ที่ ดาราสาว ๆ 3 อนงค์นางที่จัดว่าสวยเข้าขั้น โดยเฉพาะตัว นางเอกที่มีชื่อตามเรื่องว่า *'เมขลา'* ซึ่งมีความสามารถอย่างสุดเสียวในการแสดงบทรัก ทั้งกับหนุ่ม ๆ และ *'ปลาไหล'* ที่เอามาแทน *'งู'*

ตามด้วยสาวอีกสองนางหนึ่งนั้น จำได้ว่าเคยปรากฏอยู่ในเรื่อง *'เปิดบริสุทธิ์'* ซึ่งช่วงนั้น เรือนร่างของเธอออกจะเด่นด้วยปทุมถันและเนินหนั่นอูม ๆ ที่ไม่รกดก ในเรื่องนี้ดูเธอสวยขึ้นมากจากการเสริมแต่งและประสบการณ์ของสาววัย 20 นิด ๆ ที่อวบล้นกว่าเดิม และดูมีเสน่ห์ไม่น้อยในระดับหนึ่ง

สาวนางนี้มารับบทเมียของ *ชนะชล* พระเอกหนุ่มในบทของผู้อำนวยการที่ได้รู้จักและหลงใหลในความร่านร้อนของ *เมขลา* สาวที่รักไม่เลือก

ส่วนอีกสาวหนึ่งนั้น คงเป็นนางแบบของหนังสือระดับหนึ่ง เพราะดูคุ้นหน้าจัดเป็นสาวอีกคนหนึ่งที่มาเสริมสร้างรสกามให้กับ *'แม่เบี้ย'* ในเรือนร่างอวบ ๆ และเนินหนั่นอูมอิ่มรับกับหน้าท้อง และปทุมถันล้นมือ...

เหตุการณ์ของไฟกามเรื่องนี้ เริ่มเมื่อ *ชนะชล* ได้ไปเที่ยวที่บ้านสวนของ *เมขลา* ซึ่งไม่ทันไร สาวเมขลา ก็ขอตัวไปอาบน้ำ และลงแหวกว่ายในสายน้ำอย่างเปลือยเปล่า เป็นการโชว์ความงามให้คุณน้ำลายยืด

ขณะเดียวกัน ภาพก็ตัดไปยัง *ปลาไหล* ที่เลื้อยอยู่บนดิน เป็นการนำเรื่องตามด้วยบทที่หนุ่มชนะชลพลัดตกน้ำ ที่ตามเรื่องพระเอกของเรากลัวน้ำและว่ายน้ำไม่เป็น--จึงเป็นหน้าที่ของ *เมขลา* ที่จะต้องช่วยให้พระเอกฟื้นขึ้นมา เมขลาในสภาพที่เปลือยร่าง พยายามจะช่วยพระเอกด้วยการประกบปากตามแบบฉบับการช่วยคนตกน้ำ แต่ไร้ผล...

แต่สาวก็มีทีเด็ด ซึ่งน่าสนใจมาก เพราะคุณเธอรูดซิปกางเกงของพระเอก แล้วล้วงเอาองคชาตขึ้นมาดูดดุนจนพระเอกหนุ่มสะดุ้งตื่นฟื้นขึ้นมา และแกล้งทำเป็นสลบไสลต่อไป นับเป็นอารมณ์ขันคัน ๆ ไม่เลวทีเดียว...

แม้จะอยากพักอยู่กับ *เมขลา* แต่สาวเจ้าก็ไม่ยอม เพราะเป็นกฎ *ชนะชล* จึงจำใจลาจาก ตามด้วยฉากที่นางเอกเมขลาพูดกับ ปลาไหล และบทตลกเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่นางเอกนั่งเปิดหวอซื้อก๋วยเตี๋ยวเรือ เรียกว่าคนเขียนบทมีอารมณ์ขันไม่เบา

ตามด้วยบทตื่นเต้นที่นางเอกสาวในชุดกระโจมอกกำลังจะไปอาบน้ำ ถูกหนุ่มใจร้ายเข้าปลุกปล้ำ ซึ่งความจริงควรจะปล้ำกันริมท่าน้ำ แต่นี่ปล้ำกันตรงชายน้ำที่มีแต่โคลนเลน ทั้งสองหนุ่มสาวนักแสดงจึงต่างก็เปื้อนโคลนกันไปหมด นับเป็นการเรียกน้ำลายให้ไหลติ่งหนืด ๆ ที่มันไม่น้อย จนกระทั่งเจ้าปลาไหลมาช่วย *เมขลา* ไว้ได้ ทำเอา *'เสี่ยพจน์'* หนุ่มใจร้ายรีบเผ่นหนีไปทันที

กล่าวฝ่าย *ชนะชล* หลังจากได้ลิ้มรสดูดจากเมขลาแล้ว ก็เริ่มกระวนกระวายใจจนเมียสาวคนสวยเริ่มสงสัย

และกล่าวประชดว่า เธอเองก็สามารถไปนอนแผ่หราให้ใครทิ่มแทงบ้างก็ได้

ผลก็คือ เมียสาวคนงามของ *ชนะชล* ไปมีสัมพันธ์สวาทกับไกด์นำเที่ยว ซึ่งเป็นฉากร่วมรักฉากแรกของเรื่อง ที่ติดดาวในระดับของหนังไทยให้ได้ถึง 3 ดาว เพราะบทบาทของสาวนักแสดงคนสวยที่เคยเด่นมาแล้วอนงค์นี้ ที่คราวนี้คุณจะได้ชมเรือนร่างที่อวบอัดงดงามของเธออย่างเต็มตา โดยเฉพาะลีลาการร่วมรักที่แสดงและสนองตอบอย่างได้อารมณ์

นับแต่บทเล้าโลมที่เจ้าหนุ่มทำออรัลรัก ภาพจับให้ดูชัดตา ตามด้วยการทำรักด้วยปากของเธอ การร่วมรักแบบสอดใส่ชายบนหญิงล่าง ที่กล้องจับภาพถูกรสนิยมนักดูหลายมุม ทั้งยังเน้นเนินนูนโหนกที่ถูกสอดใส่ให้ใจระทึกติ๊ก ๆ เพิ่มรสชาติด้วยลีลากวางเกลียวหลัง และสาวเจ้านั่งเทียน ที่คุณเธอขึ้นขย่มชนิดมิดด้าม

หลังจากพลิกแพลงกันอีกสองสามท่วงท่า หนุ่มลำใหญ่ก็สำเร็จรักหลั่งราดรดลงบนหน้าท้อง ที่รับกับเนินโหนกของเธออย่างสะใจ

ตัดฉากมายัง *เมขลา* และ *ชนะชล* ที่สาวเมขลานุ่งกระโจมอกเตรียมตัวอาบน้ำ...แต่หนุ่มชนะชลไม่ยอม จึงเกิดบทรักอัศจรรย์แบบเอ๊าท์ดอร์กันตรงระเบียงของเรือนแพ ซึ่งคุณจะตื่นตะลึงกับภาพของการสอดใส่ที่ชัดตาเต็มจอ และลีลาการแสดงชนิดจับใจคนดูหลากมุมมอง

และในคืนนั้น เจ้าปลาไหล ก็เข้าหาเมขลาถึงในห้อง ฉากนี้แหละที่คุณจะสยิววูบวาบ เมื่อสาวเจ้าเอาปลาไหลใส่ปลอก และสอดใส่ให้ตนเองหลายท่วงท่า ซึ่งกล้องจับภาพชนิดเห็นติดตา คนที่ชอบกินปลาไหลอาจชอบมากขึ้น หรือบางคนอาจเลิกกินไปเลยก็เป็นได้ ถือเป็นฉากเด็ด ที่ไม่ต้องไปดูกันตามบาร์โชว์ทั่ว ๆ ไป

กระชั้นติด ๆ ด้วยบทรักของ *เมขลา* และ *ชนะชล* ที่สาวเจ้าแสดงลวดลายการออรัลรักอย่างเต็มพิกัดความช่ำชองทั้งปากและลิ้น รวมทั้งบทการขย่มโขยกที่กล้องจับภาพทั้งหน้าและหลังอย่างจ่อ ๆ และอีกหลายท่วงท่า...

ตัดภาพมายัง เมียสาวของชนะชลที่กำลังปรับทุกข์กับเพื่อนสาวคนงาม ที่รับปากจะพิสูจน์ให้รู้ว่า *ชนะชล* นั้นเจ้าชู้หรือไม่?

ฝ่าย *เมขลา* เมื่อเกรงว่าตัวเองอาจตัดใจไม่ได้ จึงขอร้องให้ชนะชลจากเธอไปเสีย..

เป็นอันจบภาค 1 ของ *'แม่เบี้ย' ภาคพิสดาร* ที่สะใจให้อารมณ์เซ็กซ์ไม่น้อย จากการแสดงของชายหญิงที่สวมบทบาทร่วมรักกันอย่างจริงใจและจริงจัง...ไม่มีการยั้งความร่านร้อน ความเด่นในภาคนี้อยู่ที่ สองสาวซึ่งมารับบทให้ความสุขแก่คุณ ซึ่งทั้งสองต่างก็เจนจบครบกระบวนยุทธไม่มีใครด้อยกว่าใคร ทั้งในด้านความสวยและความสามารถ

ส่วนจุดด้อยของเรื่องก็คือเนื้อเรื่องที่ไม่จับต้นชนปลายไม่ค่อยมีเหตุมีผล

ความดีอีกประการที่ต้องยกให้คือ การถ่ายภาพที่ช่างภาพของค่ายนี้ออกจะมีความช่ำชองมากขึ้น รวมถึงการให้แสงที่จัดว่าดีพอใช้ แต่ก็มีบ้างที่บางครั้งแสงอันเดอร์ หรือบางทีก็โอเวอร์ สรุปรวมความว่า การถ่ายภาพมีการพัฒนาขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุมกล้องที่ไม่น้อยหน้าหนังญี่ปุ่น หรือหนังจากฮ่องกง

นอกจากนี้ก็มีประปราย เช่น การตัดต่อที่ยังไม่ต่อเนื่องตามลำดับที่ควรจะเป็น บางฉากก็ซ้ำ ๆ อย่างภาพการร่วมรักที่บางทีสลับไปสลับมา ซึ่งอาจหวังผลในการยืดเวลาให้ยาวกว่า 2 ชั่วโมง เพื่อผลในการตลาด ที่ถือเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการสร้างหนังเรื่องหนึ่งต้องใช้เงินไม่น้อย

ด้านการให้เสียงพากย์ก็ออกจะเกินเลย หรือติดตลกมากไปตามสไตล์คนไทย และบางทีก็มีเสียงบอกบทแว่ว ๆ

อย่างไรก็ตาม *'แม่เบี้ย'* นับเป็นหนังดีของไทยอีกเรื่องหนึ่งที่ไม่น้อยหน้าเรื่อง *'ล่า'* ดูกันได้เพลิน ๆ ในความยาวของภาค 1 คือ 85 นาที นับแต่เริ่มไตเติ้ล

คุณภาพของภาพและเสียงที่เรานำมาเสนอนี้ อยู่ในอัตราเฉลี่ย 75-80% บางครั้งภาพคมชัด บางครั้งอาจเบลอ หรือโอเวอร์ ไม่ก็อันเดอร์ไปบ้าง เป็นธรรมดาของหนังไทย ซึ่งเราพยายามอย่างที่สุด ที่จะสรรหามาสเตอร์ที่มีคุณภาพมาสนองความต้องการของคุณ

กระดังงา ไขปัญหา S E X

♦ พี่กระดังงา ที่รัก

● ผมขอเลียนแบบพี่สักหน่อย หวังว่าคงไม่ขัดข้องนะครับ

– ถ้าพี่ขัดข้อง มีปัญหามั้ย

● อยากรู้จริง ๆ ว่าพี่มีเหตุผลอะไรที่มาตอบปัญหาแบบนี้

– เพราะชอบ...เรื่องแบบนี้ไง...มีปัญหาเรอะ

● ถ้าผมจะถามปัญหาเซ็กซ์กับพี่บ้าง พี่จะตอบไหมครับ

– ถ้าไม่ถามจนเหลือก้ำเหลือเกิน ก็จะตอบ

● ผมอายุ 20 ปีบริบูรณ์ ยังไม่เคยมีประสบการณ์เซ็กซ์สักครั้ง อยากทราบว่า *เชย* ไหมครับ

– ไม่เชยหรอก น่ารักน่ะซิ ไม่ว่า แค่นี้น่ะหรือปัญหาที่อยากถาม

● ตอนนี้มีแม่ม่ายรายหนึ่งมาทำท่าว่าจะเป็นครูสอนรักให้ผม ผมจะทำอย่างไรดี

– ไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้น อยู่เฉย ๆ เดี๋ยวดีเอง

● ผมกลัวจังเลย เพราะฟังเพื่อน ๆ เล่าว่าครั้งแรกนั้นทั้งเจ็บทั้งแสบ แบบว่าเกือบตายแน่ะ

– ไปโดนเขาหลอกอีกแล้ว

● จริงหรือเปล่าครับที่ครั้งแรกนั้น *'เกือบตาย'* ทุกราย

– ไม่จริงเสมอไป มันขึ้นอยู่กับว่าหนังหุ้มปลายเปิดแล้วหรือยัง ถ้ายังก็ทนเอาหน่อยยังไง ๆ ก็ยังเจ็บน้อยกว่าสาวบริสุทธิ์โดนชำแรกละคุณ

● เห็นเพื่อนว่าถึงขนาดเลือดสาดเชียวหรือครับ

– เว่อร์ ไปหน่อยแล้ว แบบนั้นมันถูกแทงแล้วน้อง ไม่ใช่เป็นการร่วมรักแล้วมั้ง

● ผมอยากลองก็อยากลอง กลัวก็กลัว ไม่รู้จะทำ

อย่างไรดี พี่กระดังงาช่วยมาเป็นครูให้ผมหน่อย ชาตินี้จะไม่ลืมพระคุณเลย

– ไหงพูดแบบนี้ล่ะน้องรัก ทีแทงหวยไม่ยักกะถูก

● ได้ข่าวมาว่าพี่กระดังงาสอนเก่งเรื่องแบบนี้ จริงหรือเปล่าครับ

– หน้าไหนที่เอาเรื่อง 'กินในที่ลับแล้วไปไขในที่แจ้ง' ไปโพนทะนา ขอชื่อหน่อย จะเหยียบให้แบน

● ขอทราบส่วนสัดของพี่กระดังงา

– รู้ไปใช่ว่าข้าวของจะราคาถูกลงเสียเมื่อไหร่ จ้างก็ไม่บอก

● ขอรูปพี่หนึ่งรูป รูปแบบสุด ๆ นะพี่ จะเอาไว้นั่งดูนอนดูเวลาที่อยู่คนเดียวในห้องนอน

– ไว้พี่ตายเมื่อไหร่จะพิมพ์แจกในงานศพ รอหน่อยก็แล้วกัน

● บอกตามตรงว่าเปิดอ่าน กระดังงาไขปัญหาเซ็กซ์ก่อนคอลัมน์อื่น

– จริงหรือเปล่า อย่าหลอกกันนะ

● ผมเคยฝันว่าได้ร่วมรักกับผู้หญิงชื่อกระดังงา โห...พี่ สุด ๆ จริง ๆ

– มิน่าคืนนั้นพี่ตื่นขึ้นมาแล้ว 'เปียก' ไปทั้งเนิน

● อยากให้ความฝันเป็นความจริงจังเลย มีสิทธิ์ไหมครับ

– มีแน่นอนน้องเอ๊ย... เพราะผู้หญิงชื่อ กระดังงา มีเพียงคนเดียวซะเมื่อไหร่ล่ะ

● อยากเจอตัวจริงของพี่มาก ไม่ทราบว่าจะน่ารักและเซ็กซี่เหมือนที่ผมฝันหรือเปล่า

– ฝันต่อไปดีกว่า อย่ามาเจอกันเลย เดี๋ยวเธอโดนปล้ำซะเปล่า ๆ เพราะพี่ชอบเด็กอยู่แล้ว

● พี่คงไม่ว่าถ้าผมจะเขียนมาหาอีกครั้ง

– ขอให้ติดแสตมป์ทุกครั้งนะจ๊ะ

● ขอให้พี่โชคดีและใจอ่อนยอมเป็นครูให้ผม

รักพี่กระดังงา

ชาตรี / กทม.

– จะคบกันไม่ยาวก็ตรงนี้แหละ

รัก

กระดังงา

♦ คุณกระดังงา ที่นับถือ

ผมมีปัญหาเกี่ยวกับแฟนจะมาถามคุณ กล่าวคือ ผมอยู่กับแฟนคนนี้มา 2 เดือนแล้ว ไม่ทราบเหมือนกันว่าทำไมเธอถึงไม่ท้องเสียที นอกจากนั้นเธอยังไม่อยากเล่นเกมรักกับผมอีกด้วย มันเกี่ยวกับอะไรไม่ทราบว่าพี่พอจะบอกได้หรือเปล่า

การที่เธอไม่อยากร่วมรักกับผม ทำให้ผมอยากได้ยาที่กินแล้วเกิดอารมณ์ทางเพศ หรือมิฉะนั้นก็เป็นยาที่กินแล้วท้องทันที

ที่ผมต้องการทั้งสองอย่างเพราะว่าอยากมีความสุขกับเธอ ในขณะเดียวกันก็อยากมีลูกด้วย

สุดท้ายนี้ ผมขอให้พี่กระดังงานอนหลับฝันดีตลอด

คืนทุกคืน

นับถือมาก
สวิง/ยานนาวา

★ **คุณสวิง ที่รัก**

วันเอ๋ย...เพิ่งจะอยู่ด้วยกันแค่ 2 เดือนเท่านั้น ดันมีปัญหาเสียแล้ว เรื่องไม่มีลูกนั้นเป็นเพราะจังหวะไม่ดีหรือมีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนของตัวสเปิร์มที่มีน้อยเกินไป ไม่งั้นก็ยุ่งเกี่ยวกันมากไปจนตัวสเปิร์มไม่แข็งแรงเท่าที่ควร... ว่ายผ่านช่องคลอดเข้าไปจึงตายเสียหมด ก่อนที่จะถึงไข่สุก สาเหตุเรื่องแบบนี้มีอีกเป็นกระตั้ก บางคนเขาอยู่กินกันมาตั้ง 5-6 ปียังไม่มีลูก นี่แค่สองเดือนเท่านั้นทำเป็นใจร้อน

ไม่มียาที่กินแล้วตั้งท้องโดยไม่มีการร่วมเพศ ถ้าคุณอยากมีจริง ๆ ให้ไปติดต่อที่โรงพยาบาลดู เผื่อบางทีอาจจะมีสมใจได้ ไปตามโรงพยาบาลของรัฐเป็นดีที่สุด เพราะค่าใช้จ่ายถูกกว่าโรงพยาบาลเอกชน

เรื่องยาปลุกเซ็กซ์นั้น ไม่จำเป็นต้องใช้หรอกถ้าคุณรู้จักวิธีการเล้าโลมแฟนคุณ อย่าเล่นแบบจู่โจมกับเธอ เพราะลองคุณพูดมาแบบนี้แปลว่าคุณใช้เวลาในการเล้าโลมแฟนคุณน้อยมาก ไม่งั้นเค้าจะเบื่อการร่วมรักกับคุณหรือ คิดดูให้ดี ๆ ว่าคุณเล้าโลมเธออย่างไร

อันการเล้าโลมผู้หญิงนั้นต้องมีศิลปะกันนิดหน่อย ไม่ใช่แค่ขยำนมสักสอง-สามทีแล้วจับเธอกางขาเพื่อสอดใส่อวัยวะเพศของคุณเข้าไป หลังจากนั้นก็กระแทกกระทั้นสักห้าทีหรือสิบทีแล้วก็กระฉูดใส่เธอ ถ้าทำแบบนี้เป็นกระดังงาก็เบื่อก็เซ็ง แต่ผู้หญิงเรามักอดทนในเรื่องนี้ ไม่มีปริปากบ่นว่าสามีไม่เอาไหน เพราะกลัวสามีสะเทือนใจ ไง... ผู้หญิงไทยน่ารักมั้ยยะ

ขอบคุณที่อยากให้กระดังงานอนหลับฝันดีทุกคืน น่าเสียดายที่เป็นไปไม่ได้ เพราะกระดังงานั้นไม่เคยนอนกลางคืน มีแต่กลางวันหลับกลางคืนตื่นมากกว่า แต่ก็ขอบใจมาก

รัก
กระดังงา

♦ สวัสดีครับ พี่กระดังงา

ที่มีจดหมายมาถึงพี่ เพราะมีปัญหาที่อยากคุยด้วยเป็นการส่วนตัว พี่ต้องตอบนะ

– *เป็นหน้าที่พี่อยู่แล้ว น้องเอ๋ย...*

● ผมนั้นยังไม่มีลูกมีเมีย แต่ทำไมถึงหลั่งเร็วมากเวลาที่ผมร่วมรัก

– *ที่ว่าเรานั้น คุณเคยจับเวลาดูบ้างไหมว่าสักกี่นาทีหรือกี่วินาที เพราะบางคนตั้งสิบห้านาทียังบ่นว่าเร็ว สงสัยประสาท*

● ผมไม่ได้ร่วมรักบ่อย แต่ทุกครั้งที่ร่วมจะหลั่งเร็วมาก ผมว่ามันเร็วไปหน่อยนะ

– *อาจเป็นเพราะนาน ๆ ครั้งก็ได้ มันอัดอั้นตันใจน่ะคุณ ครั้นพอได้สัมผัสก็ 'ฉูด' ทันที เป็นไปได้นะคะ*

● มียาหรืออาหารอะไรบ้างที่กินแล้วหลั่งช้ากว่าเดิม ผมอยากรู้ ช่วยบอกด้วยนะครับ

– *ถ้ากินเหล้าสักนิดหน่อยพอช่วยให้หลั่งช้าได้บ้าง เพราะสุราจะออกฤทธิ์กดประสาทให้ทำงานช้าลง แต่ถ้ากินมากจนเมาแอ๋ จะทำให้ไม่สู้นะน้อง จำไว้ให้ดี แต่ถ้าสามารถควบคุมจิตใจไม่ให้หลั่งเร็วได้จะดีกว่า ใช้สุราเป็นเครื่องช่วย เพราะสุรานั้นดื่มมาก ๆ ก็อาจติดได้ และเป็นภัยแก่ร่างกายด้วย*

● ผมอ่าน เพ็ญพักตร์ เป็นประจำ แต่เพิ่งเขียนมาคุยด้วย

– *หวังว่าคงมีฉบับที่สองตามมาในเร็ว ๆ นี้*

● ที่ชอบคอลัมน์ กระดังงาไขปัญหาเซ็กซ์ ของพี่นั่นแหละ

– *ปากหวานมาอีกราย ไม่รู้ว่าตรงกับใจหรือเปล่า*

● ผมสงสัยเสียเหลือเกินว่าพี่กระดังงานั้นเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายกันแน่

– *ผู้หญิงร้อยเปอร์เซ็นต์เจ้าค่ะ*

● ถ้าเป็นผู้ชาย พี่กระดังงาเป็นคน ๆ เดียวกับ บก.นพดล รณชัย หรือเปล่าครับ

– *ไม่มีทาง โนเวย์ เพราะคนละเพศกัน*

● อยากทราบว่าพี่กระดังงามีหนังสือลามกบ้างไหม แบบที่เห็นกันจะ ๆ ลูกตาชนิดไม่ต้องมานั่งจินตนาการกันให้เมื่อย

– *พอมีเหมือนกัน ไม่ทราบว่าถามทำไม*

● ถ้าพี่มี ผมขอแบ่งซื้อสักเล่มได้ไหม

– *ไม่ได้เด็ดขาด เพราะที่ได้มานี่ต้องหน้าด้านไปถามหาซื้อถึงเยาวราชโน่นแน่ะ*

● ผมอยากได้ที่มีหลาย ๆ ท่า

– *ไปหาซื้อเอาเองก็แล้วกัน คุณเป็นผู้ชาย เรื่องแค่นี้ไม่มีปัญหาหรอก*

อย่าลืมตอบจดหมายผมด้วยนะครับ

– *ตอบเรียบร้อยแล้ว หวังว่าคงเป็นที่ถูกใจบ้าง ไม่มากก็น้อยนะคะ*

รัก
กระดังงา

P

ถึงผู้อ่านทุกท่านที่ติดใจใน *'กระดังงาไขปัญหาเซ็กซ์'* ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ถ้าคุณมีปัญหาเชิญปรึกษาได้ที่ *'กระดังงา'* หรือถ้าไม่มีปัญหาแต่มีเรื่องอื่น ๆ ที่อยากจะคุยจะแซวจะอะไรต่อมิอะไรก็เขียนจ.ม.ส่งมาได้ที่ ตู้ปณ. 130 ดุสิต กทม. 10300 ถ้าต้องการคุยส่วนตัวช่วยสอดซองติดสแตมป์แนบมาด้วยนะจ๊ะ!

กลเม็ดเพล็จสาว

จีบสาวพาร์ตเนอร์ รวมสาวอะโกโก้

แนะโดย : อาจารย์เป้า แห่งสำนักกามะศิลา

หลังจากชักชวนบรรดาศิษย์หาทั้งหลายออกไปตระเวนราตรีกันเมื่อฉบับก่อน ฉบับนี้ก็จะขอนำบรรดาศิษย์หาทั้งหลายออกไปตระเวนราตรีกันต่อ

ออกท่องราตรีกันในตอนนี้ จะขอแนะกลวิธี *จีบสาวพาร์ตเนอร์* และ *สาวอะโกโก้*

ก่อนอื่นต้องอรรถาธิบายกันให้ชัดแจ้งก่อนว่า อาชีพ *พาร์ตเนอร์* นั้นคืออะไร หรือว่าอาชีพ *การเต้นอะโกโก้* นั้นคืออย่างไร (สำหรับเป็นความรู้เพิ่มเติมของคนที่รู้มาแล้วรู้มั่งไม่รู้มั่ง หรือคนที่ไม่รู้เรื่องอะไรเหล่านี้เลย)

สาวพาร์ตเนอร์ หมายถึงสาวที่มีอาชีพรับจ้างเต้นรำคิดค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง พวกนี้มีความชำนาญในการเต้นรำทุกสเต็ป ทั้งแนว *ลาติน* และ *บอลรูม* แนวลาตินก็มีจังหวะประเภท *บีกิน รุมบ้า ช่าช่าช่า กัวราช่า* อะไรเทือกนี้ ส่วนบอลรูมนั้น เป็นจังหวะช้า ๆ เช่น *ควิกสเต็ป สโลว์ วอลล์ แทงโก* อย่างนี้

พูดอย่างนี้แล้ว ท่านผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นสมัยใหม่อาจจะไม่สันทัด หรือสนใจรับฟัง เพราะการเต้นรำสมัยใหม่นี้ ไม่จำเป็นต้องมีพาร์ตเนอร์ และสถานที่เต้นรำก็ไม่มีมากแล้ว ส่วนใหญ่ถูกดัดแปลงไปเป็น *ดิสโก้เธค* และท่าเต้นรำก็ใช้ท่าเดียวคือท่า *ไส้เดือนถูกขี้เถ้า* เรียกกันโก้ ๆ ว่า *ดิสโก้*

สถานที่ยังงี้ หญิงชายสาวหนุ่ม เข้าไปพบกันในนั้นก็ได้ ท่าเต้นนี้เต้นคนเดียวไม่ต้องมีคู่เต้นก็ได้ เหนื่อยก็พัก มีจังหวะเดียว (บางแห่งอาจจะมีจังหวะ *สโลว์ซบ* ให้กอดกันพักเหนื่อยบ้าง)

ส่วนสถานที่เต้นรำที่มีพาร์ตเนอร์นั้นเดี๋ยวนี้หลงเหลืออยู่ในกรุงเทพมหานครไม่กี่แห่ง (แต่ตามต่างจังหวัดยังพอมีทำยาได้) เช่นที่ *บัวขาว* แถวทีวีสีช่อง 5 *อเล็กซานดรา* แถว *วงเวียนอนุสาวรีย์ประชาธิปไตย* ที่ตรงนี้ยังมี *บาร์มูแรงลูจ* เหลืออยู่อีกแห่ง แล้วก็มี *บาร์เร็กซ์* ตรอก *สะพานขาวถนนเจริญกรุง* อีกแห่ง

ราคาชั่วโมงเดี๋ยวนี้ก็เพิ่มขึ้นไป 150 บาท (สมัยก่อนชั่วโมงละ 20 บาท)

พวกสาวพาร์ตเนอร์นี่บอกตรง ๆ ว่า เป็นสาวประเภทจีบง่าย และง่ายอย่างยิ่ง ไม่ต้องมีกรรมวิธีหรือกลวิธีอะไรมากนัก ขอให้กระเป๋าหนัก ๆ เป็นพอ คือชนิดต้องซื้อชั่วโมงเธอขาดทั้งคืน เหมาจ่ายกันเลยและแจกดริ๊งค์ไม่ต้องอั้น

สาวพาร์ตเนอร์ส่วนใหญ่หรือทั้งหมด ไม่ใช่สาวบริสุทธิ์ เพราะเธออยู่กับกลิ่นอายของโลกีย์อย่างใกล้ชิด คิดดูก็แล้วกัน เธอถูกกอดทั้งคืน นั่งพักก็กอด กินเหล้ากินเบียร์เมาเละไปด้วยกัน ไปกลางฟลอร์ก็ยังมีสิทธิ์กอดในช่วงพักสโลว์ซบ

เพลย์บอยบางคนไม่ออกเต้นจังหวะใด ๆ ทั้งนั้น จ้องจะออกสโลว์ซบถูกเดียว กอดไปบดเบียดไป คุณเอ๋ย มันสยิวไปทั้งตัว ใครจะทนไหว ไม่ใช่พระอิฐพระปูนนี่

ดังนั้น การนัดแนะจึงต้องเริ่มกระซิบกันตรงริมหูในระหว่างสโลว์ซบนี่แหละ

จะออกไปกินข้าวต้มกันก่อนหรือจะไปนอนกันเลยก็ว่ากันชัด ๆ สาวพาร์ตเนอร์ต้องการพูดตรง ๆ ไม่ต้องอ้อมค้อม

สำคัญซื้อชั่วโมง ออฟออกไปแล้ว จ่ายค่าชั่วโมง (บางทีเป็นสองเท่า) หลังจากนั้นจะต้องรู้ว่าจะจ่ายค่านอนเพิ่มอีกสักเท่าไหร่

สนนราคานั้นไม่แน่นอน เพราะมันขึ้นอยู่กับความสวยและอายุ ถ้าสาวหน่อยก็ราคาพัน แก่หน่อยราคาร้อย (ไอ้ราคาสิบอย่ามาพูด)

อาจารย์ขอแนะนำ จีบพาร์ตเนอร์ อย่าคิดเลี้ยงดูเอาเป็นลูกเป็นเมีย เพราะสาวอาชีพอย่างนี้เธอใจแตก อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนไม่ทันครบสามเดือน ก็ต้องออกมาสัญจรอีกต่อไป

พาร์ตเนอร์จึงสมควรที่จะจีบเพื่อ การสนุกร่วมกันบนพื้นฐานการจ่ายที่ยุติธรรมเท่านั้น

พาร์ตเนอร์ทุกแห่งจะมีเบอร์ประจำตัว มีเพียงเลข 2 หลัก แต่ต้องดูดี ๆ บางคนเบอร์เท่าอายุ หมายถึงถ้าเธอเบอร์ 40 อาจจะอายุ 42 ก็ได้

ที่สำคัญ พาร์ตเนอร์ทุกคนสวยเวลากลางคืนเท่านั้น ถ้าท่านจะต้องฟันพาร์ตเนอร์ก็จงจัดการให้เสร็จเรียบร้อยเสียในตอนกลางคืน เพราะถ้าปล่อยเลยมาถึงตอนเช้าท่านอาจจะตกใจคิดว่านอนกับ *'ปีศาจ'* มาทั้งคืนก็ได้

พาร์ตเนอร์ทั้งหมดมีการศึกษาต่ำ ไม่เกิน ป.7 และจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แร้นแค้น ชีวิตการทำงานของพาร์ตเนอร์สมัยนี้อาจจะพูดได้ว่า เธอทำเพื่อรอชีวิตใหม่ไปวัน ๆ นึ่งเท่านั้น ชีวิตของพาร์ตเนอร์จึงเป็นชีวิตที่น่าสงสารอยู่ไม่น้อย

แต่อย่างไรก็ดี ท่านอย่าพยายามใจอ่อนกับสิ่งจอมปลอมเหล่านี้ เพราะนี่เป็นเพียง ทางผ่านของชีวิตเท่านั้น

เดี๋ยวนี้ การจีบพาร์ตเนอร์มันล้าสมัยเสียแล้ว แต่ที่ต้องนำเอามาเล่าบอกกันนั้นเพื่อให้มันครบอาชีพเท่านั้น (เพราะอาชีพนี้ยังมีหลงเหลืออยู่มากพอสมควร)

อีกอาชีพหนึ่งที่ต้องพูดถึง เพราะตอนนี้เป็นอาชีพที่ขึ้นหน้าขึ้นตามาก และดูเหมือนว่าวัยรุ่นพอจะจับความได้ และมีความรอบรู้พอสมควรสำหรับสาวประเภทนี้

สาวอะโกโก้ ไงครับ สาวอะโกโก้ หมายถึงสาวที่ใช้อาชีพในการเต้นโชว์อะโกโก้อยู่ในบาร์ต่าง ๆ ในที่นี้ขอบอกว่ามีมากมายแถว*ถนนพัฒน์พงษ์*

พวกสาวอะโกโก้จะใช้อาภรณ์ห่มกายอันน้อยนิดในชุดอาบน้ำแบบบิกินีหลากสี (ทางร้านจัดให้บ้าง หรือเธอซื้อเองบ้าง) บางชุดแทบจะปิด '*นาผืนน้อย*' ไม่มิด

ท่าเต้นของสาวอะโกโก้เป็นท่าอิสระ นึกยังไงก็เต้นไป ให้มันยั่วกิเลสเอาไว้มาก ๆ บางทีเต้นหมู่จับจูบลูบคลำกัน บางทีก็กอดกับเสาไถกับเสา เรียกว่าต้องทำอย่างไรให้พวกผู้ชายที่เข้ามาดูเธอเต้นจึงจะสั่งดริ๊งค์ (เหล้าเป็นจิบแก้วเล็ก ๆ ราคามาตรฐาน 60-80 บาท) มาให้เธอกินเวลาพักครึ่งเวลา และสามารถที่จะทำให้ แขกเรียกออกไปซื้อชั่วโมง (เหมือนพาร์ตเนอร์) ออฟออกไป

เงินรายได้จากการเต้นวันหนึ่งเต้นทั้งคืนได้ค่าแรงประมาณ 100-200 บาท แล้วแต่ตัวใหม่ตัวเก่า สวยหรือไม่สวย

การที่ท่านจะเข้าไปในสถานเต้นอะโกโก้ ท่านควรจะต้องทำตนให้เป็นคน '*หูเหล็ก*' เพราะเพลงมันดังชนิดที่ไม่ต้องพูดกัน ได้แต่นั่งจิบเหล้า นั่งมอง ๆ มองร้านนี้เสร็จ ก็ไปมองร้านต่อไป พอหมดเวลาก็กลับบ้าน จึงยังไม่ทราบเหมือนกันว่า ถ้ามองกันอย่างเดียว จะไปมัวเสียเวลาทำไม

แต่บางคนทีแรก ๆ ตั้งใจจะไปหิ้ว แต่มองไป มองมาเกิดเซ็ง มันก็มีบ้าง

การจีบสาวอะโกโก้นี้ จึงมีประพฤติที่เช่นเดียวกับการจีบพาร์ตเนอร์ ขอให้จ่ายค่าดริ๊งค์ให้เยอะ ๆ เข้าไว้ แล้วก็ทิปให้หนัก ๆ เวลาทิปก็เอาไปเสียบที่ขอบกางเกงเธอเลย บางทีก็ยัดเข้าไปในอกเสื้อ เอามือบีบนมอย่างจงใจ ไม่ต้องกลัวกัน เป็นของแถม เพราะน้องหนูใจถึงอยู่แล้ว

ไอ้เรื่องจับนมนั้นเรื่องเล็ก บางทีถ้าทิปถึง ๆ จะ*ล้วงหม้อ* ก็ยังไหว

การจีบสาวอะโกโก้ไม่ต้องพูดพล่าม ขอให้ทำเพลง (เชิด) เลยทีเดียว จึงจะทันใจเธอ ถ้ามัวมะงุมมะงาหรารีบรอง อดแดก

พฤฒนิสัย ของสาวอะโกโก้กับพาร์ตเนอร์จะเหมือนกันคือ นอนดึกตื่นสาย เพราะฉะนั้น ชีวิตของเธอคือการตื่นขึ้นมาตอนเที่ยงหรือบ่ายโมง หาของอร่อย ๆ กิน ออกไปเดินช็อปปิ้งห้างสรรพสินค้า เย็น ๆ แล้วก็เข้าไปปฏิบัติหน้าที่ตอน 1 ทุ่มบาร์ใครบาร์มัน

หรือบางทีการที่จะเข้าไปจมอยู่ในโรงหนัง ก็เป็นข้อประพฤติปกติของพวกเธอ ๆ เหล่านี้ อยู่บ้างเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังประเภท *วัยรุ่นวุ่นสวาท* ที่พวกเธอ ๆ ต้องการดูเพื่อสนุกไม่เครียด แม้จะไร้สาระ แต่ก็สร้างฝันที่เลอเลิศให้เธอได้ในบางครั้ง

แต่ถ้าท่านจะฉลาดสักหน่อย จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปนั่งในบาร์เพื่อจะจับพวกเธอ ๆ เหล่านี้ เพราะในบาร์อะโกโก้นั้นนอกจากจะคับแคบแทบจะนั่งบนตักกัน เสียงก็ยังเอะอะฟังไม่ได้ศัพท์ กลิ่นบุหรี่คละคลุ้งไปหมด จะพูดอะไรกันก็ไม่ถนัด

เพื่อให้ชัวร์ ถ้าเล็งคนไหนเอาไว้แล้ว ไม่จำเป็นต้องเข้าไป รอเวลาเธอเลิกบาร์ตีสอง (รอไหวไหมขอรับ) ก็เข้าทาบเลยทีเดียว และไม่ต้องอ้อมค้อม อย่างที่บอกเอาไว้

จะว่าอะไรก็ว่ากันไปตรง ๆ

ที่สำคัญ ต้องสอบประวัติให้แน่ชัดเสียก่อนว่าเธอมีแมงดา คุ้มครองอยู่หรือไม่ บางทีเข้าไปแบบไม่ดูตาม้าตาเรือ อาจจะโดนรวมบาทาจนอ่วมอรทัย จนต้องหยอดน้ำข้าวต้มเอาได้

สาวอะโกโก้ ส่วนใหญ่นั้น ยังสาวเด็ก ๆ บางคนอายุเพิ่งจะเต็ม 16 ก็มี เรื่องอย่างนี้หากต้องการ จีบเด็ก รับรองว่าไม่ผิดหวัง

ส่วน เรื่องจีบเด็ก ได้เด็ก แล้วจะติดโรค จากเด็กหรือไม่ ไม่อาจจะรับรอง ต้องเสี่ยงภัยเอาเอง

แถว ๆ พัฒน์พงษ์นี่ *มีชัย* ได้ให้สถิติเอาไว้ว่า เป็น*แหล่งเพาะและผลิตเชื้อเอดส์*ที่แพร่หลายที่สุดในประเทศไทย

ไม่กลัวมั้ง ก็แล้วไป!

นิทานนานาชาติ ภาคพิสดาร

สโนไวท์ ภาคพิสดาร

โดย : เหรียญเงิน

ตอนที่ 5 : ลักทั้งหลับ

เจ้าชายหนุ่ม ควบม้าเตลิดมาในป่าใหญ่ เขาหลงทางมาอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัวเนื่องด้วยม้าตกใจจากเสียงร้องของเสือใหญ่ข้างทาง มันพาเจ้านายของมันไปอย่างไม่รู้หนเหนือหนใต้

แล้วม้านั้นก็มาหยุดอยู่ที่เนินเขา

เจ้าชายลงจากหลังม้า เหลียวมองภูมิประเทศรอบตัว แล้วพลันได้เห็น *หีบแก้ว* ใบหนึ่งตั้งอยู่บนเนินเขานั้น เจ้า-ชายสาวเท้าเข้าไปดูใกล้ ๆ ภาพที่เห็นทำให้เจ้าชายตื่นเต้นและลุกโชนไปทั้งตัว

ในนั้นคือร่างของ *สโน-ไวท์* นอนแน่นิ่งอยู่ นิ่งอย่างคนตายแต่หน้าตายังสดใสสวยพริ้ง มีน้ำมีนวล แต่หล่อนก็นอนอยู่ในโลงศพแก้วนั้น

ชายกระโปรงของหล่อนถูกถลกขึ้นไปพาดไว้ที่เอว *คนแคระ* บางคนแอบมาเปิดโลงศพนั้นเพื่อลูบไล้ร่างของหล่อนเล่นเมื่อยามกระสันถึง แต่มิได้ดึงกลับ เจ้าชายจึงได้เห็นขาอ่อนอันสวยงามและโคนขาอันเป็นเนินนูนพร้อมด้วยเส้นขนบางเบาสีน้ำตาลอ่อนปกคลุมอยู่ แต่ก็หาได้บดบังเนินเนื้ออันขาวสะอาดและมีชีวิตชีวานั้นได้ไม่

เจ้าชายเหลียวมองไปรอบตัวอีกครั้ง ไม่มีผู้ใดอยู่ในบริเวณนั้นเลย นางนี้เป็นใครหนอ ช่างสวยบาดใจและน่าคลึงเคล้าเสียจริง ๆ ทั้ง ๆ ที่นอนเป็นศพอยู่อย่างนี้

เจ้าชายนึกเสน่หานางขึ้นในทันใด แต่อย่างไรก็ดีก่อนที่จะคิดถึงเหตุการณ์

ต่อไป เจ้าชายตัดสินใจว่าต้องขอใช้ร่างนี้บำบัดอารมณ์ที่กำลังปั่นป่วนนี้เสียก่อน

นางจะตายแล้วหรือไม่ก็ไม่รู้ได้ แต่เมื่อสวยอย่างนี้ถึงจะตายก็ยังน่ารักน่าใคร่ลองสังวาสศพดูบ้างจะเป็นไรไป

เจ้าชายเปิดฝาหีบนั้นเอื้อมมือลงไปลูบไล้เนินสวรรค์นั้นอย่างกระเหี้ยนกระหือรือ แล้วบรรจงอุ้มนางขึ้นจากโลง ร่างนั้นยังอ่อนนุ่มแม้จะไม่มีลมหายใจแล้ว เจ้าชายหนุ่มหันมองไปรอบ ๆ ตัว ที่นั่นมีแต่หินผาระเกะระกะจะใช้เป็นที่วางร่างของหล่อนมิได้เลย

เจ้าชายวางร่างหล่อนลงพื้นชั่วคราว ปิดฝาหีบแก้วนั้นแล้ววางร่างสโนไวท์ลงบนฝาหีบอีกครั้งหนึ่ง ค่อย ๆ เปลื้องเสื้อผ้าของหล่อนออกจนเปลือยเปล่าไปทั้งร่าง

ร่างที่ผ่านศึกสวาทอย่างโชกโชนในรอบหลายเดือนที่ผ่านมานั้นยังสวยน่ากินอยู่ไม่เสื่อมคลาย ประทุมถันที่งามเด่งตั้งและอวบใหญ่ขึ้นผิดกว่าสาวน้อยวัยรุ่นทั่วไปเพราะได้รับการกระตุ้นและบีบจับจากคนแคระทั้งเจ็ดอยู่เป็นประจำ มันอวบใหญ่และมีชีวิตชีวา สวยสดใสทั้งๆ ที่นอนอย่างไร้วิญญาณอยู่ในขณะนี้ เจ้าชายหนุ่มลูบเคล้าสองเต้านั้นเบา ๆ อย่างทะนุถนอม โดยหารู้ไม่ว่าแท้จริงนั้นเต้านั้นได้ถูกเฟ้นฟอนจากมือทั้งสิบสี่อย่างเละเทะโชกโชนมาแล้ว บอกกับตัวเองว่า นมของนางนี้น่าฟัดจริง ๆ

เจ้าชายหนุ่มลูบโลมไปทั่วเรือนกายของสโนไวท์ ทั้งจับ จูบ ลูบ คลำไปทั่วทุกส่วนที่หนั่นหนาไปด้วยเนื้อสาว ผิวขาวดุจหิมะของหล่อนยั่วเย้าใจเจ้าชายหนุ่มอย่างยิ่ง และเมื่อมือของเจ้าชายลูบไล้ไปทั้งร่างนั้น ดูเหมือนว่าหล่อนยังมีเลือดแผ่ซ่านขึ้นมาตามเนื้อตัวนั้นอีกดั่งมีชีวิต แต่หล่อนก็ยังนอนนิ่งอยู่ตรงนั้น

เจ้าชายเปลื้องผ้าแล้ว

ขึ้นทาบทับร่างงามของสโนไวท์บนฝาหีบศพนั้นเอง แหวกขาของหล่อนออกสอดทวนคู่กายลงไปในหว่างขานั้นช้า ๆ ดันเข้าไปนิดหนึ่ง

อูวว์...ยังตึงและตีบอยู่เลย แถมยังมีรสชาติอย่างที่ไม่เคยพบมาก่อน

เจ้าชายแยงเบา ๆ ลงในร่องนั้น แล้วค่อย ๆ ดันเข้าไปทีละน้อยจนสุดด้าม เจ้าหญิงสโนไวท์นอนแผ่หราบนฝาโลงไม่มีอะไรผิดปกติ

เจ้าชายหนุ่มเริ่มหาความสุขจากร่างนั้น ช้า ๆ นับเป็นโชคอย่างยิ่งที่ได้มาเจอของวิเศษกลางป่าเช่นนี้ เจ้าชายนึกสงสัยอยู่เหมือนกันว่าเป็นลูกเมียใครที่ไหนหรือไม่ถึงได้มานอนอยู่ในโลงแก้วกลางดงกลางป่าเช่นนี้ แต่ความสงสัยใคร่รู้นั้นเป็นอันระงับไปชั่วคราวก่อน ลูกเขาเมียใครก็ไม่รู้ละ สวย ๆ น่าเล่นอย่างนี้ ต้องขอใช้บำบัดความใคร่สักครั้งก่อน ครั้งเดียวก็ยังดี สวยน่าเล่นอย่างนี้ใครจะทนไหว

ฉากรักอันทุลักทุเลเริ่มขึ้นช้า ๆ สองหัตถ์ของเจ้าชายตระโบมลงบนเนื้อหนังและเต้านมอันขาวผ่องเรื่อด้วยสีชมพูสดนั้น ปากดูดเคล้นที่ปลายจงอยถันอันเคยเป็นที่รองรับปากของพรานใหญ่กับคนแคระอีกเจ็ดปากมาแล้ว แต่ไม่มีร่องรอยของความสึกหรอ ตรงข้ามดูเหมือนจงอยนั้นจะมีปฏิกิริยากับปากของเจ้าชายอีกครั้งหนึ่งดั่งเคยได้รู้รสชาติมาแล้ว และตอบสนองได้ด้วยการตึงเขม็งตัวขึ้นเป็นการตอบรับลิ้นรัวของเจ้าชายที่เลียไล้บนยอดเนิน

สล้างและผิวเนื้อรอบ ๆ จงอยนั้นอย่างฉับไว

เจ้าชายกดทวนทองโยกไหวบนเรือนร่างของสโนไวท์ซึ่งยังนอนเงียบสงบอยู่นั้น เร่งถี่ขึ้นเป็นลำดับพร้อมกับความเกษมสุขที่เกิดขึ้นทีละน้อยสะสมไว้ในอารมณ์

ร่างเปลือยเปล่า ทั้งคู่นั้นปรากฏอยู่ท่ามกลางบรรยากาศอันเงียบสงัด ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมารบกวน คงมีแต่เสียงหอบเบา ๆ ของเจ้าชายขณะประกอบกามกิจสังวาสร่างล่อนจ้อนอันไร้วิญญาณนั้นอยู่

เจ้าชายบอกกับตัวเองว่า ไม่เคยได้สังวาสสาวใดได้เอร็ดอร่อยอย่างนี้มาก่อนเลย ทั้ง ๆ ที่หล่อนนอนแน่นิ่งอยู่อย่างนี้ นี่ถ้าหล่อนฟื้นขึ้นมีชีวิตจิตใจสมบูรณ์แบบและมีอารมณ์ร่วมด้วยแล้วจะมีสุขเพียงใดหนอ นางสนมกำนัลที่รองรับเจ้าชายอยู่ในวังนั้นเทียบมิได้เลยกับนางผู้นี้ ไม่ว่าจะในด้านความงามหรือความน่าเสน่หาแห่งเรือนกาย

เจ้าชายเสยทวนเข้าสู่เป้าหมายอย่างแม่นยำและต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จากร่องลับที่แห้งผากเพราะขาดการกระตุ้นมานานนับเดือน บัดนี้ค่อย ๆ แสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วยน้ำหล่อลื่นขึ้นทีละน้อย จนเจ้าชายหนุ่มรู้สึกได้ถึงการฉ่ำลื่นแห่งเนื้อในร่างสโนไวท์นั้น

หล่อนยังไม่ตายละซี--แต่ทำไมหล่อนจึงไม่ตื่น

เมื่อมีความลื่นเกิดขึ้น อาการกระแทกกระทั้นก็ถี่และหนักแน่นขึ้นเป็นลำดับ เพิ่มความเสียวกระสันให้แก่เจ้าชายยิ่งนัก ความทะยานอยากยิ่งทวีขึ้นไม่สิ้นสุด

เจ้าหญิงสโนไวท์ซึ่งนอนนิ่งอยู่นั้น ในส่วนใบหน้ายังเงียบเฉย ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่ในส่วนของเลือดเนื้อทั่วร่างนั้นมีปฏิกิริยาเกิดขึ้นเล็กน้อย เนื้อสาวมีอาการตอบสนองการสัมผัสอย่างช้า ๆ ทีละน้อย การถูกกระตุ้นทั้งจากส่วนล่างของร่างกายการเลียไล้ที่ปลายถันประกอบกับการตระโบมจับสัดส่วนอันพึงสงวนทั่วเรือนร่าง ทำให้ผิวของหล่อนแดงซ่านไปด้วยสายเลือดโดยเฉพาะที่เนื้ออ่อน ๆ ตรงเต้าทั้งสอง

เจ้าชายซบหน้าลงที่ทรวงอกสล้างและเต่งตึงไปด้วยเลือดเนื้อสาวรุ่นนั้น สูดซับความหอมหวานของสองเต้าถันนั้นอย่างดูดดื่ม ในขณะที่ท่อนล่างของร่างทั้งคู่ก็เบียดกระชับแนบชิด และเจาะไชเข้าใส่กันอย่างไม่หยุดยั้ง

ชั่วครู่หนึ่ง เจ้าชายหยุดกามกิจนั้น ถอนร่างออกจากร่างสโนไวท์ โอบอุ้มร่างของหล่อนพลิกผันเป็นนอนคว่ำให้ส่วนบนของร่างพาดอยู่บนฝาโลง ท่อนล่างอยู่ทางด้านปลายเท้าของโลงแก้วนั้น จากนั้นเจ้าชายขยับขาทั้งสองของสโนไวท์ขึ้นงอพาดกับฝาโลง ทำให้สโนไวท์อยู่ในท่าโก้งโค้งนิ่งอยู่ ปากช่องประตูสวรรค์นั้นเปิดล่อตาและจ่อตรงฐานจรวดของเจ้าชายพอดี แถมยังเผยให้เห็นเนื้อในได้เต็มที่ด้วย

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ขันคันมันไปตามเรื่อง

◆◆◆◆◆◆◆◆

ครูสาว – จ๋องไปไหนมาตั้งครึ่งชั่วโมงกว่า

จ๋อง – ไปห้องน้ำครับ

ครูสาว – ไปแอบดูถ้ำมองนักเรียนหญิงอีกใช่มั้ยล่ะ

จ๋อง – ผม..ผม..ผมไม่ได้ผ่านไปทางห้องน้ำนักเรียนหญิงเลยครับ

ครูสาว – จ๋อง...อย่ามาโกหกครูเลยน่า เมื่อกี้นี้ครูไปห้องน้ำยังเห็นหลังเธอแว่บ ๆ เลย บอกมาซะดี ๆ ว่า..ใช่มั้ย

จ๋อง – ใช่ครับ...ผมนึกอยู่แล้วว่าต้องใช่ครู่แน่ ๆ เลยครับเพราะเห็นจนคุ้นตา

■■■

■ กามาสาเฮ ■

--ไอ้หนู..ปู่สงสัย

ว่าเอ็งจะต้องได้น้องอีกคนแน่ ๆ เลยว่ะ"

"ปู่มั่นใจได้ยังไงฮะว่าผมจะได้น้องอีกคน"

"ก็เมื่อคืนปู่เห็นแม่เอ็งแต่งชุดนอนบ๊าง..บาง"

"แล้วเกี่ยวอะไรกับที่ผมจะมีน้องหรือไม่มีน้องล่ะฮะ-ปู่"

"ปัดซ่อ..ไอ้หนู-พ่อเอ็งน่ะเห็นผู้หญิงใส่ชุดนอนบาง ๆ ได้ซะที่ไหนล่ะ..มันก็เหมือนกับปู่แหละวะ...ไอ้หนู แล้วที่พ่อเอ็งเป็นตัวเป็นตนมาได้ก็เพราะย่าเอ็งเค้าใส่ชุดนอนบาง ๆ นี่แหละโว้ย"

■■■

■ คำสอน ■

หนุ่มเอยสาวเอย...ความรักนั้นมันก็เหมือนบุหรี่ที่ยิ่งต่อก็ยิ่งสั้น และมันก็เหมือนกับถนนที่ยิ่งตัดก็ยิ่งยาว

■■■

■ คำเตือน ■

อย่าบอกเลยว่ารักใครคนหนึ่งคนใดที่สุดในโลก เพราะเอาเข้าจริง ๆ แล้ว คนที่คุณรักที่สุดในโลกก็คือตัวคุณเองนั่นแหละ

■■■

■ คำหวาน ■

ที่รัก...ฉันรักเธอมากกว่าใคร ขาดเธอเสียแล้วฉันคงมีชีวิตอยู่ต่อไปไม่ได้ หากเธอไม่เขียนพินัยกรรมให้ฉันเป็นผู้รับมรดกของเธอเพียงผู้เดียว

■■■

■ คำคม ■

เงิน 1 บาท อาจซื้อเม็ดอมได้แค่ 1 เม็ด แต่เงิน 1 บาทเดียวกันนี้ก็อาจซื้อชีวิตจิตใจของใครต่อใครได้ไม่ยาก หากคุณมีเงินค้างอยู่ในบัญชีอยู่อีก 999,999 บาท

■■■

■ คำกล่าว ■

ความรักไม่มีพรมแดนก็จริงอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ยังมีตำรวจตระเวนชายแดนอยู่วันยังค่ำ

■■■

■ คำชม ■

"แปดพันไหวมั้ยคะ"

โสภาณีกระซิบบอกกีฏดา หนุ่มเหน้าผู้นั่งเฝ้าหน้าเวทีฟังเธอขับขานเสียงเพลงนานเกือบหนึ่งเดือน

"แปดพันเขียวหรือครับ"

กีฏดากระซิบอุทานตาโตแล้วนิ่งนึกนับนิ้วประเมินกำลังกระเป๋าตนเอง เมื่อได้ยินข้อเรียกร้องของนักร้องสาวแสนสวย

"ค่ะ-เป็นค่าแท็กซี่ของณีขากลับจากบ้านคุณไงคะ"

กีฏดายกนาฬิกาข้อมือขึ้นดูเวลาใกล้ 0.00 น. แล้วบอกความมั่นใจเต็มเปี่ยม

"ครับ-แต่คุณต้องตามใจผมนะครับ"

"ค่ะ-พิเศษสุดสำหรับคุณดา...ณีซึ้งใจที่คุณดามาเฝ้าณีอยู่ทุกคืนทุกคืน"

กีฏดาพาโสภาณีเข้ามาอยู่ในห้องนอนที่บ้านของตนเองเรียบร้อยแล้ว ก็ปล่อยให้โสภาณีแสนสวยเข้าห้องน้ำชำระร่างกาย ส่วนตัวเองก็เฝ้าเพียรโทรศัพท์บอกเพื่อนพ้องถึงความโชคดีของตนจนครบคณะเพื่อนรัก 4 คนพอดิบพอดี

และเมื่อกลับออกมาจากห้องน้ำในชุดผ้าขนหนูสั้นเต่อคลุมกาย โสภาณีก็พร้อมที่จะปฏิบัติกามยุทธกับกีฏดาในทันที

"ยังครับคุณณี..." กีฏดายกมือปรามพร้อมบอกเงื่อนไข "คุณต้องตามใจผมสองสามอย่างคือ หนึ่ง...ตลอดเวลาที่ปฏิบัติกามกิจจะต้องไม่เรียกชื่อผมหรือชื่อใครเด็ดขาดสอง..ขณะปฏิบัติกิจกามผมจะปิดไฟ

มืดสนิท คุณจะเปิดไฟไม่ได้เด็ดขาด และข้อสาม...คุณจะสวมใส่อาภรณ์ใด ๆ มิได้เลย แม้แต่หมวกหรือรองเท้า..."

โสภาณีฟังเงื่อนไขของกีฎดาอย่างนึกสนุกและยิ้มแย้มแจ่มใส เธอตอบตกลงในทันทีโดยไม่มีข้อบิดพลิ้ว

และในทันทีที่ไฟในห้องนอนกีฎดาดับสนิท ร่างเปล่าเปลือยของโสภาณีก็ถูกประกบพลิกคว่ำพลิกหงายด้วยแรงกายแรงมือแรงจมูกแรงปากและแรงลิ้นของกีฎดากระแทกกระทั้นของกีฎดาทำให้โสภาณีซ่านเสียวจนส่งเสียงคร่ำครวญหวนหาแต่ก็ยังจำข้อสัญญาห้ามเอ่ยชื่อได้ จึงไม่เผลอพลั้งปาก

จนเสร็จสิ้นกรีฑากามอันเต็มด้วยความสุขซ่านโสภาณีก็ทอดร่างเปล่าเปลือยแผ่หราลงบนที่นอนนุ่มหนาพร้อมหยาดหยดฉ่ำชื้น

นานไม่กี่อึดใจในความมืดนั้น โสภาณีก็พลันรู้สึกถึงสัมผัสนุ่มนวลอีกครั้งทั่วเนินเนื้ออวบอิ่มเต่งตึง เธอดีดดิ้นปัดป้องพอเป็นพิธีแค่ไม่กี่นาทีต่อมา เนื้อตัวของเธอก็เหมือนจะถูกฉีกทึ้งแยกออกจากกันด้วยพลังอันแสนจะเหลือเฟือ

แล้วในที่สุดพลังอันเหมือนพายุร้ายก็สร่างซาโสภาณีคงทอดร่างเปล่าเปลือยอยู่กับที่นอนนุ่มหนาเป็นคำรบต่อมา

นานหลายอึดใจในความมืดเหมือนเดิม ร่างเปล่าเปลือยของโสภาณีก็ถูกรุกรบด้วยกามยุทธอันแสนพิลึกพิลั่นผิดไปจากสองครั้งแรก

จนเสร็จสิ้นครั้งที่สามเข้าสู่เกมกามยกที่สี่โสภาณีก็ยังรู้สึกเปี่ยมปลื้มสุขสมเมื่อเธอถูกเริ่มยกใหม่ในความมืดด้วยเกมรุกรบเข้าตีตลบทางด้านประตูหลัง

เป็นความสุขที่โสภาณีไม่เคยได้ประสบ จึงคว่ำหน้าซบกายโก้งโค้งคร่ำครวญอย่างลืมตัวลืมตนและลืมสัญญาเสียสิ้น

"กีฎดาคะ...คุณช่างเยี่ยมยุทธ คุณช่างมีเรี่ยวแรงเหลือเฟือ...คุณช่างขยันขันแข็ง..คุณ..คุณช่างแข็งแกร่งชะจริง ๆ"

พร่ำเพ้อของโสภาณีทำให้บังเกิดมีเสียงจากความมืดตอบโต้สั่นสะท้านอย่างหงุดหงิดรำคาญนิด ๆ

"ขอโทษนะครับคุณคนสวย ผมไม่ได้ชื่อกีฎดา ผมชื่อกรกฎตะหากครับ ไอ้กีฎดามันหลับเป็นตายไปตั้งแต่ครั้งแรกแล้วละครับคุณ..."

■ ■ ■

■ กาเมหรรษา ■

จ๋อง - เอ็งเห็นขาคุณพยาบาลคนนั้นมั้ยวะ ขาสวยจังเลยว่ะ

จ๋อย - เออ...จริงของเอ็งว่ะ..ตอนที่คุณหมอเจแกเอาขาคุณพยาบาลคนนี้พาดคอแกก็พูดหยั่งเอ็งนี่แหละ

■ ■ ■

■ ค่าปรึกษา ■

ขณะตรวจอาการคนไข้วัย 81 คุณหมอของเราก็ได้รับคำถามในน้ำเสียงสั่นสะท้านของคุณยายสูงวัยไม่ขาดปาก จนแทบจะตอบไม่ทัน

"คุณหมอคะ...ทำยังไงอีชั้นจะกลับไปเป็นสาวได้เหมือนเดิมล่ะคะ"

"คงจะยากละครับ" คุณหมอพยายามข่มใจตอบ *"...เพราะถึงวิทยาการทางการแพทย์จะก้าวหน้าและมีเครื่องมือทันสมัยยังไง ก็คงไม่สามารถช่วยคุณยายให้กลับไปเป็นสาวได้อีกหรอกครับ...นอกจาก.."*

"โอ..คุณหมอคะ ไม่ต้องถึงกับเป็นสาวเหมือนเดิมก็ได้นะคะ เอาแค่ให้เป็นสาวขึ้นมากกว่านี้ก็ยังดีค่ะ..."

"ก็อย่างที่ผมชี้แจงเมื่อกี้นี้แหละครับว่าคงเป็นไปไม่ได้" คุณหมอกลั้นใจตอบอีกหนก่อนจะตั้งคำถามเอากับคุณยายเข้าบ้างอย่างเหลืออด *"..ถามจริง ๆ เถอะครับคุณยาย...ทำไมคุณยายถึงได้นึกอยากเป็นสาวขึ้นมาตอนอายุแปดสิบเอ็ดยังงี้ครับ..."*

"คือ..คือ..สามีอีชั้นเขาฝากให้มาถามคุณหมอน่ะค่ะ"

"สามีคุณยายคงยังหนุ่มอยู่มั้งครับ"

คุณหมอของเราตั้งคำถามด้วยนึกว่าขอดคุณยายอาจจะแต่งงานกับหนุ่มรุ่นหลานอายุสัก 3-4 สิบปี อย่างที่เคยเป็นข่าวหนังสือพิมพ์ก็เป็นได้

"ก็แค่เก้าสิบสองเท่านั้นแหละค่ะ"

"เก้าสิบสอง...ยังมีแรงเผยอปากถามอะไรได้อีกหรือครับ"

■ ■ ■

■ กามาฮาเฮ ■

จ๋อย - เอ็งเชื่อมั้ยว่าเนื้อตัวคุณหมอจิ๋มทั้งหอมทั้งหวาน...หอมไปหมด...หวานไปหมด ตั้งแต่หัวจรดปลายนิ้วเท้า

จ๋อง - เอ็งจำคำของใครเขามาพูดวะ

จ๋อย - ก็หมอเจน่ะสิวะ ข้าแอบเห็นแอบได้ยินแกพิสูจน์ความหวานหอมของคุณหมอจิ๋มอยู่เป็นชั่วโมง

■ ■ ■

■ สรวลเสเฮฮา ■

คนซื้อ - ชมพู่นี่โลละเท่าไหร่คะ

คนขาย - โลละเจ็ดสิบค่ะ

คนซื้อ - โอย...ชมพู่อะไรแพงจัง

คนขาย - ชมพู่เพชรนะคะ เพชรแท้เลยค่ะ

คนซื้อ - ตายจริง...แล้วจะกินได้หรือคะ

มนต์ตัณหา

โดย : บุญลือ แสนลือชา

ฝนพรำเม็ดลงมาตั้งแต่เย็น--ตั้งแต่ไปซื้อเหล้าและกับแกล้มมาให้ *ไอ้แสน* มันดื่มย้อมใจ จนกระทั่งค่ำมืดฝนก็ยังไม่ขาดเม็ด และไอ้แสนมันก็ยังไม่เลิกรา

"ขออีกสักขวดนึงเถอะ...คุณ"

ไอ้แสนอ้อแอ้ขอ แต่ *สีคำ* ก็ยังทำนิ่งเฉย เพราะรู้สึกสังหรณ์ว่าผัวหนุ่มจะผิดสัญญา

"ไหนว่าขวดเดียวไง"

สีคำถามพร้อมส่งค้อนแสร้งทำน้ำเสียงไม่พอใจอาการมึนเมาของผัวรัก แต่ในความรู้สึกส่วนลึกสีคำนึกยินดี เพราะยิ่งเมาเท่าไหร่ไอ้แสนมันก็ยิ่งมีน้ำอดน้ำทนและมีลูกเล่นให้เธอต้องสยิวสยองเท่านั้น

"ฝนตก ๆ ยังงี้ กี่ขวด ๆ ก็ไม่เมา"

แน่นอน-ไอ้แสนก็รู้เหมือนกันว่าสีคำต้องการอะไร เมียสาวใหญ่ของมันคนนี้เป็นแม่ม่ายอดอยากปากแห้งมานาน และเมื่อมาได้มันเป็นผัวเมื่อปีที่แล้ว ความอยากก็ยังไม่ยอมหายอยาก แต่กลับยิ่งทวีความอยาก

"แน่ใจนะว่าอีกขวดแล้วจะ..."

สีคำเว้นคำพูดต่อประโยคไว้ในฐานที่เข้าใจ ซึ่งไอ้แสนมันก็เข้าใจและรีบให้สัญญา

"แน่ใจสิ...คุณ ถ้าอีกขวดละก็...ผมรับรองถึงพรุ่งนี้เช้าไม่มีหมด"

ไม่มีหมดของไอ้แสน คือเรี่ยวแรง คือแข็งขัน และคือกลเม็ดเด็ดพรายในเกมกาม ที่สีคำอุปการะเลี้ยงดูมันในฐานะสามีคราบเท่าทุกวันนี้

"แล้วใครจะไปซื้อล่ะ...ฝนตกยังงี้"

เอ่ยปากบ่นพร้อมเหยียดยื่นขาวางเท้างามสะอาดบนโต๊ะเตี้ยกลางชุดรับแขก ซึ่งไอ้แสนใช้เป็นที่นั่งกินเหล้าทุกย่ำเย็น ปลายเท้าสีคำแทบสะกิดแก้วเหล้า

ไอ้แสนเหลือบมองหว่างขาต่ำลงไป เมื่อเท้าอีกข้างขึ้นไปอยู่บนโต๊ะและอีกข้างยังอยู่กับพื้น จึงเกิดกริยาขากางทำมุม 45 องศาขึ้นกับสีคำ ซึ่งเจ้าผัวหนุ่มมองเห็นอะไรรำไรอยู่ตรงหว่างขากางนั้น

"ผมไปเองดีกว่ามั้ง คุณออกไปก็เปียก" ไอ้แสนเหลือบมองหน้าแล้วไล่มามองฝ่าเท้าสีคำ ก่อนเอื้อมมือบีบนวดปลายเท้าเมียสาวใหญ่ *"หรือว่าคุณจะให้สีดามันไป---ก็แค่นี้เอง"*

"ถ้าฉันไป.." สีคำยื่นเหยียดเท้าอีกข้างขึ้นไปวางตรงหน้าไอ้แสน *"แกก็อยู่กับสีดาตามลำพัง แล้วฉันก็จะต้องเปียก.. อาจจะต้องเป็นหวัด...เป็นไข้...ทำอะไรไม่ได้..."*

"แต่ถ้าคุณออกไปทั้งชุดนอนยังงี้...ก็เปียก...เปียกโชกดี...สวยดีด้วย"

ไอ้แสนจับข้อเท้าข้างหนึ่งของสีคำเมียรักลงมาวางบนท่อนขา เกลี่ยนิ้วเอาใจขึ้นไปถึงข้อเท้าเรียวน่อง

"บ้าเหรอ--ขืนออกไปชุดนี้ไอ้เฮงมันจะได้ข่มขืนฉันสิ"

"จริง" ไอ้แสนยกแก้วเหล้าดื่มอีกก่อนทำสีหน้าเคลิ้ม ๆ *"ตอนนอนด้วยกันคุณเคยฝันว่าอยากให้ไอ้เฮงมันข่มขืน แล้วคุณก็ให้ผมสมมุติเป็นไอ้เฮง ให้ทำสำเนียงเจ๊กพูด...ฮ้อ..อาคุงนายสีคำเค้งเก่งจังเลย ยังงี้ไอ้เฮงขากใจตายคาอกคุงนายเน่ ๆ"*

"บ้าเหรอ" สีคำส่งค้อนพร้อมกระชากเท้าลงมาจากท่อนขาผัวหนุ่ม *"ถ้าฉันถูกไอ้เฮงมันข่มขืนแกจะว่ายังไง"*

"ผมจะว่ายังไงในเมื่อเป็นความฝันของคุณ...ผมอาจจะช่วยมันข่มขืนคุณก็ได้นะ"

"บ้า! ฉันจะให้นังสีดามันออกไปซื้อให้"

"แล้วคุณไม่กลัวไอ้เฮงขายเหล้ามันจับตัวลูกสาวไปข่มขืนเหรอคุณ"

"แหม...แกนี่" สีคำตบท่อนขาผัวรักพร้อมลุกขึ้นยืน *"สงสัยจะเมาได้ที่แล้วมั้ง ไม่ต้องต่ออีกหรอก"*

"ไม่..ไม่..ไม่..ไม่" ไอ้แสนปฏิเสธถี่ยิบ *"ยังไม่เมา คุณจะให้ใครไปซื้อหรือคุณไปซื้อเองก็ไปเถอะ ฝนตก ๆ ยังงี้กินเหล้ามันที่สุด"*

สีคำพยักหน้าอย่างเข้าใจและรู้ใจผัวหนุ่ม เธอเดินเข้าไปในห้องของ สีดา ลูกสาวโทนวัย 19 ซึ่งเป็นม่ายผัวตายมาหมาดเมื่อสองเดือนที่ผ่านมานี่เอง สีคำยังเคยนึกแปลกใจชะตากรรมของตนเองและลูกสาว

พอแม่เลิกเป็นม่าย ลูกก็มาเป็นม่ายแทนแม่

"สีดาเอ้ย ออกไปซื้อเหล้าให้แม่ซักขวดซี น้าแสนเขาติดลมแล้ว"

สีดาลุกจากเตียงอย่างไม่สบอารมณ์นัก และที่ไม่สบอารมณ์เพราะรู้ว่าถ้านายแสนเมาเมื่อไหร่ แม่ของเธอก็จะได้ไปสวรรค์ทั้งคืน สวรรค์ที่คนไม่ส่งเสียงซี้ดซ้าดหนวกหู แต่บางทีมันก็เลยจากหูลงลึกมาถึง...เหมือนกัน

"ฝนตก ๆ ยังงี้น่ะเหรอแม่"

"ก็เอารถไปสิวะ รีบไปรีบมาจะเป็นไรไป"

"ก็ไม่เป็นไรหรอก แต่หนู..." สีดานึกถึงภาพสยดสยิวที่ตนเองเห็นเป็นประจำเมื่อนายแสนทำกับแม่ตอนเมา *"หนู..หนูจะไปบ้านเพื่อนซักสองสามชั่วโมง ขากลับหนูจะซื้อติดมือมาให้ ตอนนี้แม่เอาที่เหลือของหนูไปให้น้าแสนก่อนแล้วกัน คงพอเมาได้หลายเมาหรอก"*

กำลังทำท่าจะดุด่า แต่เห็น สีดาผู้ลูกสาวเดินไปเปิดตู้หยิบวิสกี้ฝรั่ง ซึ่งมีน้ำสีทองหลงเหลืออยู่กว่าครึ่งค่อน สีคำจึงปล่อยยิ้มออกมาแทน

"เออ...จะไปไหนก็ไปเถอะ แต่อย่าให้มันดึกนักนะ"

ไอ้แสนจิบวิสกี้อย่างละเลียดละไม เหล้าละเมียดทำให้อารมณ์มันละเมียดไปด้วย มันเหลือบมองร่างอวบงามในชุดนอนโปร่งใสของสีดา ซึ่งเอกเขนกดูโทรทัศน์อยู่ตรงหน้า

"มันน่าจะเล่นอะไรสนุก ๆ กันสักหน่อย"

บอกตัวเองพร้อมวางแผนการเสร็จสรรพ ไอ้แสนก็ลุกขึ้นเดินไปปิดโทรทัศน์

"เฮ้ย..ปิดทำไม ละครกำลังตื่นเต้นดูสิ...ฉันจะดูซิว่าไอ้หมอผีนั่นมันจะช่วยนังชมัยศรีได้หรือเปล่า"

สีคำ--หลับตาต่อด้วยสุขเสียวซี้ดซ้าด และในที่สุดเรียวขางามของเธอก็ถูกยกขึ้นพาดไหล่

ทำท่าจะลุกขึ้นไปเปิดโทรศัพท์ดูละครต่อ แต่ไอ้แสนผัวรักคว้าเอาหมับดึงมากอดพร้อมกระซิบบอก

"คุณว่าลูกสาวคุณอีกนานกว่าจะกลับไม่ใช่หรือ"

"ใช่...สีดามันจะแวะไปบ้านเพื่อนขากลับจะซื้อติดมือมาให้แกไง"

"ไม่ใช่อะไรหรอก..ผมว่าดีที่สุดเลยแหละคุณ เราจะได้เล่นอะไรแปลก ๆ กันได้สะดวกหน่อย"

ไอ้แสนไม่พูดเฉย มือมันล้วงลึกเข้าไปในร่องก้นเมียสาวใหญ่ จนสีคำต้องรีบส่ายก้นหนี

"เล่นอะไร..แต่อย่าให้นานนะ"

น้ำเสียงสั่นระทวยเพราะ สีคำนึกรู้ว่าในอีกไม่กี่อึดใจข้างหน้า เธอจะได้มันส์..บ่ะลื่มอื่ม แน่ ๆ แหง๋ ๆ

"เอายังงี้นะคุณ ผมเห็นไอ้หมอผีกับนังชมัยศรีที่คุณดูมันเล่นกันในโทรทัศน์เมื่อกี้นี้แล้วละ ผมว่าเรามาเล่นแบบนั้นกันดีกว่า...ให้ถึงอกถึงใจไปเลย แปลกดีออก นะคุณนะ"

สีคำ พยักหน้าแทนคำตอบ แล้วนั่งอกสั่นขวัญหายรอ ไอ้แสน ผัวรักจัดฉากจัดเรื่องพิลึกพิลั่น

ไม่นานนาทีต่อมา ไฟฟ้าทุกดวงก็ดับมืดเหลือเพียงดวงเดียวตรงเพดานกึ่งกลางห้องพักผ่อน ซึ่งเบื้องล่างปูลาดด้วยผ้าห่มสีม่วงมันระยับ

"เอ้า...คุณนอนลง" ไอ้แสนในชุดผ้าเช็ดตัวสีขาวผืนใหญ่พันกาย ผืนเล็กสีเดียวกันพาดไหล่ ตบที่นอนแปะสั่งการบอก สีคำ *"ผมจะเป็นหมอผีทำเสน่ห์ และคุณก็เป็นคุณนายผัวทิ้ง ต้องการให้ผมทำเสน่ห์เรียกผัวกลับคืนมา"*

สีคำเอนร่างเปล่าเปลือยอวบอิ่มลงบนที่นอนสีม่วงในท่าทีเงอะงะ เพราะไม่คุ้นกับการแสดงเป็นเรื่องเป็นราว อาศัยที่ไอ้แสนบอกบทให้ทุกระยะ สีคำจึงนอนหงายถ่างขาอ้าซ่าได้สมจริงสมจัง

เหนือหัวของ สีคำ ที่นอนหลับตายกมือพนมเหนืออกอวบเปลือย คือแท่นบูชาที่ ไอ้แสน หาอะไร ๆ บ้า ๆ บอ ๆ มาวางไว้ให้ดูขรึม ๆ รวมทั้งกระถางธูปและเชิงเทียนที่มันจุดขึ้นมาจริง ๆ จัง ๆ อีกอย่างที่ขาดไม่ได้สำหรับพิธีกรรมลามกครั้งนี้คือของเทียมของชายหลากหลายประเภทและขนาด ทั้งชนิดเสียบหน้าด้วยเสียบหลังด้วย และเสียบหน้าอย่างเดียวเล็กใหญ่ต่าง ๆ นานา

"ผมจะทำพิธีนะคุณ" ไอ้แสนกระซิบบอกบทพร้อมสำทับ *"คุณรู้สึกยังไงก็ทำไปเลย ให้สุด ๆ ไปเลย ผมรับคุณได้เสมอ"*

"แกเก่งฉันรู้" สีคำ เอ่ยปากทั้ง ๆ หลับตาและมือยังพนมเหนืออกอวบเปลือย *"แกเหมือนกัน...เอาให้เต็มที่เลยนะ...ฉันชอบ...แบบนี้มันทำให้มีอารมณ์จังเลย"*

ไอ้แสน ยกมือข้างหนึ่งในท่าประณม อีกมือถือเทียนเล่มใหญ่เป็นเกลียวจุดจ่อไฟ แล้วทำปากขมุบขมิบส่งเสียงสวดมนต์ออกมาพึมพำตลอดเวลา และขณะเดียวกันก็ถือเทียนเวียนหยดไปทั่วร่างสีคำ

น้ำตาเทียนเมื่อหยดต้องเนื้อเปล่าเปลือย ให้ความเจ็บคันแก่ สีคำ เมื่อแรกและเมื่อหยดต่อ ๆ มา ความเจ็บคัน

เปลี่ยนเป็นความซ่านเสียว

กริยาอาการดีดดิ้นและส่งเสียงแผ่วเครือวี้ดวุ้ย ยิ่งเพิ่มตัณหาราคะแก่สองผัวหนุ่มเมียแก่ได้เกินคาดคิด

จนเมื่อ ไอ้แสน ดับเทียน และจ่อปลายเทียนที่ยังร้อนผ่าวเข้าในช่องหลืบเร้นหว่างกลางเรือนกายเปล่าเปลือยของ สีคำ สาวใหญ่ซ่านสวาทก็กรีดร้องเสียวซ่าส์ ร่อนก้นตามจังหวะดึงดันของแท่งเทียน

ไฟสลัวสีชมพูจากหลอดเรืองแสงรุ่นใหม่โค้โคมไฟฝังเพดาน กระจายแสงไม่ถึง 60 แรงเทียนลงมาเฉพาะร่างเปล่าเปลือยของ สีคำ รอบ ๆ เนื้อตัวสองชายหญิงมีแต่ความมืดและเงียบงัน กลิ่นธูปควันเทียนคลุ้งคลบเหมือนในห้องประกอบพิธีกรรมเร้นลับอย่างในหนังสยองขวัญ

เสียงสวดมนต์จากปาก ไอ้แสน ยังงึมงำโดยเจ้าตัวคนสวดแสร้งส่งเสียงไปงั้น ๆ แต่สีคำฟังเหมือนเสียงเรียกเร้าวิญญาณปีศาจร้ายอย่างที่เคยดูเคยฟังจากในหนังทีวี สาวใหญ่ร่างงามรู้สึกหนาวสั่นเยือกโดยพลันแล้วกลับอุ่นร้อนในบัดดล

ไอ้แสน หรี่ตาเหลือบมองร่างเมียรักด้วยอารมณ์ร้อนร่าน มันอยากหยุดปากสวดมนต์ แต่ไม่รู้บนต่อะไรทำให้มันไม่สามารถหยุดสวดได้ มันหลับตาลงพร้อมถอนหายใจเหมือนที่เคยเรียนรู้ตอนบวชเรียน ซึ่งหมายถึงการถอนสมาธิเรียกจิตกลับคืนร่าง

แต่ยิ่งหลับตายิ่งเห็น...เห็นเงาร่างใครคนหนึ่งก้าวผ่านประตูเข้ามาในบ้านลาง ๆ ใกล้เข้ามา...ใกล้เข้ามาเกือบถึงที่นอนซึ่ง สีคำ ยังแผ่หราอ้าซ่าเหมือนรอคอยใครสักคนมาเสียบสวน

ไอ้แสนหลับตาแน่นแล้วปล่อยเปลือกตา สลับซ้ำหลายครั้ง แต่มันยิ่งเห็นเงาร่างลาง ๆ ย่างสามขุนเข้ามาที่ร่างเปล่าเปลือยของ สีคำ

เจ้าของร่างที่เข้ามาใต้แสงไฟ เห็นได้ชัดว่าเปลือยกายโทง ๆ อยู่แล้ว มันก้าวเข้ามายกขา สีคำ ช้อนกางออกแล้วฝังจมูกฝังลิ้นลงตรงรอยผ่าลึกเนินนั้น

สีคำ รู้สึกเหมือนมีใครสักคนแปลกใหม่เข้ามาฝังจมูกแหลมและลิ้นสากระคายเข้าในโตรกผา มันเสียวสุดเสียว...เสียวจนต้องครางเสียงสั่น เธอเงยหน้าขึ้นปรือตามองด้วยนึกแปลกที่เสียงสวดงึมงำของ ไอ้แสน ยังระงมอยู่ข้าง ๆ ไฉนจึงมีอะไรสอดแทรกเข้ามาในเรือนกายเธอได้แนบเนียนฉะนี้

สีคำ ไม่อาจเห็นใบหน้านั้น เธอหลับตาต่อด้วยสุขเสียวซี้ดซ้าด และในที่สุดเรียวขางามของเธอก็ถูกยกขึ้นพาดไหล่ อะไรบางอย่างที่ไม่เหมือนอย่างเคยเสียบแทรกเข้ามาช้า ๆ นิ่ง ๆ หนัก ๆ นาน ๆ เนิบ ๆ นาบ ๆ เข้า ๆ ออก ๆ มันแปลก มันเร้า มันรุก และแข็งแรงเสียจน สีคำ ต้องเปิดเปลือกตาจ้องมองผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่งนั้น

"ไอ้เฮง" สีคำครางเสียงขานชื่อเมื่อเห็นใบหน้า *"กูฝันหรือวะ!"*

ไอ้แสน ยังสวดมนต์เหมือนคนบ้าไม่หยุดหย่อน สีคำ ยังแอ่นก้นให้ไอ้เฮงเสียบเสยไม่หยุดยั้ง ไม่มีใครสนใจ สีดาที่ขอร้องให้ *เจ๊กเฮง* เดินมาส่งถึงบ้านเพราะรถเสียอยู่ปากซอย

สีดา เองก็ไม่สนใจว่าอะไรกำลังเกิดอะไรขึ้นกับใครที่ไหน เธอเดินเข้าไปในห้องนอนร้องไห้คิดถึงผัวรักที่จากไปอยู่ลำพัง

2 นาทีกับสาวเพ็ญพักตร์

❤ พรทิพย์ รุ่งรวี ❤

ดวงตาฉ่ำชวนฝันหวานคนนี้ ที่มองเผิน ๆ แล้วอาจตกใจนึกไปว่าเป็น *ภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก* แต่ถึงไม่ใช่เธอก็มีความเปรี้ยวจี๊ดจ๊าดฉาบอยู่ทั่วร่าง เริ่มไล้มาตั้งแต่ซอกคอขาวละมุน ผ่านมาถึงปทุมถันคู่ปีศาจยังสะท้าน เพราะความหนั่นแน่นถึง 34 นิ้ว เนินท้องเรียบเบนขาวผ่อง วกไปหาเอวคอดกิ่ว 24 นิ้ว เรื่อยมาถึงสะโพกกลมมนที่เต็มไปด้วยพลังในขนาด 35 นิ้ว และมาถึงตรงนั้น...มายาดำอันลึกล้ำที่ชวนค้นหา เธอมีเสน่ห์ไปทั่วร่างจริง ๆ

แม่สาวริมฝีปากได้รูปคนนี้ชื่อ *พรทิพย์ รุ่งรวี* หรือ *น้องกุ้ง* เธอเป็นสาวสวยอีกคนที่ทำให้ช่างภาพของเราตะลึงตะลาน ยามเห็นลีลาที่อ่อนช้อยแต่ซ่อนพลังแฝงเร้นของเธอ การโพสต์ท่าครั้งแล้วครั้งเล่าของเธอทำให้ทุกคนในทีมงานกระสันเสียวไปด้วยความสยิว แทบไม่น่าเชื่อเลยว่านี่คือการถ่ายภาพนู้ดครั้งแรกของเธอ น้องกุ้งกระซิบเบา ๆ ที่ข้างหูของเราว่า

"เป็นครั้งแรกจริง ๆ ค่ะ ที่ยอมถ่ายแบบ เพราะคิดไว้ว่าตอนนี้สัดส่วนหรืออะไรต่าง ๆ ของกุ้งยังเต่งตึงดูดีอยู่ เมื่อแก่ตัวไปคงไม่มีโอกาสมีรูปร่างสวย ๆ อย่างนี้แล้ว ก็เลยอยากเก็บภาพตอนตัวกุ้งยังมีรูปร่างดี ๆ ไว้ ถ่ายครั้งแรกตื่นเต้นมากเลยพี่ เพราะไม่คิดว่ามันจะยากอย่างนี้ นึกว่าง่าย ๆ พอทำจริง ๆ นี่เหนื่อยมาก ไม่รู้เหมือนกันว่าภาพจะออกมาดีอย่างที่กุ้งคิดไว้หรือเปล่า แต่กุ้งว่าต้องดีแน่ ๆ เพราะที่ช่างภาพเขาเก่งนะคะ เห็นงานของเขามาหลายงานแล้ว"

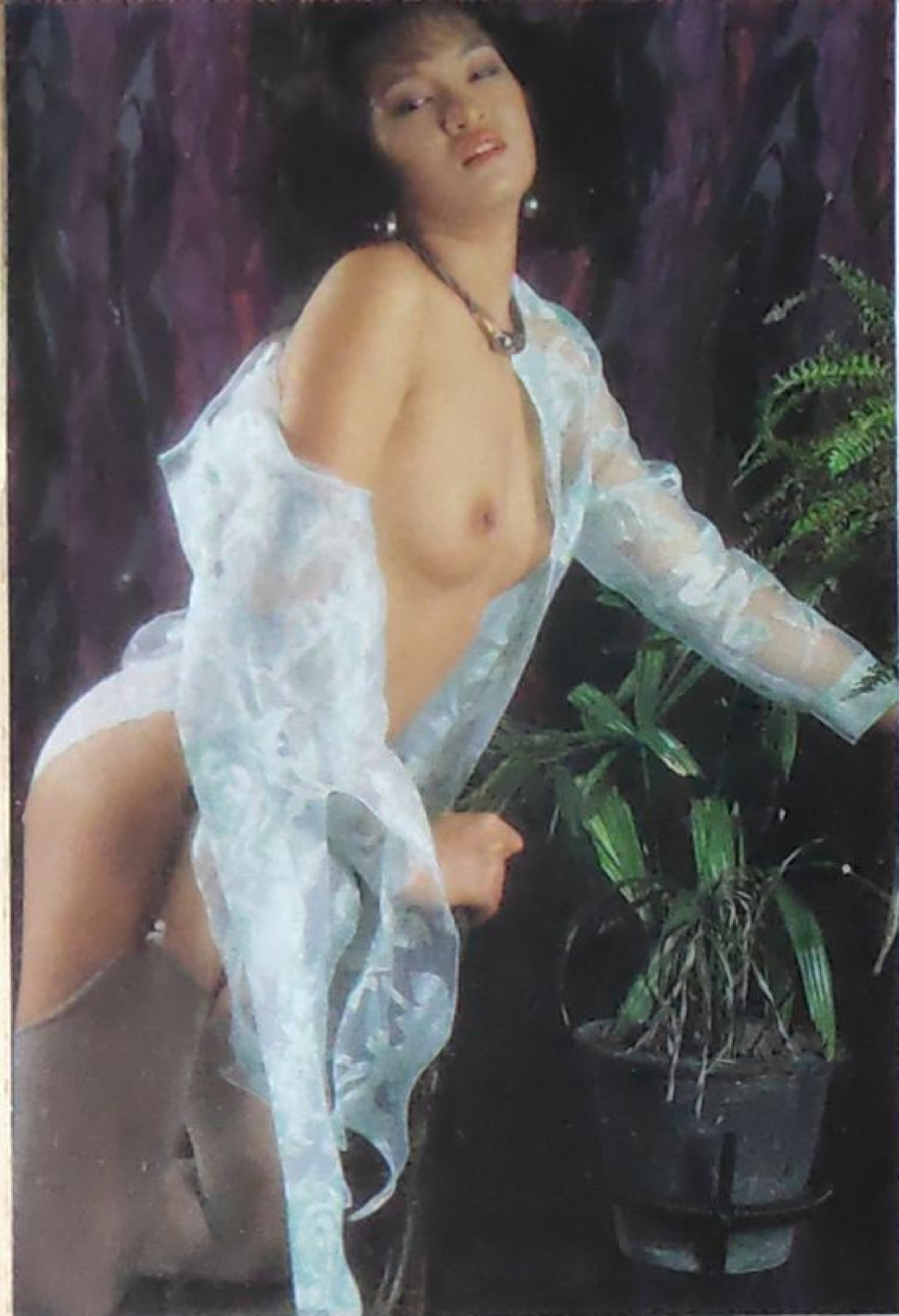
เธอทิ้งท้ายไว้แค่นั้น พร้อมกับคำชมหอบใหญ่ ๆ ให้ช่างภาพของเรา จนช่างภาพปลื้มไปหลายวัน คุณ ๆ ล่ะ.. ปลื้มบ้างไหม ที่เห็นผู้หญิงนัยน์ตาฉ่ำเยิ้มคนนี้ซึ่งมีความสวยและเซ็กซี่ละม้ายคล้ายกับ *น้องปุ้ย* แต่เธอใจดีกว่าที่อนุญาตให้เราเอาเรือนร่างสุดเซ็กซี่ของเธอมาฝากคุณ ๆ ถ้าหากปลื้มไม่พอล่ะก็ กฎ กติกา มารยาทที่คุณ ๆ คุ้นเคยกันดียังไม่เปลี่ยนแปลง

หรือถ้าอยากปลื้มให้สุด...สุดกว่านี้ ลองติดต่อไปที่ *มันท์โมเดลลิ่ง 278-0366*

แล้วคุณจะรู้ว่า *ผู้หญิงบานฉ่ำ* ที่แท้จริงน่ะ..เป็นเช่นไร!

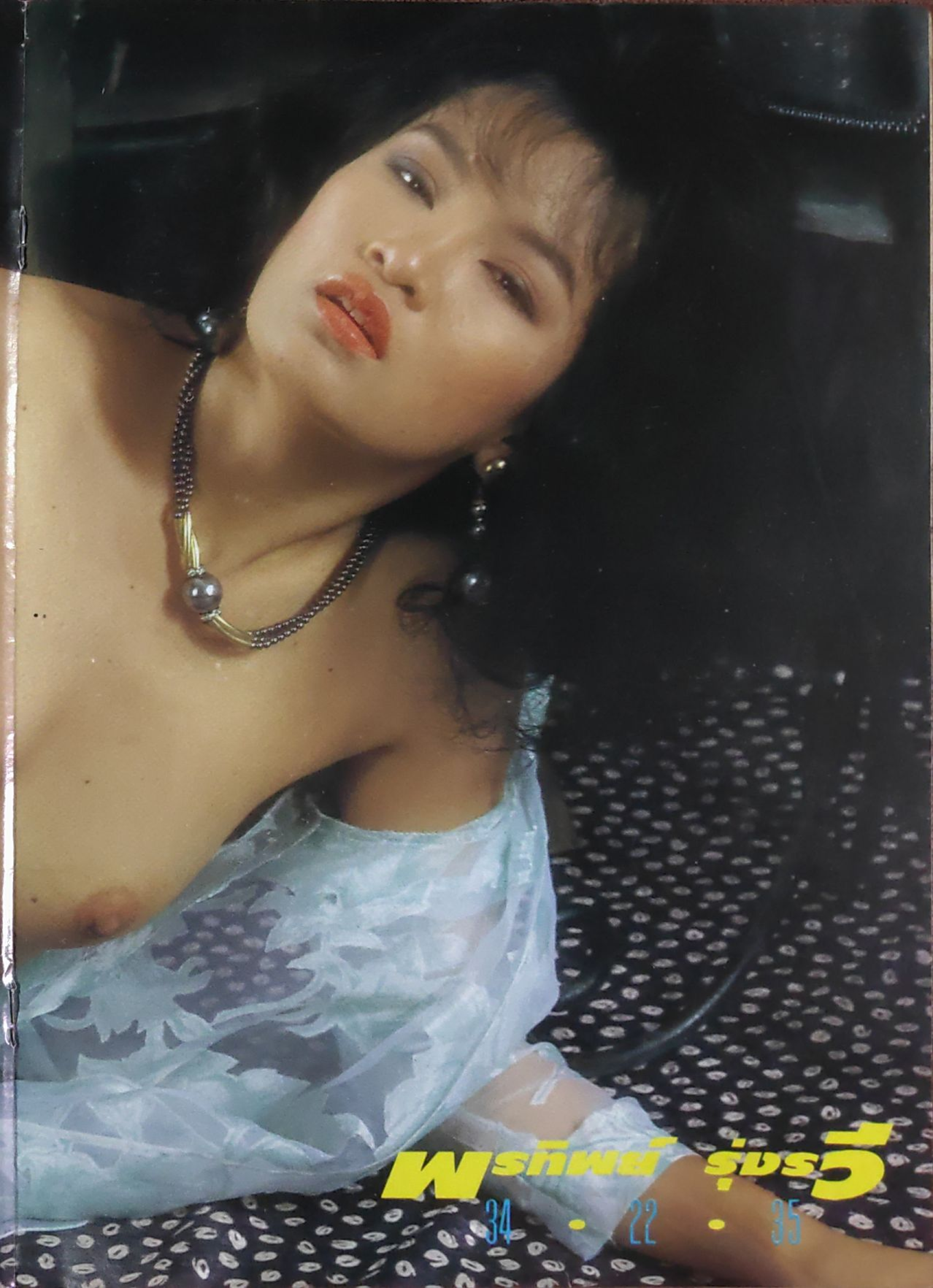

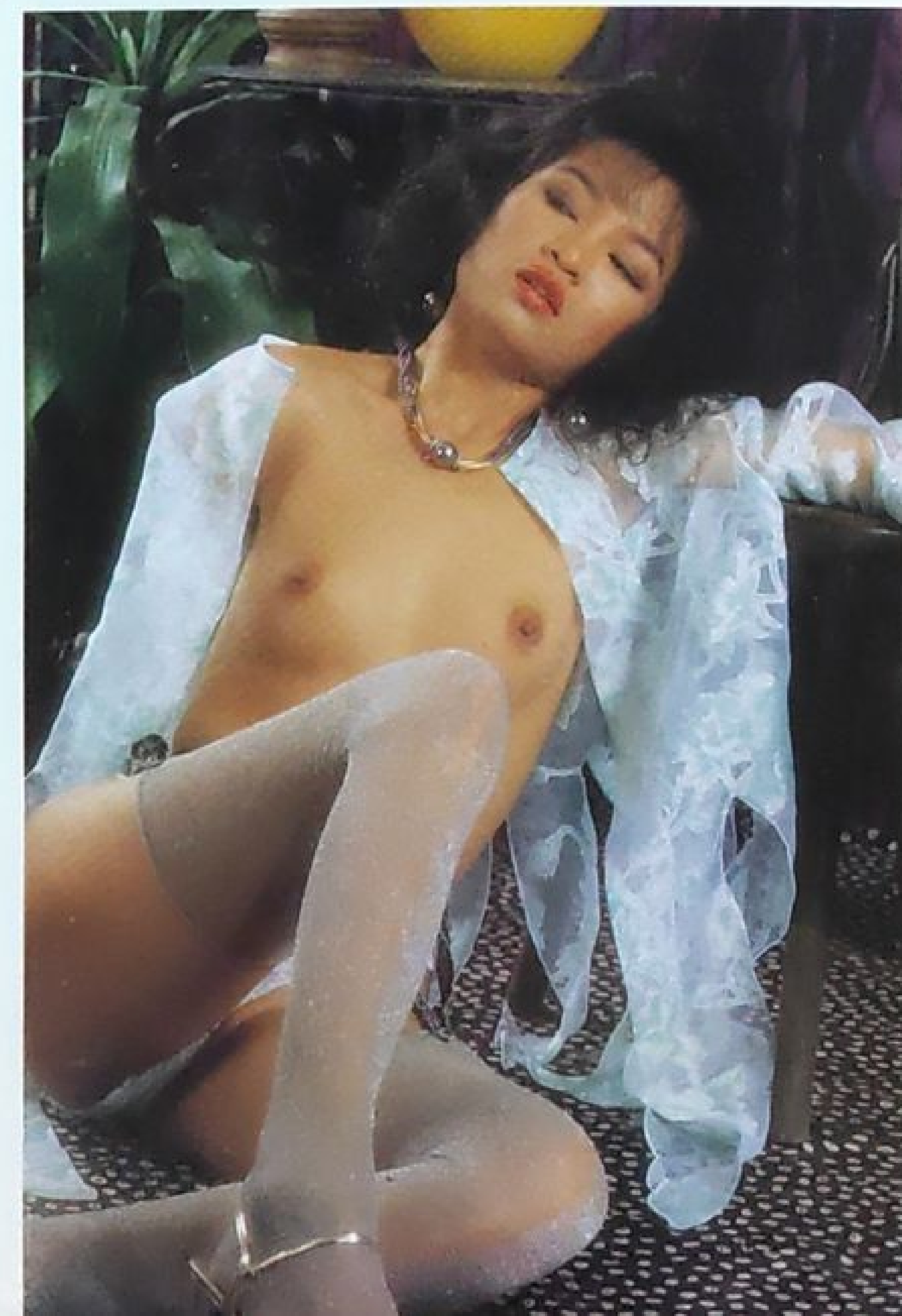

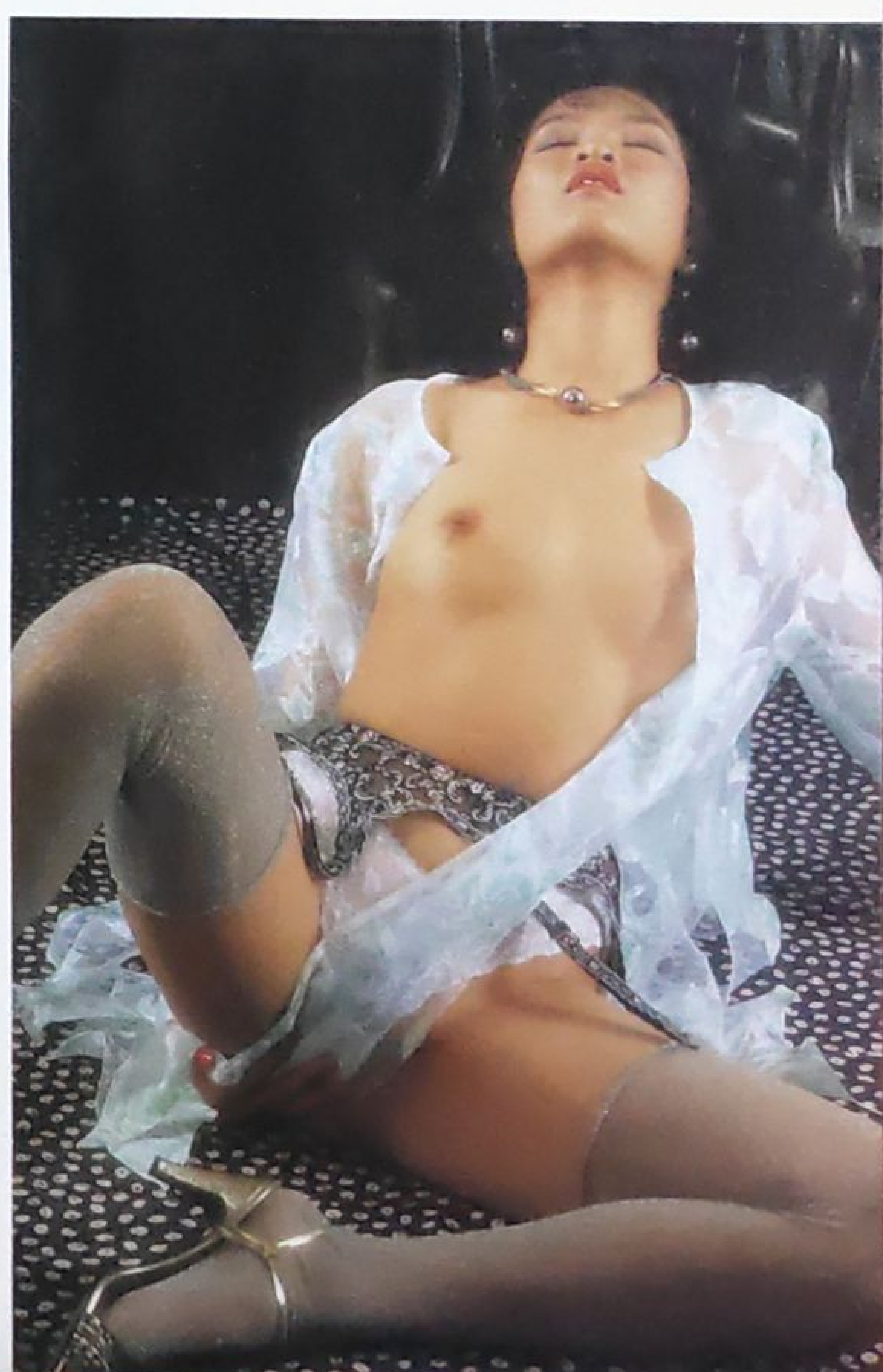

พรทิพย์ รุ่งรวี
34 • 22 • 35

พรทิพย์ รุ่งรวี
34 • 22 • 35

ด่วน

หญิงสาว สวย เซ็กซี่ น่ารักไปทุกสัดส่วนอย่าง *พรทิพย์ รุ่งรวี* เชื่อแน่ว่าความสะดุดตาขนาด *34-22-35* คงสร้างความประทับใจฝังแน่นในส่วนลึกของคุณและคุณคงอยากเห็นสัดส่วนที่ล้ำลึกกว่านี้ซึ่งเปิดเผยไม่ได้ เรามีภาพชุดพิเศษสุดจำนวน 2 ชุด (1 ชุดมี 5 ภาพ ทั้ง 2 ชุดภาพไม่ซ้ำกัน) เป็นภาพสีขนาดจัมโบ้ (4 นิ้ว × 6 นิ้ว) โชว์ความงามที่เร้นลับกระจะตา...เพื่อเติมความฝันของคุณให้เป็นจริง

เพียงกรอกรายละเอียด *ชื่อ* และ *ที่อยู่* ของท่านอย่างชัดเจน พร้อมทั้งส่ง *ตั๋วแลกเงิน* หรือ *ธนาณัติ* ราคา 60 บาท ต่อภาพชุดพิเศษ 1 ชุด *(ไม่รับเงินสดและเก็บเงินปลายทาง)* จ่าหน้าซองถึง *นพดล รณชัย ตู้ปณ. 130 ดุสิต กรุงเทพฯ 10300*

คุณจะได้รับภาพสวยหลังจากที่ใบสั่งของคุณถึงมือเราภายใน 10 วัน (หากถึงกำหนดแล้วยังไม่ได้รับ กรุณาทวงถามภายใน 10 วันถัดมา)

เพื่อความสะใจของคุณ

ภาพชุดพิเศษ พรทิพย์ รุ่งรวี

บันทึกสาวเพ็ญพักตร์

ชื่อ : พรทิพย์ รุ่งรวี

ชื่อเล่น จุ๊ว๊..

วันเกิด : 14 ก.พ. 15 จังหวัด : กรุงเทพฯ

วัยสาว 20 ปี สัดส่วน 34-22-35 สูง 160 ซ.ม.

จุดสวย : อ๊อ.. จุ๊วเป็นคนผอม ก็ต้องสวยทั้งตัวซิคะ

จุดเสียว : อ๊อ.. รู้ๆ กันอยู่ ตรงนั้นไงคะ!

ผู้ชาย : ขาว สวย บุคลิกดี (หุ่นดาเดี่ยว! ว้าว)

ความฝัน : อยากเดินทางท่องเที่ยวไปรอบโลกกับคนที่รู้ใจ

บรรยากาศชวนสยิว : ในรถยนต์คันงาม ...น้องหนาวที่สุด.

ที่ทำงาน : นักแสดงโมเดลลิ่ง

โทร. 278-0366

บัตรสั่งภาพนางแบบ

เพ็ญพักตร์ ประจำฉบับที่ 107

ชื่อ.......................................นามสกุล.......................................

บ้านเลขที่.......................................ซอย.......................................

ถนน.......................................ตำบล.......................................

อำเภอ.......................................จังหวัด.......................................

รหัสไปรษณีย์.......................................

ต้องการภาพสีขนาดจัมโบ้ของ *พรทิพย์ รุ่งรวี* ชุด A.....ชุด ชุด B.....ชุด (1 ชุด มี 5 ภาพ ทั้ง 2 ชุดภาพไม่ซ้ำกัน/ราคาชุดละ 60 บาท) รวมทั้งหมดจำนวน...ชุด พร้อมกันนี้ได้ส่ง *ตั๋วแลกเงิน* หรือ *ธนาณัติ* เป็นเงิน.........บาท มาด้วยแล้ว (เป็นสมาชิก *เพ็ญพักตร์มินิ* หมายเลข..............ขอส่วนลด 10%)

เป็นสมาชิก

'เพ็ญพักตร์'

รับสิทธิพิเศษ..เพียบ!

หลังจากที่คุณถามไถ่กันมานาน บัดนี้ *'เพ็ญพักตร์ ฉบับใหญ่ รายปักษ์'* พร้อมแล้วสำหรับการเปิดรับสมาชิก เพื่อมอบสิทธิพิเศษแก่คุณอย่างมากมาย ทั้งยังทำให้คุณมี *'เพ็ญพักตร์ ฉบับใหญ่ รายปักษ์'* สะสมครบทุกฉบับในระยะเวลา 1 ปีที่คุณสมัคร

เพียงจ่ายเงิน 600 บาท (สำหรับการจัดส่งไม่ลงทะเบียน) หรือจ่ายเงิน 768 บาท (สำหรับการจัดส่งแบบลงทะเบียน) *'เพ็ญพักตร์ ฉบับใหญ่ รายปักษ์'* จะส่งถึงมือคุณเป็นจำนวน 24 ฉบับ ในระยะเวลาการเป็นสมาชิก 1 ปี (เดือนละ 2 ฉบับ)

และนี่คือสิทธิพิเศษสำหรับผู้สมัครเป็นสมาชิก

1. สั่ง *ภาพชุดพิเศษ* และ *หนังเด็ด* และสินค้ารายการพิเศษอื่น ๆ ได้รับส่วนลด 10% ทันที เมื่อแจ้งหมายเลขสมาชิก
2. สั่ง *ภาพชุดพิเศษ* และ *วิดีโอ โชว์* ของ *เพ็ญพักตร์มินิ* ได้รับส่วนลดทันที 10% เมื่อแจ้งหมายเลขสมาชิก
3. กรณีที่จัดพิมพ์ หนังสือเฉพาะกิจ หรืออัลบั้มพิเศษสุดทุกชนิด คุณจะได้รับการติดต่อก่อนใครในราคาพิเศษ

สมัครวันนี้..แจกฟรี
ภาพชุดพิเศษของนางแบบ
จาก *'เพ็ญพักตร์'* หรือ *'เพ็ญพักตร์มินิ'*
1 ชุด ใครก็ได้..ตามใจคุณเลือก

ใบสมัครสมาชิก *'เพ็ญพักตร์ ฉบับใหญ่ รายปักษ์'*

ชื่อ.................................นามสกุล.................................บ้านเลขที่.................................

ซอย.................................ถนน.................................ตำบล.................................

อำเภอ.................................จังหวัด.................................รหัสไปรษณีย์.................................

ต้องการสมัครเป็นสมาชิก *'เพ็ญพักตร์ ฉบับใหญ่ รายปักษ์'* ประเภท

☐ 1 ปี 24 ฉบับ 600 บาท/ไม่ลงทะเบียน (ตั้งแต่ฉบับที่.................................ถึงฉบับที่.................................)

☐ 1 ปี 24 ฉบับ 768 บาท/ลงทะเบียน (ตั้งแต่ฉบับที่.................................ถึงฉบับที่.................................)

ได้ส่ง *ตั๋วแลกเงิน* หรือ *ธนาณัติ* สั่งจ่ายในนาม *ศักดา ท่าพระจันทร์ ตู้ปณ. 113 ดุสิต กรุงเทพฯ 10300* มาพร้อมกับใบสมัครเรียบร้อยแล้ว

หมายเหตุ : *ในกรณีที่ไม่ตัดใบสมัคร คุณสามารถถ่ายเอกสาร หรือเขียนระบุรายละเอียดมาได้ โดยการกรอกข้อความอย่างชัดเจน*

สุดสยอง แสนสยิว หวิวหวาม กามตัณหา บ้าสุดสุด!

ผีร้อนตัณหา บ้าสุดสุด!

โดย : พราย อโศก

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

คฤหาสน์ริมฝั่งแม่น้ำน้อย ถูกทิ้งร้างมานานหลายชั่วอายุคน ชาวบ้านร่ำลือกันว่า- มีวิญญาณร้ายของ *ท่านขุนสิเนหล่าเกิง* และ *บริวารสาว ๆ* สิงสถิตอยู่ด้วยความหวงแหน ใครกล้ำกรายเข้ามา *ตาย !!!*

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

11.-

ร่างของ พริ้มเพรา ในชุดไทยโบราณยืนนิ่งอยู่กลางห้อง เสกรู้สึกว่าร่างนั้นมีแสงสีทองส่องประกายเรืองรอง มองเห็นชัด ไม่ว่าจะเป็นใบหน้าสวยเศร้าซึ้ง หรือทรวดทรงองค์เอวที่กลมกลึงดึงเต่ง

เสก สีหรา กางแขนก้าวเข้าหาอย่างรวดเร็ว ทว่าดูเหมือนว่าแขนขาของเขาจะหนักอึ้ง แต่ละก้าวมันช่างเชื่องช้าเหลือเกิน!

กลิ่นกายรวยรินด้วยสาบสาวผสานกลิ่นจรุงแห่งน้ำปรุง...

เหลืออีกเพียงแค่สองก้าวเขาก็จะได้โอบกอดคนที่เขาแสนจะคิดถึง พลัน เสกก็รู้สึกร่างกายหยุดครึ่งนิ่งอยู่กับพื้น มิอาจก้าวย่างเข้าไปโอบกอดคุณพริ้มเพราได้อย่างสมอกสมใจ!

เสียงพริ้มเพราหัวเราะแผ่ว ๆ ออกมาไพเราะดุจเสียงระฆังเงิน

"อย่าเพิ่งใจร้อนซีคะ เรายังมีเวลา"

"คุณพริ้มเพรา ผม.."

"บอกแล้วไงคะว่าวันนี้ไม่ได้"

"ทำไม?" ชายหนุ่มถามเอ็ดอึง ทว่าไม่มีเสียงหลุดรอดออกมาจากริมฝีปากของเขาเลย

"วันนี้วันพระค่ะ ฉันถือศีล!"

เสกส่ายหน้า ร้องตอบอย่างดื้อดึง

"ไม่...ผมต้องการคุณ!"

คุณพริ้มเพราถอนหายจนอกกระเพื่อม ทรวงอกดั่งบัวตูมสะท้อนขึ้น ๆ ลง ๆ

"อย่าดื้อซีคะ แล้วค่อยพบกันนะคะ สิทธา..."

อย่างเชื่องช้า คุณพริ้มเพราหันกลับ เดินนวยนาดออกจากห้องนั้นไป

พลันราวกับว่าเสกหลุดจากอำนาจกดดันบางอย่าง

เขาสับเท้าก้าวตามคุณพริ้มเพราออกประตูไปทันที

ก้าวพรวดออกมาข้างนอก ลมเย็นปะทะร่างจนเย็นเยือก

ไม่มีร่างของคุณพริ้มเพรา!

เธอหายไปราวกับปาฏิหาริย์

"คุณพริ้มเพรา" เสกร้องเรียกเบา ๆ พลางก้าวออกเดินหาอย่างงุ่นง่าน เดือนยังค้างฟ้า ส่องแสงมัวซัวผ่านหมอกเมฆยาวใกล้รุ่งลงมา บริเวณลานบ้านร้างจึงมองเห็นกระจ่างไปไกล

พลันเสียงสุนัขก็หอนโจ๊วแว่วมาจากท้ายหมู่บ้าน

"โ-บ๋-ว-ว-ว--!"

"บรู๊๊๊๊๊๊ รู๊โบ๋ววว ว..!!"

ตัวหนึ่งหอนอีกตัวหนึ่งก็รับ แล้วเสียงหอนก็เพรียกไปทั้งหมู่บ้าน เสกไม่สนอกสนใจหรือสะดุ้งสะเทือนเสียขวัญต่อเสียงอันน่าขนลุกขนพองของพวกมัน คงเดินย่ำลัดเลาะไปตามพงหญ้ารกเรื้อสูงเลยหัวเข่า เงาตาลและมะพร้าววูบวาบทาบทาอยู่ตามพื้นดิน เหมือนแขนขาของปีศาจกำลังเริงระบำในชีวิตใหม่ที่หลุดเข้าสู่บ่วงกรรม ณ ที่นี้อย่างหน้ามืดตามัว

เสกมองหาคนที่ต้องการพบไปเรื่อย จนกระทั่งมองเห็นศาลาท่าน้ำริมคลองซอยมองเห็นร่างของใครคนหนึ่ง นั่งนิ่งสงบอยู่ใต้เงาชายคา

เขาเดินตรงเข้าไปทันที!

ร่างในชุดดำสนิทกลมกลืนกับยามราตรีนั่งหันหลังให้เขา ท่าทางเหมือนกำลังตกอยู่ในภวังค์ครุ่นคิดอย่างลึกซึ้ง เสกแน่ใจว่า ร่างของคน ๆ นั้นต้องเป็นผู้หญิงเพราะผมยาวสยายถึงบั้นเอว ไหวสะบัดปลิวไสวตามแรงลมโชย เขาก้าวเข้าหาด้วยความฉงนสนเท่ห์

พอเขาก้าวใกล้เข้าไปเหลือระยะอีกเพียงยี่สิบหลา สายตาของเขาก็มองเห็นอีกร่างหนึ่งผงกหัวขึ้นมา ทำหูตั้งชัน คล้ายกระสากลิ่นคนแปลกหน้า

ร่างนั้นเป็นหมาดำตัวใหญ่!

ทันทีมันลุกขึ้นยืนจังก้า คำรามในลำคอ แยกเขี้ยวขาววับ พลันเสกสะดุดตอไม้เข้าอย่างแรง ร่างถลาหัวทิ่ม

พลั่ก-!

รีบตะกายลุกขึ้นมา หน้านิ่วคิ้วขมวดด้วยความเจ็บจุก...มองปราดไปในศาลาท่าน้ำอีกครั้งหนึ่ง

ร่างของผู้หญิงกับหมาดำตัวใหญ่หายไปแล้ว!

ลมเย็นกรรโชกผ่านมาวูบหนึ่ง กลิ่นอสุภคลุ้งตลบแล้วค่อย ๆ จางหายไป เสกขนลุกซู่ขึ้นมาทั้งตัว ใบตาลใบมะพร้าวเสียดสีส่ายดังแกรกกรากอยู่เหนือหัว เสกรวบรวมกำลังใจ มองกราดไปรอบ ๆ แล้วก็มองเห็นพุ่มไม้ไหวเป็นทาง เหมือนมีร่างของใครคนหนึ่งหรือมากกว่า เดินผ่าผ่านไปกลางพงพุ่มรก ๆ

เขาตัดสินใจตามไปทันที

เสียงไก่ขันขานวิเวกกระชั้นถี่มาจากในหมู่บ้านไกล ๆ ขอบฟ้าเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเทาจัด พุ่มไม้ไหวนำทางให้เขาก้าวออกมาทางหน้าเรือนไทยโบราณ จนกระทั่งมองเห็นต้นตาลคู่บนโคกโขดดินริมแม่น้ำเด่นตัดกับท้องฟ้า ใบตาลไหวระริกคล้ายปีศาจร้ายกำลังกวักมือเรียก...

"โฮ้ง ๆ ๆ..ฮู้ววว..."

เสียงสุนัขเห่าแล้วหอนอย่างเยือกเย็นดังมาจากริมคลอง หน้าศาลพระภูมิโย้เย้ตรงโคนต้นตาลคู่ เสก สีหราเดินออกไปอย่างหมายมั่นที่จะเจอเจ้าของหมาดำ ประสงค์เพื่อถามไถ่ถึงคุณพริ้มเพรา

ก้าวพลางก็แวบนึกฉงนสนเท่ขึ้นมาว่า บ้านร้างหลังนี้ แรกมาที่นี่คิดว่าไม่มีใครอยู่แถวนี้นอกจากน้าเคลิ้มผู้ดูแล แต่แท้จริงยังมีคนอื่นอีก แล้วไฉนคนที่นี่จึงออกมาเดินกันดึกดื่นถึงค่อนรุ่งแบบนี้

ขณะที่เสกเดินใกล้เงาตาลที่ไหววูบวาบทอดมาตามพื้นหญ้านั้น พลันก็ต้องชะงักเท้าหยุดอยู่กับที่

เสกตะลึง ใบหน้าขาว--เต่งตึงไปด้วยวัยสาวสะคราญและงามเฉิด งามกว่าผู้หญิงอีกหลายคนที่เขาเคยเห็นมา

"เหมี้ยว ว... ๆๆ..."

แมวลายตัวโตวิ่งพรวดออกมาจากพุ่มไม้อย่างตกอกตกใจอะไรสักอย่าง วิ่งปุเลงตัดหน้าเขาไปอย่างกระชั้นชิด

พอก้าวเดินไปถึงโคนต้นตาลคู่ เขาก็ยังชะงักพรึดถอยกรูด ด...

"โฮ้ง...แฮ่...!"

ไอ้ดำร่างใหญ่นั่นเองกระโจนพราดขึ้นมายืนจังก้าดักหน้าเอาไว้ พร้อมกับขู่คำรามแยกเขี้ยวขาววับน่าสะพรึงกลัว ลิ้นแดงฉานของมันราวกับกำลังลุกเป็นไฟ!

"จุ๊ ๆๆ... ไอ้ดำ..."

กร่นเสียงปรามพร้อมเรียกชื่อของมันตามรูปร่างเพื่อผูกไมตรีเอาไว้ก่อน รู้สึกหนักใจเพราะหมามันพูดกันไม่รู้เรื่อง

ชะเง้อลงไปที่ชายคลองมองหาเจ้าของ

ยังไม่ทันที่เขาจะตัดสินใจเรียกขานออกไป ก็มีเสียงจุปาก เสียงเรียกไอ้ดำแว่ว ๆ ขึ้นมาจากริมคลองที่มีตลิ่งบังสายตาอยู่ด้วยพงลำเจียกกอใหญ่ ไอ้ดำหันไปกระดิกหางร้องหงิ๋ง ๆ แล้ววิ่งหายลับลงไป เสกกระโจนพรวด ๆ

ผ่านต้นตาลคู่ลงไปที่ริมตลิ่งทันที

คุณพระช่วย! อะไรกันนี่ ไม่มีร่างของใครอยู่ตรงบริเวณริมตลิ่งนั้นเลย!

ไม่มีทั้งร่างหมาร่างคนที่เป็นเจ้าของ!!

เสกงงงัน ยกมือขึ้นเกาหัวแกรก ๆ

แล้วสายตาของเขาก็มองเห็นอะไรแวบ ๆ เคลื่อนไหวห่างออกไปทางหน้าศาล เขาหันขวับไปมองทันที

ผู้หญิงในชุดดำกำลังเดินไปกับหมาดำตัวโต ผมสยายยาวจรดสะโพกปลิวไสวกระจายไปมาตามแรงลม

ครั้งหนึ่งหล่อนเอี้ยวมามองเขา...

เสกตะลึง ใบหน้าขาวราวกับเจ้าตัวพอกแป้งเอาไว้เต็มที่นั้น เต่งตึงไปด้วยวัยสาวสะคราญและงามเฉิด งามกว่าผู้หญิงอีกหลายคนที่เขาเคยเห็นมา ริมฝีปากแดงสดคู่นั้นเผยอยิ้มเหมือนจะเชิญชวนให้เขาตามไป

"คุณ..คุณ..รอก่อน.."

เสกหันกลับ วิ่งตามทันที

โ ป๊ ก -!

ผลีผลามหันหลังวิ่งหมายสกัดหน้า หน้าผากชนโครมเข้ากับต้นตาลข้างศาล เสกกระดอนหงายหลังหัวฟาดพื้นหมดสติไปในทันที

ขอบฟ้าเบื้องทิศตะวันออก ค่อยแดงระเรื่อขึ้นมาทีละน้อย แสงทิวาวารเริ่มเวียนมาอีกครั้งหนึ่ง!

เสก สีหราคงจะหมดสติไปอีกนาน ถ้าหากว่าเคลิ้มหน้าบากจะไม่ถือดาบเดินหวดหญ้าเฟี้ยวฟ้าวออกมาจากบ้านเมื่อตอนดวงอาทิตย์สูงพ้นทิวไม้ชายคลองขึ้นมา...

"คุณ ๆ...!"

ร่างของเขาถูกเขย่าปลุก รู้สึกตัวลืมตามอง ก็เห็นร่างของเคลิ้มยืนจังก้าหน้าตายค้ำหัวอยู่ เขารีบลุกขึ้นนั่งงง ๆ

"ทำไมออกมานอนหลับอยู่ตรงนี้ล่ะคุณ?"

แกถาม ท่าทางเหมือนผู้ใหญ่มองเด็กซน ๆ คนหนึ่ง

"นอน...?"

เสกมองไปรอบ ๆ ศาลพระภูมิเก่าแก่ผ่านเข้ามาในคลองจักษุก่อน จากนั้นก็เป็นแม่น้ำที่ผิวน้ำกระเพื่อมพรายด้วยระลอกพลิ้ว สะท้อนแสงแดดยามเช้าแวบวับวาว

"คุณนอนละเมอแบบนี้ทุกคืนรึไง?"

น้าเคลิ้มถามจ้อง ๆ หน้าอย่างตำหนิ เสกมีอาการเอ๋ออ้า...สมองมึนตื้อนึกอะไร

ไม่ออก รู้สึกปวดหน้าผากตุบ ๆ

"เอาหละ ๆ ไม่ต้องพูดอะไรก็ได้ ถ้าไม่อยากพูด" แกพูดตัดบท *"ไปอาบน้ำอาบท่าเสียก่อน กินข้าวแล้วเรามีเรื่องคุยกันหน่อย..."*

แกพูดเท่านั้นแล้วก็ผละเดินดุ่ม ๆ นำหน้ากลับไป

เสกลุกทะลึ่งตาม นึกขึ้นมาได้ว่า เช้าวันนี้น้าเคลิ้มเรียกเขาว่าคุณ น้ำเสียงที่พูดก็ดูจะเปลี่ยนไป ไม่กระโชกโฮกฮากเหมือนเดิม ก้าวเท้าตามแกไปจนทัน ก็ถามว่า

"ที่นี่อาบน้ำกันที่ไหนน้า ?"

"ในคลองนั่นไง" แกตอบเรื่อย ๆ

"ผมไม่มีผ้าขะม้ามาหรอกนะ อยู่ที่บ้านมีห้องน้ำ"

แกโบกมือตัดบท

"ของผมมี เอาใช้ก่อนก็ได้ แล้วค่อยหาเอาใหม่"

พูดจบแกก็เดินเลยไปทางหลังบ้าน กลิ่นข้าวเดือดโชยออกมา เสกเข้าบ้านรื้อกระเป๋าหาเสื้อผ้าออกมาเตรียมผลัดเปลี่ยน

กลิ่นเนื้อเค็มปิ้งโชนคลุ้งเข้ามาก่อน แล้วเคลิ้มก็โยนผ้าขะม้าเก่า ๆ ผืนหนึ่งเข้ามาให้

"ขันน้ำกับสบู่อยู่ข้างประตูนั่นแหละ คุณ"

อีกครั้งหนึ่งที่เสกได้ยินถนัดหูว่า น้าเคลิ้มหน้าดุเรียกเขาอย่างสนิทปากว่าคุณ เขาคว้าขันน้ำกับสบู่เดินตัวปลิวลงไปที่ตีนท่า ท่าทางสบายอกสบายใจขึ้นพะเรอ

อาบน้ำจนสดชื่นดีแล้ว เสกก็แต่งตัวด้วยชุดลำลองง่าย ๆ กางเกงขาสั้นสีขาวเสื้อฮาวายสีครีม ตรงเข้าร่วมวงกินข้าวกับน้าเคลิ้มที่ยกสำรับออกมาวางกลางห้อง ข้าวร้อน ๆ มีกับข้าวเพียงแค่เนื้อเค็มแดดเดียวปิ้งมันเยิ้มกับปลาแห้งต้มโคล้งใบมะขาม เสกก็รู้สึกว่าอาหารมื้อนี้เอร็ดอร่อยจนลืมอิ่ม

น้าเคลิ้มใช้มือชุบน้ำเปิบข้าวเข้าปาก มองชายหนุ่มใช้ช้อนสังกะสีตักข้าวอย่างเก้งก้างแล้วแกก็เปรย ๆ ว่า

"ถ้าหัดใช้มือเปิบได้ละก็ คุณจะกลายเป็นคนที่นี่ได้เลย มันเข้ากับสถานที่และบรรยากาศน่ะ"

เสกเงยหน้ามองชายสูงอายุตาค้าง นึกในใจว่า เออ แน่ะ-พูดเพราะก็เป็นนี่หว่าน้าเคลิ้มนี่

"ผมจะพยายามหัด"

"ดี" ท่าทางเคลิ้มจะพอใจอะไรบางอย่าง

อิ่มหนำแล้ว น้าเคลิ้มยกสำรับกับข้าวไปเก็บ ล้างชามแล้วเดินออกมาคุยธุระที่แกเกริ่นเอาไว้

เสกจุดบุหรี่สูบ แล้วเลื่อนซองบุหรี่ต่างประเทศไปให้แก เมื่อเห็นแกคว้ากลักยาเส้นออกมาวาง *"ลองไอ้นี่ดีกว่าน้า ควันละเอียดดี"*

แกจุดบุหรี่สูบเงียบ ๆ สักครู่ก็เอ่ยขึ้นตรง ๆ ไม่อ้อมค้อมว่า *"มีเรื่องอะไรรึ คุณถึงมาที่นี่ก่อนกำหนดที่บอกเอาไว้ว่าจะมาขอถ่ายรูปทำปฏิทิน?"*

"อยากมาขอนอนคิดงานเงียบ ๆ ที่นี่ มันสงบดี ไม่มีคนกวน" เขาตอบเลี่ยง ๆ ไม่ยอมบอกเจตนาที่แท้จริง

"ถ้าหากผมบอกว่ายินดีต้อนรับ และยินดีที่จะให้คุณขึ้นไปพักบนเรือนหลังใหญ่ล่ะ คุณจะเอามั้ย?"

เสกตะลึงแทบไม่เชื่อหู ถึงกับครางออกมาดัง ๆ *"น้าเคลิ้ม..."*

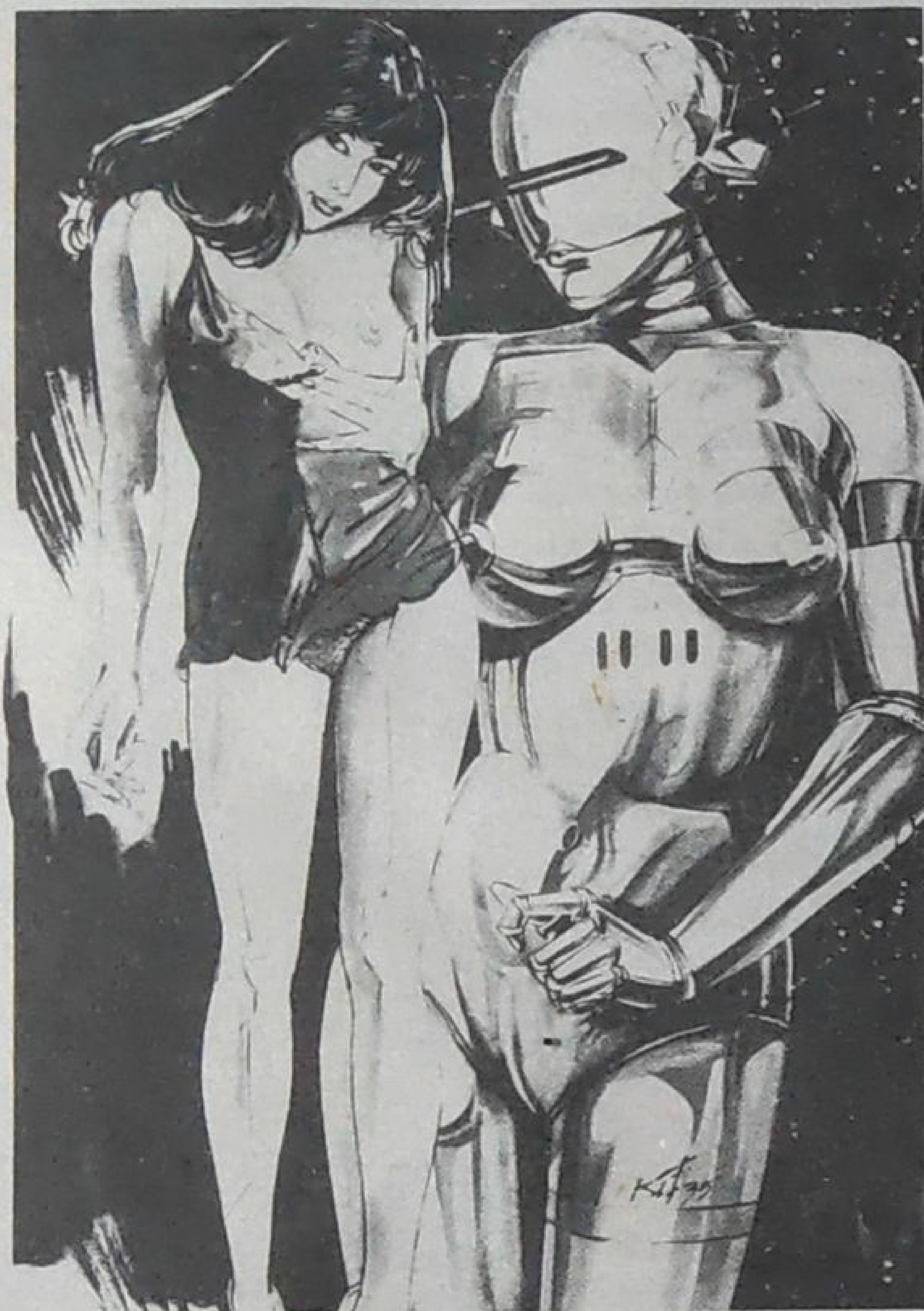
"ถ้าคุณไม่กลัวความเก่าแก่ของมันละก็ เดี๋ยวเราขึ้นไปเปิดบ้านทำความสะอาดกันดีกว่า..."

ชายหนุ่มดีใจ จนออกนอกหน้า ไม่ได้สังหรณ์ใจเลยสักนิดในคำพูดเป็นปริศนาของแก และไม่ได้คาดคิดด้วยว่า ชีวิตของเขาจะต้องผกผันไปไกลแทบจะเอาชีวิตไม่รอดเลยทีเดียว

(อ่านต่อฉบับหน้า)

6.

เรื่องราวของสาวสายลับ...ที่สืบเรื่องราวลับ ๆ ไม่เคยพลาด ด้วยความฉลาดและเสน่ห์ที่แฝงเร้น--แล้วคุณจะหัวใจเต้นเพราะเธอ!

พยัคฆ์สาวคอมพิวเตอร์

โดย :เกม กันยา

อรุณีเปิดเปลือกตาช้า ๆ ขณะรู้สึกสิ่งแปลกปลอมของนักแสดงหนุ่มคู่ขากำลังสอดแทรกเข้ามาในหลืบลึกแห่งเรือนกายงาม เธอลอบชำเลืองไปที่เคาน์เตอร์บาร์ข้างขอบเวที

ฉับพลัน ม่านตานักสืบสาวก็เบิกโพลง เมื่อเห็นฝรั่งหนุ่มผมแดงสวมเสื้อยืดสีขาวกางเกงยีนส์ขาสั้นเก่าขาดนั่งดื่มเบียร์อยู่บนสตูลหรือเก้าอี้สูงหน้าเคาน์เตอร์

สายตาไอ้หรั่งผอมโกรก จรดจ้องอยู่ที่ใบหน้าเจ้าอู๊ดซึ่งกำลังยงโย่งหยกคล่อมร่างเธออย่างเอาจริงเอาจัง

เธอสะดุ้งเฮือกสุดตัวทั้งด้วยความตกใจที่เห็นไอ้หรั่งคนนั้น และทั้งเสียวปลาบเมื่อมังกรร้ายของเจ้าอู๊ดทิ่มพรวดเข้ามาในช่องลึกเร้นของเธอ

สาวสวยเบี่ยงก้นหลบปฏิบัติการของคู่แสดงอย่างไม่ตั้งใจ เรียวขาที่ถูกยกชูร่อนพาดไหล่ถูกดึงกลับโดยอัตโนมัติ

ความสำนึกในหน้าที่ทำให้เกิดฉงนสนเท่ห์และห่วงงานขึ้นมาในบันดล ใจนึกอยากจะแล่นลงไปใช้เสน่ห์เรือนกายยั่วยวนฝรั่งหนุ่มให้คายความลับในทันที

แต่แรง กดลึกลงมาในช่องหลืบเร้นเตือนสติให้อรุณีรู้ว่า สิ่งที่เธอกำลังทำอยู่นี้คืองานอย่างหนึ่งเช่นกัน

ขณะครุ่นคิดวางแผนงานล่วงหน้าในใจ สายตาอรุณีก็เหลือบเห็นพนักงานสาวอะโกโก้องค์หนึ่งโฉบเข้ามาเคล้าเคลียไอ้หรั่งคนนั้น

อกเปล่าเปลือยและบิกินีชั้นล่างสีเหลืองบางใสที่เห็นเพียงแว่บเดียว บอกให้นักสืบสาวรู้ว่า เจ้าของอกอวบอิ่มนั้นคือเพื่อนนักสืบหน้าใหม่ของเธอเอง

✡ ✡ ✡ ✡ ✡

เธอแอ่นอกให้เจ้าอู๊ดฝังจมูกเชยชม พร้อมส่ายก้นกลมมนรับแรงกระแทกกระทั้นของมันอย่างเป็นจังหวะเข้ากับเสียงดนตรีที่เริ่มประโคมเร่งเร้า

เจ้าอู๊ดก็เหลือบเห็นคนที่มันนัดหมายมานั่งชมการแสดงของมันอยู่ใกล้ชิดแค่มือเอื้อม ความร้อนใจที่จะรีบตกลงธุรกิจทำให้มันเร่งจังหวะขย่มร่างถี่กระชั้น หวังจะให้สำเร็จเสร็จสมและสิ้นสุดการแสดงเร็วพลัน

แต่ในท่าทีเช่นนั้นไม่ได้สร้างความเสียวซ่านแก่มันเท่าที่ควร เจ้าอู๊ดจึงจับร่างเปลือยของคู่ขาพลิกคว่ำคู่เข่าโก้งโค้งแอ่นก้นอ่าซ่า มันรีบสอดใส่ไอ้นั่นลงในแนวเนื้อเหนือก้นขาวผ่อง แล้วขยับขย่มกระแทกกระทั้นถี่ยิบ

อรุณีแทบไม่มีสติจะตั้งรับ เพราะปฏิบัติการฉับพลันของคู่ขาไม่ได้สร้างสรรค์อารมณ์ให้คล้อยตาม จึงรู้สึกเจ็บแปลบจนต้องสูดปากร้องออกมาดัง ๆ เสียงร้องนั้นเร้าอารมณ์ทั้งผู้แสดงและผู้ชมให้เตลิดเพริดไปกับการโรมรันพันตูด้วยเกมสวาทบนเวที

แม้จะเสียวซ่านสุดซึ้งไปกับท่วงท่าลีลาของตน แต่เจ้าอู๊ดก็ไม่ได้มีความสุขไปกับการเสพสมเท่าที่ควร ใจของมันห่วงอยู่แต่งานที่จะบันดาลเงินก้อนใหญ่ และคนที่จะเอาเงินมาให้มันก็กำลังนั่งดูปฏิบัติการของมันอยู่ตรงหน้า

มันสอดแขนเข้าใต้ท่อนขาสาวคู่แสดงแล้วยกชูขึ้นพร้อมกระแทกอาวุธร้ายประจำร่างถี่กระชั้น เสียงสูดปากซ่านเสียวของคู่ขาคนใหม่เร่งเร้าอารมณ์ของมันให้ถึงจุดสุดยอดในบันดล

อรุณีทอดกายลงนอนคว่ำหน้าเมื่อรู้สึกถึงหยาดหยดแห่งความรักของเจ้าอู๊ดทะลักทะลายมากองท่วมแผ่นหลังปลายเท้างามสะอาดซึ่งเหยียดเกร็งด้วยเสียวสยิวเปลี่ยนเป็นสั่นระริกด้วยอ่อนล้า

เธอคว้าชุดนอนสีชมพู

ขึ้นมาสวมใส่ขณะไฟกำลังหรี่สลัว แล้วก้าวเท้าลงจากเวที เมื่อเหลียวหลังดูไอ้หรั่งผมแดงอีกหน ก็เห็นเจ้าอู๊ดเข้าไปส่งภาษาฟุดฟิตฟอไฟโดยมีนันทิยานั่งอยู่เคียงใกล้

"มันพูดอะไรกับไอ้ฝรั่งนั่น" อรุณีโพล่งออกไปทันทีที่จูงมือเพื่อนสาวมานั่งโต๊ะเดียวกับเสี่ยใหญ่

"มันบอกให้ไอ้ผมแดงไปพบมันที่บาร์เบล็คด๊อก" นันทิยากระซิบพอให้ได้ยินกันในโต๊ะ

"คงเป็นบาร์เฮียซ้งนั่นแหละ" หัวหน้าแผนกสืบราชการลับพิเศษบอกอย่างมั่นใจ

"เดี๋ยวอุ๊จะต้องขอตัวไปกับเจ้าอู๊ดเลยนะคะ นี่มันคงไปขออนุญาตผู้จัดการบาร์แล้วละ"

"โชคดี — คนของ ป.ส.ท. จะติดตามคุณไปด้วย--ไม่ต้องห่วง ผมจะอยู่ทางนี้กับคุณนัน"

"โชคดีนะ - อุ๊" นันทิยาบีบท่อนแขนเพื่อนสาวอย่างเอาใจช่วย

"เธอก็เหมือนกัน - กลั้นใจหน่อย แล้วก็จะมันส์ไปเองแหละ" พูดยิ้ม ๆ เจือหัวเราะแหย่เย้า แล้ว นักสืบสาวก็รีบผละจากไปเมื่อเห็นเจ้าอู๊ดคู่ขาเดินออกมาจากห้องผู้จัดการบาร์

"ไอ้หรั่งนั่นยังอยู่เลยค่ะ" นันทิยากระซิบบอกหัวหน้า พร้อมเอียงหน้าเข้าไปซบไหล่ให้สมบทบาท

"มันคงจะอยู่ที่นี่อีกไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง บาร์แบล็คด๊อกอยู่ในซอยตรงข้ามนี่เอง ผมเชื่อว่ามันคงนัดหมายกันไว้ หลังจากเจ้าอู๊ดนั่นเล่นฟัคกิ้งโชว์เสร็จเรียบร้อย"

"นั่นไปประกบขอดริ๊งก์มันดีกว่านะคะ - เผื่อจะได้อะไรมาอีก"

"นั่นแหละควรจะทำที่สุดละ"

ยิ่งดึกแขกที่เข้ามาเที่ยวบาร์ไวท์แคทก็ยิ่งแน่นขึ้น ควันบุหรี่แผ่ขยายครอบคลุมราวม่านเมฆ ทำให้นันทิยาผู้ไม่คุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมเช่นนี้ รู้สึกแสบนัยน์ตา

อกเปล่าเปลือยถูกมือใครต่อใครที่ฉวยโอกาสลูบโลมบีบเค้น เริ่มบอกอาการเจ็บแปลบระบม เนินนูนอำไพ

เธอสะดุ้งเฮือกสุดตัว --ทั้งเสียวปลาบ เมื่อมังกรร้ายของเจ้าอู๊ด ทิ่มพรวดเข้ามาในช่องลึกเร้นของเธอ

ก็อยู่ในอาการคล้ายคลึงกัน เพียงแต่มันไม่ถึงกับระบมเท่านั้น

บางครั้งนันทิยาก็นึกสนุก บางครั้งก็นึกอับอาย แต่ความต้องการประชดประชันชีวิตช่วยกลบเกลื่อนความอายให้หายไปได้ไม่ยาก

ไอ้หรั่งผมแดงท่าทางสกปรกที่นักสืบสาวแอบอิงอยู่แนบข้างและขอดริ๊งก์มันดื่มเป็นแก้วที่สาม ไม่มีทีท่าสนใจโนมเนื้อของเธอเลยแม้แต่น้อย มันเพียงกอดจูบลูบพอเป็นพิธี พอไม่ให้เป็นที่สงสัยของใครต่อใครเท่านั้น

"โกทูเดอะเบดวิธมีมั้ย" นันทิยาแกล้งส่งภาษาอังกฤษงู ๆ ปลา ๆ แบบที่พวกสาวอะโกโก้ชอบใช้ชวนแขกต่างประเทศไปร่วมรัก

"ไม่ - ผมมีธุระ" ไอ้หรั่งผมแดงตอบเป็นภาษาไทยชัดเจน

"อย่าเลย...นัดคนอื่นไว้แล้วใช่มั้ยล่ะ" แสร้งออดอ้อนเง้างอนใส่จริตจะก้าน

"ใช่ - ผมมีนัด เดี๋ยวผมต้องไปแล้ว ดริ๊งก์อีกแก้วมั้ยล่ะ"

"ไม่...อยากดริ๊งก์ไอ้นั่นของคุณมากกว่า" ตอบพร้อม

ยื่นมือลูบไล้ตรงเป้ากางเกงของบุคคลเป้าหมายในการทำงาน

มันจับมือเธอออกจากเป้ากางเกงของมันอย่างสุภาพ แว่บหนึ่งในประกายตาของมันบอกความต้องการเช่นเดียวกับผู้ชายทุกคน

✡ ✡ ✡

"ผมต้องไปแล้ว - ถ้าคุณอยากไปกับผมจริง ๆ ไปรอผมหน้าบาร์แบล็คด๊อกตอนบาร์เลิก"

"จริงเหรอ" ทำสีหน้าตื่นเต้นดีใจ *"ฉันไปจริง ๆ นะ"*

ไอ้หรั่งผมแดงพยักแทนคำตอบแล้วออกคำสั่ง

"คิดเงินด้วย - ผมจะไปละ...สั่งดริ๊งก์มาอีกสิ"

นันทิยาถลาไปที่เคาน์เตอร์บาร์ บอกแคชเชียร์คิดเงินโดยไม่ลืมดริ๊งก์อีกแก้วของตน

"พี่ - ฝากดริ๊งก์ไว้แก้วหนึ่งก่อนนะ ขอไปส่งแขกหน่อยมันจะกลับแล้ว"

"ไอ้หรั่งนั่นน่ะเหรอ" แคชเชียร์สาวใหญ่เพยิดหน้าถามพร้อมรวบบิลใส่ลิ้นชัก *"...โต๊ะโน้นเขาจ่ายให้แล้ว"*

"ใคร...โต๊ะไหน" นันทิยาอุทานถามแปลกใจ *"ฉันเห็นมันมาคนเดียวและก็นั่งอยู่คนเดียวกับฉัน..."*

"นั่นไง - เขาเดินออกไปด้วยกันแล้ว เห็นมั้ยล่ะ"

นักสืบสาวพยักหน้าเก็บความสงสัยไว้ในใจ

"คงจะไปต่อกันที่บาร์เฮียซ้ง"

"เคยอยู่ที่นั่นมาก่อนเหรอ" แคชเชียร์สาวใหญ่ถามอย่างชวนพูด เพราะเห็นเป็นพนักงานหน้าใหม่สำหรับที่นี้

"เปล่า - เคยอยู่บาร์ต่างจังหวัดและก็ซอยเคาบอยได้อาทิตย์หนึ่ง"

"นั่นสิ ดูเธอยังไม่ช้ำเลยนะ" สายตาสาวใหญ่จ้องอกอวบเต่งตึง *"นั่งคุยกันก่อนมั้ย...ได้ดริ๊งก์ตั้งเกือบยี่สิบแก้วแล้วนี่"*

นันทิยาในคราบสาวอะโกโก้ย่อนก้นกลมมนซึ่งคาดรัดไว้ด้วยผ้าเส้นบางเพียงเส้นเดียวลงบนเก้าอี้สูงตรงหน้าแคชเชียร์วัยต้น 40

"พี่ - ไอ้หรั่งคนนั้นมันมาที่นี่บ่อยมั้ง" เธอฉวยโอกาสทำงานตามหน้าที่ทันที

"เพิ่งมาครั้งแรกเมื่อคืนวาน เจ้าอู๊ดมันพาขึ้นมากับผู้ชายโต๊ะที่จ่ายเงินค่าเบียร์ให้มันเมื่อตะกี้นี้แหละ - ติดใจอะไรมันเหรอ"

"เปล่าหรอก - มันชวนฉันไปกับมันตอนบาร์เลิก" บอกความตามจริงซึ่งสอดคล้อง

กับเรื่องที่ต้องการสืบ *"ยังไม่รู้เลยว่าจะไปกับมันดีมั้ย"*

"ถ้าจะเอามันส์ก็คงจะได้ แต่ถ้าจะเอาเงินคงยาก ดูท่าทางก็รู้ว่าฝรั่งกระจอก" แคชเชียร์สาวใหญ่ตอบถ้อยปรึกษาหารือจริงใจก่อนให้คำถามชวนพูดคุยในประโยคต่อมา *"มันนัดไว้ที่ไหนล่ะ"*

"หน้าบาร์แบล็คด๊อก"

"ระวังหน่อยนะ อีพวกนั้นมันจะหาว่าเธอไปแย่งแขกมัน"

"ขอบใจจ้ะพี่...เมื่อกี้นี้เพื่อนฉันเค้าก็ไปโชว์ฟัคกิ้งที่นั่น"

"คนที่ขึ้นโชว์รอบแรกเมื่อกี้นี้ใช่มั้ย...สวยดีนะ ยังไม่ค่อยช้ำเหมือนกัน"

"ค่ะ - เรามาจากต่างจังหวัดด้วยกัน เสร็จโชว์ที่นี่แล้วจะขอเจ๊ไลไปเที่ยวบาร์โน้นสักหน่อย ไม่รู้ว่าจะโชว์รอบดึกพร้อมกันรึเปล่า"

"ก็ไล่ ๆ กันทุกบาร์แหละ แต่ที่นี่กับที่นั่นเจ้าของเขาเอี่ยวกันอยู่ ก็เลยจัดโชว์คนละเวลาสลับกันคนละคืน"

"สลับกันยังไง"

"คืนนี้ที่นี่โชว์สองยาม ที่โน่นโชว์สองยามครึ่ง พรุ่งนี้ที่โน่นก็โชว์สองยามที่นี่โชว์สองยามครึ่ง"

"งั้นก็วิเศษ" บอกพร้อมทำท่าลุกขึ้น

"โชคดีนะ - ถนอมตัวหน่อย รูปร่างหน้าตาอย่างเธอไม่น่าจะมาแสดงโชว์แบบนี้เลย แต่คงไม่นานหรอก ต้องมีคนเอาเธอไปอุปการะแน่"

"ขอบคุณค่ะพี่" พูดจบก็ถือแก้วเบียร์ติดมือโฉบไปที่โต๊ะเสี่ยใหญ่อีกครั้ง

"กี่โมงแล้วคะเสี่ย" แกล้งถามเสียงดังให้เพื่อนพนักงาน

อะโกโก้โต๊ะข้าง ๆ ได้ยิน

"อีกครึ่งชั่วโมงสองยาม"

"หัวหน้าเห็นแล้วใช่มั้ยคะ - ไอ้หรั่งนั่นออกไปพร้อมชายไทยสองคน" หรี่เสียงกระซิบขณะแกล้งหย่อนก้นลงบนตักเสี่ยใหญ่

"เห็นแล้ว - คนของเราตามออกไปแล้ว"

"ถ้าหัวหน้าจะตามไปก็ได้นะคะ - ไม่ต้องห่วงนันหรอก"

"ผมห่วงไอ้สองตัวที่โต๊ะโน่นมากกว่า" ชี้แนะด้วยสายตาก่อนขยายความ *"มันมาด้วยกันกับไอ้สองคนที่ประกบฝรั่งผมแดงออกไป แต่แยกโต๊ะกันนั่งตั้งแต่ตอนเข้ามาทีแรก"*

"มันจะช่วยอะไรได้มั้งคะ"

"ไม่ต้องแวะมาหาผมบ่อยนัก แล้วก็ไม่ต้องไปขอคริ้งก์จากมัน ทำหน้าที่ของคุณให้ดีที่สุดแล้วกัน ระวังไอ้หนุ่มคู่แสดงของคุณด้วย เมื่อกี้ผมเห็นมันแวะไปซุบซิบกันโต๊ะนั้น"

"ไอ้หรั่งมันนัดให้นันไปพบมันหน้าบาร์แบล็คด๊อกตอนบาร์เลิก จะให้ไปกับมันมั้ยคะ"

"ไปกับมันสิ - ไม่ว่าจะขึ้นสวรรค์หรือลงนรกก็ต้องไป แต่จำไว้อย่างหนึ่งนะ ถ้าเกิดอะไรขึ้นขอให้อยู่เฉย ๆ อย่าตกใจอย่าร้องอย่าทำอะไรทั้งนั้น พยายามทำตัวให้ลีบเล็กที่สุดนิ่งที่สุด แล้วคุณจะปลอดภัย"

"ค่ะ"

"คู่แสดงของคุณเดินมาตามแล้ว...แค่นี้นะ เราไม่จำเป็นต้องพบกันอีกแล้วคืนนี้จนกว่า..."

ไม่ทันสิ้นประโยคของหัวหน้าแผนกสืบราชการลับพิเศษ เจ้าต๋อยก็โฉบเข้ามาโอบเอวนักสืบสาวในคราบพนักงานอะโกโก้

"ไปแต่งตัวได้แล้ว เหลืออีกสิบนาทีเราต้องขึ้นเวที"

นันทิยาพาร่างสูงสง่าบนรองเท้าส้นสูงเปลือยส้นคู่เดิม เคียงข้างไปกับคู่เสพสมบนเวที

"นิดต้องแสดงยังไงคะ" ยังไม่ลืมชื่อเล่นของตัวเองที่เพื่อนสาวตั้งให้กระทันหัน *"เหมือนกับเพื่อนนิดเล่นรึเปล่า"*

"คงต้องเหนื่อยกว่านั้นครับ" เจ้าต๋อยพูดหัวเราะ

"เหนื่อยยังไงคะ-นอกเหนือจากที่จะให้คนดูขึ้นมาร่วมแสดงอย่างที่คุณบอกนิดไว้แต่แรกแล้ว"

"เอายังงี้แล้วกัน ผมว่าคุณคงไม่เคยแสดงโชว์ยังงี้มาบ่อยนัก เอาบทง่าย ๆ หน่อยดีกว่า"

"ดีค่ะ นิดเพิ่งเคยแสดงแบบนี้แค่สองหนเท่านั้นเอง"

"งั้นเอาพันธนาการสวาทแล้วกัน" หนุ่มนักแสดงฟัคกิ้งโชว์บอกชื่อชุดการแสดง

"เป็นไงคะ" เลิกคิ้วถามสงสัย ใจเต้นโครมคราม เพราะนึกรู้ว่าต้องมีการผูกมัดแน่นอน

"คุณปล่อยตัวตามบทได้เลยผมจะเป็นคนดำเนินเรื่องเอง" เจ้าต๋อยก้นปอดหน้าดี้เริ่มสาธยาย *"เริ่มแรกก็สมมุติว่าผมเป็นไอ้หนุ่มขาดิสม์โปะยาสลบคุณแล้วพาคุณมาข่มขืน ตอนนี้โฆษกของบาร์เค้าจะเล่าเรื่อง*

เอง แล้วก็ตัดตอนมาถึงตอนที่ผมอุ้มคุณเข้ามาในห้องหรือบนเวทีนั้นแหละนะครับ บนเวทีหรือในห้องก็จะมีเก้าอี้ชนิดปรับเอนนอนได้ตั้งอยู่ตัวหนึ่ง คุณก็ต้องทำเป็นสลบไสลให้ผมอุ้มมาวางบนเก้าอี้"

"จากนั้นผมก็เปลื้องเสื้อผ้าคุณจนเปลือยเปล่า แล้วผูกมัดคุณกับเก้าอี้ ตอนกำลังผูกมัดคุณก็ต้องทำเป็นฟื้นคืนสติดิ้นรนขัดขืน ผมก็ทำร้ายคุณสลบไปอีก พอผูกมัดเสร็จแล้วก็ลงมือข่มขืน พอเสร็จแล้วก็จะเชิญคนดูขึ้นมาร่วมสนุกกับคุณต่อ คุณก็ต้องสลบอยู่จนจบการแสดง ง่ายดีด้วยครับ"

"ดีเหมือนกันค่ะ-ตกลง"

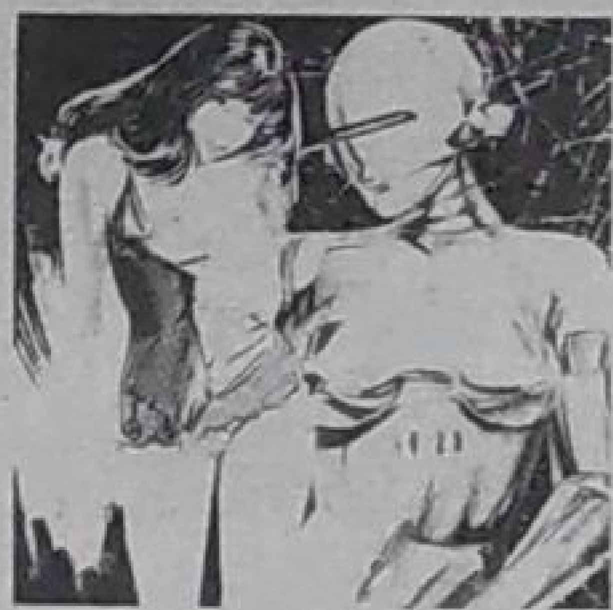
แสงไฟในบาร์ไวท์แคทหรี่สลัวจนเกือบมืดมิด เมื่อถึงเวลาเริ่มแสดงโชว์ชุดพิเศษประจำคืน

ในความมืดนั้นเสี่ยใหญ่ร่างอ้วนหรือ *ขัชวลิต อินเมืองปราณ* หัวหน้าแผนกสืบราชการลับพิเศษซึ่งนั่งอยู่ไม่ห่างเวทีแสดงนัก เขม้นมองขึ้นไปบนเวทีด้วยความตื่นเต้นเป็นครั้งแรกในชีวิตการทำงานสืบราชการลับ

เก้าอี้หมุนชนิดปรับเอนนอนได้ตัวหนึ่งถูกยกขึ้นไปวางไว้กลางเวที ซึ่งรายรอบทั้ง 4 ด้านด้วยโต๊ะแขกที่มาเที่ยวแน่นเต็มทุกโต๊ะ และในท่ามความมืดเหมือนในโรงภาพยนตร์นั้น แสงสปอตไลท์ดวงกลมโตฉายวับไปที่ประตูทางเข้าบาร์

ชายหนุ่มผู้หนึ่งก้าวเดินเข้ามาตามช่องว่างระหว่างโต๊ะ ตรงขึ้นมายังเวทีโดยมีแสงสปอตไลท์ดวงเดิมส่องฉายติดตามโดยตลอด ในวงแขนของชายหนุ่ม มีสาวงามในชุดกระโปรงสั้นต่อลายเสือเสื้อแขนกุดสีเหลืองสลบไสล ปล่อยแขนและศีรษะห้อยพับเหมือนไร้สติ ชายกระโปรงสั้นต่อถลกรั้งถึงแก้มก้น เผยให้เห็นกางเกงในตัวจิ๋วบางใสสีเดียวกับเสื้อ

ทันทีที่ชายหนุ่มพาร่างหญิงสาวก้าวแตะพื้นเวที ไฟสีแดงฝังเพดานเหนือเวทีก็สว่างวาม ข้อมผิวผ่องของสาวสวยเป็นสีขาวเนียนนวล

เพลงบรรเลงจังหวะเนิบนิ่มบอกบรรยากาศเงียบเชียบ ปรุงแต่งอารมณ์ให้เคลิบเคลิ้มคล้ายเห็นภาพฝันอยู่ตรงหน้า

ไอ้หนุ่มร่างสูงท่าทีแข็งขันวางร่างไร้สติสาวงามลงบนเก้าอี้กึ่งนั่งกึ่งนอน มันยื่นมือช้อนเชยคางหญิงสาวอย่างเพ่งพิศพอใจ แล้วเลื่อนไล้ลงมาถึงลำคอระหงและเนินอกชูชัน ดึงชายเสื้อออกจากขอบกระโปรงแล้วปลิดกระดุมทีละเม็ดรวดเร็ว ในสีหน้าหื่นกระหายกักขฬะ อกอวบปราศจากบราเซียทะลักล้นออกมาท้าแสงไฟและสายตาทุกคู่

มันเลื่อนมือลงมาที่ขอบกระโปรง แกะขอเกี่ยวและรูดซิปรุกรี้รุกรน แล้วดึงกระโปรงสั้นต่อลายเสือถลกรั้งลงมาถึงปลายเท้า พร้อมดึงรองเท้าส้นสูงเหวี่ยงวางไว้กลางเวทีก่อนจะหันกลับมาพลิกร่างสาวงามถอดเสื้อออกจากเรือนกายจนเปล่าเปลือย

ไอ้หนุ่มหน้าตี๋แต่งสีหน้าเหี้ยมเกรียม จับเก้าอี้หมุนช้า ๆ อย่างเจตนาให้คนดูได้ชื่นชมกับร่างงามของสาวสวยถ้วนทั่วทุกตัวคน จนเมื่อเก้าอี้หมุนหยุดนิ่ง มันก้มลงหยิบยกปลายเท้าหญิงสาวช้อนชูชัน พร้อมแตะปลายลิ้นลงบนฝ่าเท้างามสะอาด สัมผัสซ่านเสียวทำให้สาวโสภารู้สึกตัวตื่นฟื้น เธอเหยียดยันฝ่าเท้าเปล่าเปลือยข้างนั้นเข้าที่ใบหน้าไอ้หนุ่มจนแหงนหงาย แล้วทำท่าลุกหนีด้วยห่วงทีหวาดกลัว

ไอ้หนุ่มปรี่เข้าฉุดกระชากปลุกปล้ำจนล้มกลิ้งลงบนเวทีทั้งคู่ ด้วยพละกำลังเหนือกว่า มันจึงขึ้นขี่คร่อมร่างเปลือยพร้อมกระชากกางเกงในตัวน้อยของหญิงสาวขาดผึง

เนินนูนอำไพระริกไหวขามต่อสู้ดิ้นรนขัดขืนประจักษ์ต่อสายตาผู้ชมซึ่งจ้องมองแทบไม่หายใจ

มันทำท่ากระแทกกำปั้นเข้าหน้าท้องหญิงสาวอย่างโกรธแค้นตามบทบาทหลายครั้งหลายครา จนร่างเปล่าเปลือยแน่นิ่งจึงอุ้มช้อนไปนอนหงายเหยียดยาวบนเก้าอี้หมุนตามเดิม แล้วล้วงเชือกนิ่ม ๆ เส้นขาวสองเส้นออกจากกระเป๋ากางเกงหลัง จัดการผูกมัดข้อมือสาวสวยไขว้รัดห้อยไว้ได้เก้าอี้

จากนั้นก็ใช้เชือกอีกเส้นกับข้อเท้าเหยื่อสาวเคราะห์ร้าย

มันยกขาเหยื่อสาวขึ้นพาดวางบนท้าวแขนเก้าอี้แล้วลงมือผูกรัดแน่นหนาทั้งสองข้าง ริมฝีปากและปลายลิ้นของมันจู่โจมเข้าโลมเล้าเรือนกายเปล่าเปลือยอ้าซ่า เริ่มตั้งแต่ฝ่าเท้าระเรื่อยถึงเรียวน่องจนถึงร่องลึกแห่งเนินสล้าง เพียงชั่วครู่ก็หยุดยั้งลุกขึ้นยืน จับเก้าอี้หมุนไปรอบ ๆ อย่างต้องการให้ทุกคนแลเห็นร่องลึกของสาวสวยชัดเจน

มันทิยา เกลียวมนัส ปรือเปลือกตาหรี่มองตัวเองและรอบข้างซึ่งเห็นแค่ความมืดและประกายไฟจากมวนบุหรี่วับแวม

เธอเสียวซ่านกับท่าทีของคนเองจนรู้สึกถึงความชื้นชุ่มหลั่งอยู่ในหลืบเร้นที่ทุกคนเพ่งมอง

(อ่านต่อฉบับหน้า)

บทที่ 19

หัวใจมีตีน

โดย: พ.ต.ต.ประชา พูนวิวัฒน์

อวยพรก้าวเข้ามาในห้องพักผ่อนของ *สำนักงานคอลล์บอยเอสคอร์ต* ด้วยท่าทางอ่อนระโหยโรยแรง ใบหน้าซีดเซียวเหมือนคนอดนอนทั้งคืน

เหล่าผู้ชายขายตัวซึ่งนั่งเล่นกันอยู่ในห้องนี้ต่างก็หันไปมองเป็นตาเดียว

"พระเอกมาแล้ว" วีระ แซ่ฟอง หรืออู๊ดกระเซ้าเย้าแหย่ *"หายหน้าไปหลายวัน โทรมยังกะศพเดินได้"*

นที นาคพานิชย์ หัวเราะก๊าก

"อย่าไปว่ามัน แฟนเพิ่งกลับเชียงใหม่เมื่อสามวันนี่เอง"

ต๋อย หรือ สวัสดิ์ พร้อมสง่า เลิกคิ้วขึ้น

"แล้วมัวไปมุดหัวอยู่ที่ไหนจึงไม่มานี่"

อวยพรยักไหล่

"กูก็ฉวยโอกาสส่งส่วยให้บรรดาแฟน ๆ ในกรุงเทพฯ บ้างซี่ นานแล้วไม่ได้เจอกัน--ไอ้หมูไปไหน" เขาหมายถึงพ่อยอดชาย *สมหมาย ทองคำ*

"คุณตุ๊ดโทรศัพท์มาตามเมื่อตะกี้นี้เอง" อู๊ดตอบ

"เฮ้ย! ล่อกันตั้งแต่เช้าเชียวรึวะ"

"ก็ไอ้ของมัน ๆ พรรค์ยังงี้มีเวล่ำเวลาซะเมื่อไหร่"

ทันใดนั้น ทุกคนก็ได้ยินเสียงดังจากลำโพงเครื่องขยายเสียงภายในห้อง

"อวยพรและนทีไปพบแม่บ้านเดี๋ยวนี้...อวยพรและนทีไปพบแม่บ้านเดี๋ยวนี้"

คนทั้งสองหันมามองหน้ากัน

"ออกไปทำงานซะละมังหว่า" อวยพรเดา

"ของกูคงไม่ใช่"

"แล้วเรียกไปทำไม"

"แยงรูเหม็นน่ะซี"

อวยพรขมวดคิ้ว

"อะไรนะ"

"เธอมีซัมซิ้งกับกูหลายหนแล้ว"

"เฮ้ย! เป็นไปได้ยังไง.. เธอเป็นโรคกามตายด้านนี่หว่า"

"ใครว่า...ตอนสำเร็จความใคร่ร้องลั่นยังกะวัวถูกเชือด"

"เครื่องเคราดีมั้ยวะ"

นทีดีดนิ้วเปาะ

"แบรนด์นิว ยังไม่เคยผ่านผู้ชายเลย"

"กูพยายามปี้ตั้งหลายหนแต่ไม่สำเร็จ"

"ไอ้ของพรรค์ยังงี้มันขึ้นอยู่กับความพอใจ"

"แสดงว่ามึงมีเสน่ห์งั้นซี"

นักดนตรีหนุ่มยักไหล่

"โทรทัศน์อิตาชิละมัง พอเปิดปุ๊บก็ติดปั๊บทันที"

"รีบไปกันเถอะ เดี๋ยวเธอจะรอ"

กล่าวจบอวยพรก็โอบไหล่เพื่อนรักพากันเดินออกไป และเมื่อถึงห้องทำงานของแม่บ้าน เขาก็เคาะประตูสองครั้งโดยมารยาท

"เชิญ" เสียงห้วน ๆ ดังลอดออกมา

อวยพรยักคิ้วให้นทีก่อนหมุนลูกบิดประตูพาตัวเข้าไปเป็นส่วนประกอบของห้องนี้ ซึ่งอบอวลไปด้วยไอเย็นจากเครื่องปรับอากาศจนรู้สึกหนาวสะท้าน

ดวงตาซึ่งนั่งเก้าอี้หลังโต๊ะทำงานมองหน้านทีแว่บหนึ่งแล้วพูดอย่างวางท่าว่า

"เชิญนั่งทั้งสองคน"

"มีอะไรจะให้ผมรับใช้ครับ" อวยพรถาม

"ลูกค้าติดต่อมาต้องการคุณไปเอสคอร์ต"

ชายหนุ่มถอนหายใจเฮือกใหญ่

"ที่ไหนครับ"

"โรงแรมโกลเด้นดราก้อน ถนนงามวงศ์วานใกล้สี่แยกพงษ์เพชร"

อวยพรพยักหน้าช้า ๆ

"รู้จักครับ"

"ห้องหมายเลขสองหนึ่งสี่ เธอนัดพบตอนบ่ายโมงตรง"

ชายหนุ่มยกข้อมือขึ้นดูเวลาก็รู้ว่าเหลืออีกสองชั่วโมงกว่านิดหน่อย

"จะให้ผมรับค่าบริการมาเลยรึยังไง"

แม่บ้านส่ายหน้า

"ทางเอเย่นต์เก็บไว้ให้แล้ว"

"โอ.เค.ครับ"

"ไปเตรียมตัวได้ อย่าผิดเวลานะ"

อวยพรลุกจากเก้าอี้พร้อม ๆ กับหลิ่วตาให้นทีก่อนพาตัวออกจากห้อง อากัปกิริยาของดวงตาเปลี่ยนแปลงไปเป็นคนละคนคือไม่แข็งกระด้างเหมือนเมื่อครู่

"นทีคะ งานชิ้นแรกของคุณเข้ามาแล้วนะ"

นักดนตรีหนุ่มเลิกคิ้วขึ้น

"เหรอครับ"

"พี่ไม่อยากให้คุณไปเลย"

"เพราะอะไร"

เธอค้อน

"ยังไม่รู้ใจพี่อีกเหรอ"

"แต่มันจำเป็นนี่ครับ เพราะตอนนี้ถังผมกำลังแตกจนไม่มีชิ้นดี"

"ทำไมไม่บอกพี่"

"อยากให้ผมเปลี่ยน

"สัญชาติเป็นแมงดายังงั้นเรอะครับ"

"คิดมากไปเอง เราเป็นผัวเมียกันแล้วนะ" เธอสรุปเอาดื้อ ๆ

"พี่พูดยังงี้ทำให้ผมยิ่งคิดมากขึ้น"

ดวงตาทำหน้าบึ้ง

"หมายความว่ายังไง"

"ผมต้องเป็นฝ่ายหาเลี้ยงจึงจะถูกต้อง"

คราวนี้เธอยิ้มออก

"ขณะที่คุณยังไม่มีพี่ก็ช่วยเหลือไปก่อน แล้วมันผิดตรงไหน"

ชายหนุ่มส่ายหน้า

"ไม่ผิดหรอกครับ แต่ผมไม่อยากให้ใคร ๆ ประณามว่าเกาะผู้หญิงกิน"

"คิดมากอีกแล้ว"

"ถ้าพี่เป็นผมก็ต้องรู้สึกยังงี้เหมือนกัน"

"เอาละ อนุญาตให้คุณออกไปทำงานได้ เป็นครั้งแรกและครั้งสุดท้าย และบอกกับลูกค้านะว่าวันชอร์ทไม่ใช่ออลไน้ท์" เธอหมายถึงชั่วคราวเท่านั้นมิใช่ตลอดทั้งคืน

"ครับ..ผมเข้าใจ"

"และคืนนี้คุณต้องมานอนที่นี่"

ชายหนุ่มเอื้อมไปแตะหลังมือแม่บ้าน

"ถึงแม้พี่ไม่ชวน ผมก็ตั้งใจอยู่แล้ว"

ดวงตายิ้มอย่างสดชื่น

"เก็บเรี่ยวแรงไว้มั่งนะ"

"ยังไม่ได้บอกเลยว่าลูกค้านัดที่ไหนและเวลาเท่าไหร่"

"เออ...จริงซีนะ" เธอพลิกสมุดบันทึกออกอ่านก่อนพูดอีกว่า "โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า ถนนวิภาวดี ห้องหมายเลขสามศูนย์เก้า เวลาห้าโมงเย็น"

นทีพยักหน้า

"ยังอีกนาน..มีเวลาเหลือเฟือพอที่ผัวเมียจะเล่นจ้ำจี้กันได้"

ดวงตาทำจมูกย่น

"ตอนนี้ยังไม่มีอารมณ์ เอาไว้ตอนกลางคืนดีกว่านะคะ"

นักดนตรีหนุ่มส่งสายตาเจ้าชู้ไปให้

"ตกลงครับ"

อวยพร--ครึ้มใจที่จะได้สัมผัสกับลูกค้าหน้าใหม่ซึ่งยังไม่รู้ว่าเป็นใคร แต่ถึงเครื่องเคราจะทรุดโทรมจนเสื่อสูบหลวมโพลกหาฝั่งไม่เจอ ก็ยังได้เงินใช้

เธอดึงลิ้นชักโต๊ะหยิบพวงกุญแจออกมายื่นส่งให้ชายหนุ่ม

"ขับรถพี่ไป เพราะคืนนี้ต้องกลับมานอนที่นี่อยู่แล้ว"

"ขอบคุณครับ"

อวยพร ศรีม่วงยังคงรอเพื่อนคู่หูอยู่ในห้องนั่งเล่นจนกระทั่งนทีเดินเข้ามาจึงกระวีกระวาดลุกจากเก้าอี้นวมชวนนักดนตรีหนุ่มไปนั่งคุยกันบนสตูลหน้าบาร์เหล้า แล้วสั่งเบียร์จากพนักงานบริการมาดื่มกันคนละแก้ว

"แม่บ้านเรียกไปทำไม" เขาถามนที

"ชวนกูมานอนกับเธอในคืนนี้"

อวยพรหรี่ตา

"เท่านั้นเรอะ"

"กูได้งานรายแรกแล้วว่ะ"

"ขอแสดงความยินดีเพื่อนจะได้เป็นกะหรี่เต็มตัวซะที"

"เค้าเรียกว่ากะหร่าตั่งหาก"

อวยพรขมวดคิ้ว

"อะไรกันวะ"

"ก็ยักษ์ตัวเมียเรียกยักษีใช่มั้ย แล้วยักษ์ตัวผู้ล่ะเรียกยังไง"

"ยักษาน่ะซี"

"นั่นแหละทำนองเดียวกัน"

อวยพรหัวเราะก่อนชูแก้วเบียร์ขึ้น

"ขอแสดงความยินดีสำหรับงานชิ้นแรกของมึง"

นทีทำตาม

"ขอดื่มให้ตัวเองในการเป็นกะหร่าสมบูรณ์แบบ"

แล้วทั้งสองก็ชนแก้วกันก่อนกระดกเข้าปากจนเกลี้ยง

"ออกไปได้แล้ว" นทีเตือน "ใกล้จะถึงเวลานัดเต็มที"

"มึงล่ะ"

"ห้าโมงเย็นโน่น ยังอีกนาน"

"ไปนั่งแดกเบียร์รอกูอยู่ในค็อฟฟี่ช็อปของโรงแรมมั้ยวะ"

นทีส่ายหน้า

"กูมีรถแล้ว"

อวยพรกะพริบตาถี่ ๆ

"อู้ฟู่ขนาดนี้แล้วเรอะวะ"

"ของกูที่ไหนกัน"

"งั้นของใคร"

"อย่าเออะอะไปนะ คุณพี่ดวงตาให้กูใช้ว่ะ"

"โอ้โฮ!..รถคันนี้แกหวงขนาดแมลงวันยังไม่ให้ตอม"

นทียักคิ้วแผลบ

"แต่โดนแมงกะชอนหยั่งกูเข้า อย่าว่าแต่รถยนต์เลยวะ บ้านทั้งหลังก็ซื้อแจกได้"

"ไอ้คุณธาดา กูไปละนะ"

"โชคดีเพื่อน"

อวยพรรีบออกจากห้องลงบันไดไปชั้นล่าง แล้วถอยรถออกด้วยความครึ้มใจที่จะได้สัมผัสกับลูกค้าหน้าใหม่ซึ่งยังไม่รู้ว่าเป็นใคร แต่ถึงเครื่องเคราจะทรุดโทรมจนเสื่อสูบหลวมโพลกหาฝั่งไม่เจอก็ยังได้เงินใช้แน่นอน

เขาร้องเพลงของนูโวคลอไปกับเทปสเตอริโอในรถยนต์ตลอดทางจนกระทั่งถึงโรงแรม โกลเด้นดราก้อน ก็จอดที่ลานซีเมนต์แล้วเดินผ่านประตูกระจกตรงดิ่งไปหาพนักงานชายซึ่งยืนอยู่หลังเคาน์เตอร์และบอกว่า

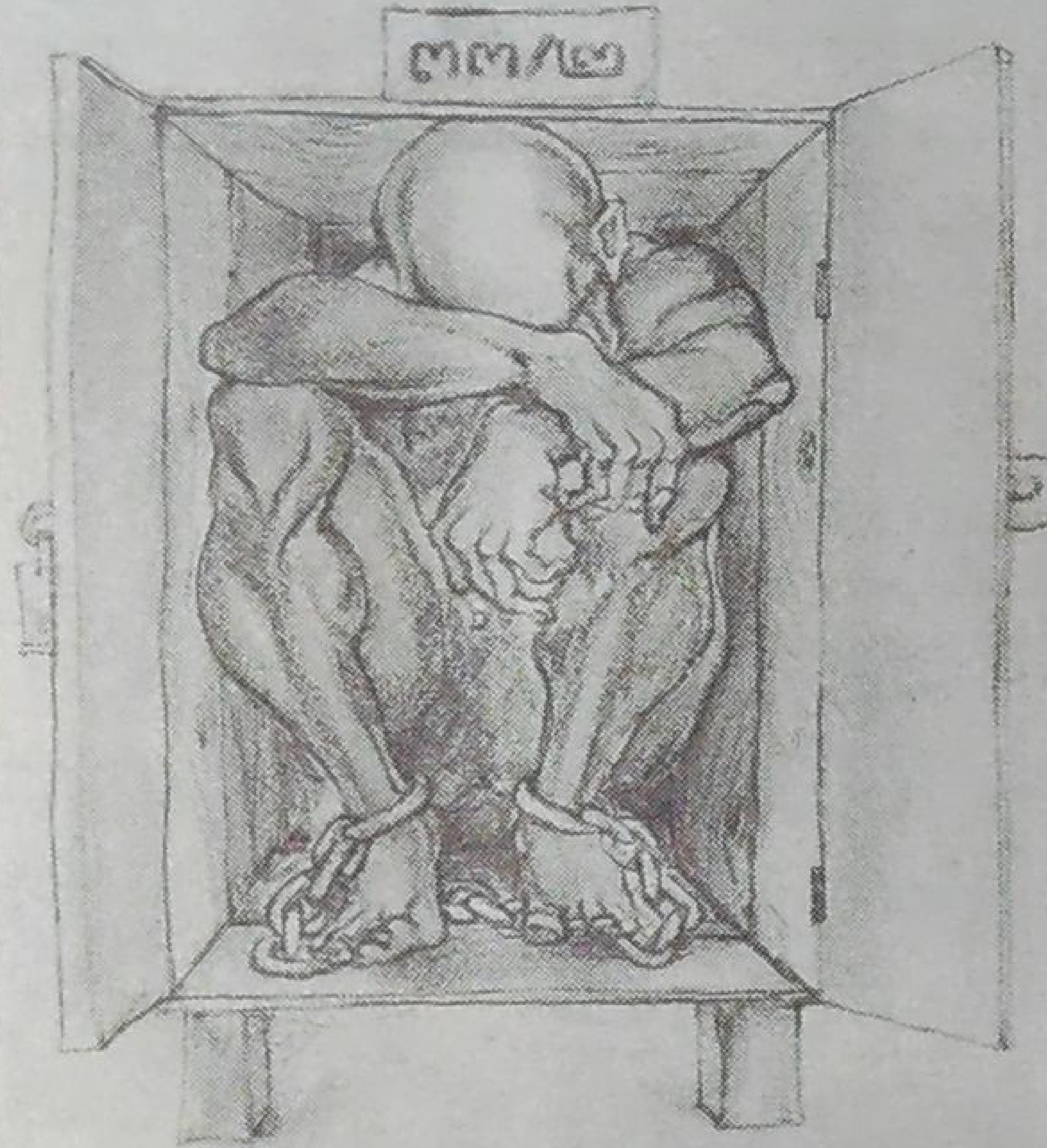
"ผู้พักห้องสองหนึ่งสี่นัดผมมาพบ"

พนักงานผู้นั้นชำเลืองไปยังช่องวางกุญแจแว่บหนึ่ง

"เชิญครับ ไม่ได้ออกไปไหน"

อวยพรยิ้มให้ก่อนผละจากเคาน์เตอร์เดินขึ้นบันไดไปชั้นบนเพราะห้องนี้อยู่ชั้นที่สองจึงไม่จำเป็นต้องขึ้นลิฟต์

(อ่านต่อฉบับหน้า)

นรก ตอนที่ 34

วันหนึ่งถึงพ้นโทษ

ใครติดคุกจะต้องมีตารางรายวันประจำชีวิตดังต่อไปนี้ ตอนเช้าหลังจากประตูห้องขังทุกห้องถูกเปิด นักโทษทุกคนจะทยอยกันเดินลงจากตึกนอนตรงบันไดหน้าตึกตัว T เป็นทิวแถวแยกย้ายไปปฏิบัติภารกิจส่วนตัว อาบน้ำล้างหน้าแปรงฟัน หรือรีบวิ่งไปจองส้วมก่อนที่มันจะไม่ว่าง ด้วยจำนวนคนใช้บริการมีเป็นจำนวนมากเป็นสัดส่วนสุดตลกเมื่อใช้หลักคณิตศาสตร์เทียบจำนวนคน/ส้วม ส้วมในคุกไม่ได้เป็นห้องหับมิดชิด แต่เป็นช่อง ๆ ไม่มีประตู จะโล่งโจ่งตลอดอายุของมัน ต่อเป็นกำแพงเตี้ย ๆ ไว้กำบังชิ้นส่วนรูปทรงอัปลักษณ์ไม่ให้ประเจิดประเจ้อ อยู่ตรงหน้าสูงแค่หัวเข่าเท่านั้นเป็นใช้ได้

เสร็จธุระเรื่องสุขอนามัยยามเช้าเรียบร้อยแล้ว ก็มาถึงเรื่องปากเรื่องท้อง รอสัญญาณจากโรงเลี้ยง ระหว่างนี้ใครมีของอร่อยจากญาติ ก็จะเอาออกมาเตรียมไว้ ผงชูรส,น้ำปลาอย่าให้ขาดมือ และสิ่งที่ลืมไม่ได้คือ อาวุธสำหรับโซ้ยข้าวแดงแกงหลวง วันไหนลืมหมดสิทธิ์ขอหยิบขอยืม แต่ละคนไม่มีอะไหล่สำรอง คนเดียวอันเดียว ใครไม่มีก็ต้องใช้มือเปิบเอาก็แล้วกัน...ผมหมายถึงช้อนกินข้าว

เสียงสัญญาณดังแล้วต้องนั่งยอง ๆ เข้าแถวให้เรียบร้อยเสียก่อน กูถึงจะปล่อยแถว และตอนปล่อยแถวเข้าโรงเลี้ยงจะมีพวก *'เกาะรถ'* แทรกแซงปาดหน้า ผ.ช.ล.จึงต้องจับมาเคาะกบาลด้วยกระบองให้หัวปูดโนพอประมาณ แล้วกำชับก่อนปล่อยตัวไป *"ถ้าทำอีกปากมึงเจ่อแน่ คนอะไรแค่เข้าแถวง่าย ๆ ก็ยังทำไม่เป็น เป็นแต่ขอบตัดแถวเดี๋ยวเถอะมึง"* เมื่อเข้าประจำที่ในโรงเลี้ยงครบ จำนวนอาหารที่วางไว้ตรงหน้าจัดคู่ใครคู่มัน ยังนั่งไม่ได้ต้องยืนกอดอกกล่าวคำปฏิภาณ 3 ข้อเสียก่อน แล้วจึงแบ่งข้าวหนึ่งประกบออกเป็นสองส่วน เท่าหรือไม่เท่ากันแล้วแต่ความซี้แหงของทั้งคู่ ส่วนกับข้าวมีแล้วคนละถ้วย ข้าวหมดเดินมาต่อคิวรับใหม่ได้ แต่กับหมดมักจะหมดแล้วหมดเลย ไม่มีถ้วยสองให้เชยชิม มาเอาน้ำแกงไปซดล่ะได้

ลืมบอกไปว่าที่กินข้าวของโรงเลี้ยงจะมีโต๊ะกลางกว้างยาวประมาณ 1×5 เมตร เป็นที่ตั้งอาหาร มีม้านั่งยาวเท่ากับโต๊ะ ประกบด้านยาวทั้งสองด้านละตัวเป็นที่นั่ง คนรับประทานจะยืนจับคู่ให้ตรงกับจำนวนอาหารบนโต๊ะ โต๊ะและม้านั่งมีหลายชุดด้วยกัน พอสำหรับต้อนรับนักโทษได้ทั้งแดน ก็เบียด ๆ กันเอาหน่อย ดีกว่าลงไปนั่งยอง ๆ บนพื้นปูน อิ่มบ้างไม่อิ่มบ้าง ออกจากโรงเลี้ยงทางด้านหลัง ยังมีเวลาเหลือให้เล่นหมากรุกหมากฮอส หรือหมากมะพูด เป็นการย่อยก้อนกรวดที่กลืนติดไปกับข้าวแดงไปในตัว ก่อนเสียงประกาศเรียกรวมเคารพธงชาติจะดังมาจากฝ่ายกระจายเสียงในกระต๊อบหมวดควบคุม ประมาณ 5 นาทีก่อน 8.00 น. ไอ้คนเป็นโรคไมโครโฟนลิชซึ่มจะเข้าประจำที่กดปุ่มเปิดแอมป์อย่างรู้งานพร้อมเกร็งเสียงให้สมกับตำแหน่งโฆษกประจำแดน

"ฟังประกาศ ผู้ต้องขังทุกคนโปรดมารวมกันที่หน้ากองงานหนึ่ง เพื่อเตรียมตัวเคารพธงชาติได้เดี๋ยวนี้" หรือกรณีที่สนามแฉะใน หน้าฝน คำประกาศจะเปลี่ยนเป็นอีกอย่างว่า *"ฟังประกาศ ผู้ต้องขังทุกคนโปรดมารวมที่หน้ากองงานเพื่อเตรียมตัวเคารพธงชาติได้เดี๋ยวนี้"* หรือถ้าฝนตกจะประกาศสั้น ๆ ว่า *"ผู้ต้องขังทุกคนเข้ากองงานได้แล้ว"*

เสียงเพลงชาติจากวิทยุเปิดใส่ไมค์จบลง คนอยู่กองงานเข้ากองงาน คนอยู่โรงเลี้ยงเข้าก็มีไม่เข้าก็มาก แล้วแต่หน้าที่ ใครล้างพื้นล้างโต๊ะเก้าอี้จะเข้า ใครล้างถังข้าวถังแกงและถ้วยชามจะไม่เข้าเพราะต้องปฏิบัติภารกิจที่บ่อน้ำ คนอยู่ตึกขึ้นตึก (นอน) คนอยู่เล้าเป็ดไปเลี้ยงเป็ด ช่างศิลป์เข้าดอกเห็ด ใครอยู่หน่วยงานไหนแยกย้ายกันไปตามหน่วยงานนั้น ๆ การทำงานมีอยู่ 2 ประเภท ประเภท

ทำงานให้กับเรือนจำ ประเภททำงานให้กับแดน ประเภททำงานให้กับเรือนจำหมายถึงงานที่ทำเป็นสินค้าส่งออกของเรือนจำ เช่นงานในกองงานทั้ง 3 กองงาน และเล้าเป็ด ส่วนงานในแผนกช่างศิลป์มีทั้งเป็นสินค้าและไม่เป็น ปั้นหุ่นกระดาษเป็นสินค้าเขียนป้ายไม่เป็น ประเภททำงานให้กับแดนหมายถึงงานที่ทำเป็นงานด้านบริการดูแลและรักษาทุกแผนก ให้เข้าใจง่าย ๆ ก็จะเปรียบได้ว่า *งานของเรือนจำคืองานบริษัท งานของแดนคืองานบ้าน*

ตารางรายวันไม่ได้หยุดอยู่แค่ลักษณะงาน ยังมีต่อไปอีกระหว่างทำงาน ช่วงก่อนเที่ยงจะมีการรับของจากรถบริการ ตอนสาย ๆ ใครเบิกอะไรไว้ก็ไปรับกันเอาเองใกล้เที่ยงจะประกาศรับจดหมายประจำวัน แต่ต้องไปรับตอนพักเที่ยง รับตอนประกาศไม่ได้ยกเว้นคนในหมวด หมดเวลาครึ่งแรกของการทำงานเวลา 12.00 น. เสียงสัญญาณจากโรงเลี้ยงจะดังรัวอีกครั้ง หมายถึงเชิญรับประทานอาหารมื้อกลางวันได้แล้วครับ ถ้าเป็นข้าวต้มจะไม่ต้องเข้าแถวเพราะมีคนหิวข้าวต้มโรงเลี้ยงน้อยมาก แต่ถ้าวันไหนเป็นของหวานอย่างข้าวเหนียวเปียกต้องเข้าแถว เพื่อป้องกันการเกิดศึกกลางโรงเลี้ยงเพราะข้าวเหนียวเปียกจานเดียว

การพักผ่อนของคนคุกในช่วงพักเที่ยง ส่วนมากจะตั้งวงโขกหมากรุกกันโครมคราม ถ้าเป็นช่วงฤดูกีฬาก็จะพากันไปเย้ว ๆ อยู่รอบ ๆ สนามข้างกองงาน 1 มีทั้งเชียร์เล่น ๆ และเชียร์เป็นธุรกิจ การเล่นฟุตบอลถือเป็นการพักผ่อนด้วยเช่นกัน สำหรับหนอนหนังสือในคุกจะใช้การยืมหนังสือจากห้องสมุดประจำแดนมานั่งอ่านตามมุมสงบ ๆ แล้วก็แต่คนชอบจะพักผ่อนกันแบบไหน นอนหลับก็เยอะ เล่นกีตาร์ก็มี ไม่มีอะไรทำก็งัดเหล็กออกมาดวนกันแถว ๆ หลังสวนหรือหลังกองงาน คนละฉึกคนละฉัก *"ไม่เห็นเลือดแล้วมันไม่สบายใจ"* การพักผ่อนครึ่งแรกของวันหมดลงเมื่อเสียงประกาศเรียกเข้าแถวหน้ากองงาน เพื่อเช็คยอดจำนวนผู้ต้องขัง นับแล้วไม่ขาดไม่เกินก็แยกย้ายไปทำงานตามปกติ แต่ถ้าขาดหรือเกินจะปั่นป่วนไปทั้งแดน พวกขาใหญ่ที่ไม่เคยเยื้องย่างออกจากปราสาทราชวังมาเข้าแถว เพียงเพราะติดสินบนให้กับไอ้คนเช็คยอดเป็นรายเดือนก็ต้องมีอันถูกแซะรากถอนโคน ออกมาโจกเงกโจนเงนนับผิดนับถูกกับพวกขาลีบขาเล็กด้วยเช่นกัน ยอดเกินไม่เคยปรากฏแต่ขาดเคยมี แทบจะพลิกแผ่นดินหากันอยู่แล้ว พ่อเจ้าประคุณคลานต้วมเตี้ยมออกมาจากใต้กองหวายยิ้มแหย ๆ บอกกับผ.ช.ล.ผู้ขุดพบ

ไม่ว่าพรุ่งนี้จะหมายถึงอะไร--พรุ่งนี้ก็ยังคงเป็นวันนี้ของพวกเขาตลอดไป

"เผลองีบไปหน่อยพี่" นายกับผ.ช.ล.เลยร่วมกันบริจาคตีนให้เป็นยาแก้ง่วงไปหลายขนานโดยไม่คิดค่าป่วยการรวมอยู่ด้วย

"นอนไม่เป็นไปนานเลยหรือน้อง" ระฆังเลิกงานจะดังในเวลาประมาณ 15.30 น. ประมาณ 10 นาที ก่อนถึงเวลานี้ จะมีการเรียกเก็บเครื่องไม้เครื่องมือตามกองงานส่งคืนห้องพัสดุแต่ละกองงานเรียบร้อยรอท่าอยู่แล้ว พอเสียงระฆังดังขึ้นทั้งหมดก็จะกรูกันออกจากกองงานชักชวนกันไปสามัคคีชุมนุมแก้ผ้าอาบน้ำแบบฉบับคนคุกเจ้าเก่าล้านเปอร์เซ็นต์ เสียงซู่ ๆ ซ่า ๆ ที่บ่อน้ำดังอยู่พักใหญ่แล้วก็หายไปรวมรออยู่แถว ๆ หน้าโรงเลี้ยงเตรียมตัวรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายประจำวันคุก อิ่มก่อนไม่มีโขนมีหนังให้ดู อิ่มทีหลังก็ไม่ต้องล้างถ้วยล้างจาน มารวมกันที่หน้าตึกนอนเป็นดีที่สุด เพราะถ้ามาไม่ทันนับแถว พวกเอ็งจะถูกทศกัณฑ์กระทืบก่อนนอน

ขึ้นตึกนอนสวดมนต์จบด้วยเพลงข่าววอ ตารางรายวันช.ม.สุดท้ายเดินทางมาถึงแล้ว นักโทษถูกเก็บไว้บนตึกนอนเรียบร้อยครบทุกคน ไม่ว่าพรุ่งนี้จะหมายถึงวันอะไร ไม่ว่าพรุ่งนี้จะเป็นวันสำคัญอะไร พรุ่งนี้ก็ยังคงเป็นวันนี้ของพวกเขาตลอดไป จนกว่าพรุ่งนี้จะมีวันพ้นโทษ นั่นแหล่ะพรุ่งนี้ถึงจะมีตารางวันใหม่ให้กับคนคุกเสียที

ไฟรัก เพลิง ตัณหา

เพลิงแห่งตัณหาอันร้อนแรงซึ่งสามารถแผดเผาอารมณ์ลึกได้อย่างไม่มีสิ้นสุด--และเมื่อถึงจุด ๆ นั้นก็ไม่มีสิ่งใดกีดกั้นเพลิงตัณหานั้นได้

จากเรื่อง : THE ORDEAL OF THE ROD
ของ : R BURNS
โดย : พงษ์ดำรง

บทที่ 20

ตอนนี้เขาอยู่ใน *เฮนเนสซี่* ยังมีลมหายใจ แค่ฝัน ๆ แล้ว...เมา...นี่ไง เขาอยู่ที่เฮนเนสซี่และกำลังรอ *ฟอร์จูน ไลลีย์* อยู่แล้ว...แล้วก็ฝัน...อย่างฝัน ๆ เขาดื่มจนแห้งแก้ว ก่อนจะลุกจากที่นั่งแล้วโยกตัวไปมาเหมือนกำลังฝันหรืออยู่ในห้วงแห่งความฝัน แล้วก็ทรุดตัวลงนั่งใหม่ ฝันใหม่ ฝันถึงนั่น ถึงนี่..ฝัน

"สวัสดีที่รัก"

กับฟอร์จูน ฝันถึงเสียงของฟอร์จูน ฝันถึงปาก ฝีปากและช่องปากที่อมและดูดท่อนลำของเขานั่นแหละ

"ฟอร์จูนยังคอยคุณรอดนีย์ เวสต์อยู่" เขาได้ยินหล่อนพูดแล้ว--ตัวก็งอและสะท้านขึ้นในบัดดล ยืดไหล่ให้ตรงซิ มันไม่ใช่ความฝันอะไรหรอก

"คุณหมายถึงมิส ฟอร์จูน" เขาตอบพร้อมกับการตั้งสติสัมปชัญญะ หมุนไปด้านข้างแล้วยิ้มให้หล่อน

"โอ...ตลกเก่าอีกแล้ว" หล่อนหัวเราะ

เสียงของหล่อนมีกังวานสนุก ในแววตาอ่อนโยนเป็นสีน้ำเงินใส ขณะที่หล่อนวางมือซึ่งหนาและมีนิ้วใหญ่ลงบนเข่าของเขา

เขาลูบมือของหล่อนอย่างเต็มใจ หล่อนชักมือออกแล้วตบหน้าเขาเบา ๆ เหมือนกำลังอยู่ในอารมณ์ดี หล่อนใช้ศอกกระทุ้งเขา ซึ่งมีผลให้เกิดอาการจุกเล็กน้อยถึงต้องรีบยึดท่อนเหล็กที่ยื่นออกมาไว้ เขาหัวเราะกับหล่อนก่อนจะเหยียดขาแล้วหยัดกายขึ้นยืน

"จับดี ๆ ที่รัก" หล่อนบอกขณะจับเขาที่แขน *"ไอ้เครื่องนี้มันน้ำมันเยิ้มไปหมด"*

"เอาละ" เขาพูดพลางดึงแขนจากหล่อน ไม่ถึงกับพยายามที่จะให้เป็นเสรีจากการจับอย่างมั่นคงของหล่อน *"น่า ฉันไม่ได้เมาแม้อะไรหรอก...ฉัน...เอ้อ"*

"ไม่ โบกู ไม่มาก ก็คงยังงั้น แต่ฉันว่าเอาเรื่องอยู่แหละ อาส์เซ่พอตัวทีเดียว" หล่อนว่า

"มาเถอะ ไปนั่งที่ ๆ มันสบาย ๆ ตรงมุมโน้นกันดีกว่า" นิ้วของหล่อนฝังเข้าไปในกล้ามแขนของเขา

"เธอกับฉันต้องไม่อยู่ใกล้ไอ้พวกสอดรู้สอดเห็นเกินไปนัก"

"ฮีย่าห์ ฟอร์จูน"

"เฮลโหล เจค" หล่อนว่า สุ้มเสียงที่รอดนีย์ได้ยินมันแฝงแววชวนเชิญยังไงพิกล ๆ

คนที่ชื่อเจคเงยหน้าขึ้นมองที่ฟอร์จูน นัยน์ตากลมคู่นั้นบอกความแสนรู้ฉิบหายอะไรอย่างนั้น ผมเป็นลอน จมูกพุ่งตรง ปากทั้งกว้างทั้งหนา รอดนีย์เห็นเช่นนั้นแล้วไอ้ลูกอีชาติหมานี่มันเคยเอาฟอร์จูนมานั่งหรือเปล่าล่ะหือ? ไอ้ปากหนา ๆ นี่เคยดูดนม เลียนม--แล้วต่ำลงไป...เขานึกถึงไอ้นั่นของหล่อนสามเหลี่ยมทองคำที่มีสีชมพูตระการตา คลุมไว้ด้วยฝอยไหมทองยุบไปหมด แล้วทั้งหมดหรือทั้งหลายทั้งปวงไอ้เดือยนั่นเคยสอดแทรกเข้าไปในร่องรูของหล่อนบ้างไหม

เข้า ๆ ออก ๆ คลานสี่ตีน ไอ้หนอนหัวขาดขี้อิจฉา ออกไป...ออกไปโว้ย... เขาพูดกับมันเงียบ ๆ ไปแคร์อะไรนักหนาวะ เขาบอกกับตัวเอง

เขาเดินเข้าไปใกล้หล่อนจนแขนเขาและหล่อนแนบกัน ดันแขนหล่อนให้กระแทกตัว

"มาเหอะ ฟอร์จูน" เขาพูดโดยไม่ใส่ใจกับสายตาสอดรู้สอดเห็นของเจคขณะที่พูดกับฟอร์จูนว่า

"แล้วเจอกัน"

"โอเค เจค"

"นั่นมันใครกัน?"

"อ๋อ...คนดีคนหนึ่ง" ฟอร์จูนตอบขณะออกจากบาร์นั้นแล้ว *"เขาเป็นเพื่อนกับเฟรโด ทำไมหรือ"*

เสียงของหล่อน...ถ้อยคำแม้จะตะกุกตะกักแต่ก็ราบเรียบพอสมควร

"ฉันไม่ได้แนะนำ" นิ้วมือของหล่อนจิกลงบนกล้ามเนื้อแขนของเขาอีก *"ขอโทษทีทูนหัว"*

เฮนเนสซี่สลัวไปด้วยหมอกควัน เขาเห็นประกายเพลิงเทียนจากเชิงเทียนที่ทำด้วยเงิน เป็นลวดลายมีทรงเหมือนดอกไม้ตูมสีทองที่เปล่งประกายเจิดจ้า ห้องบอลล์รูมสุกใส เสียงไวโอลินคงดังพลิ้วอย่างต่อเนื่อง เหลียวมองไปด้านไหนก็เหมือนความฝันอันน่ารื่นรมย์ของดานูเบียน--จากดวงตาสีน้ำเงินใสและไร้เดียงสาดังทารกของหล่อน

"ไม่..ไม่เป็นไรหรอก" เขาว่า รู้สึกเหมือนตัวเองอาบไว้ด้วยน้ำผึ้ง เหวี่ยงกายเข้าใกล้ด้วยหมายอยากจะจูบปากสวยของหล่อนเสียให้เต็มรัก

"อย่าค่ะที่รัก" หล่อนกระซิบบอกขณะที่เขาเพียรจะใช้แขนโอบรอบเอวของหล่อน *"ใคร ๆ รู้จักฉันทั้งนั้นที่นี่"*

"ก็คงงั้นแหละ" เขาว่า แฝงแววโกรธอยู่ในน้ำเสียงจากเสียงที่ได้ยินอย่าง *"ฮิย่าห์ ฟอร์จูน..."* เขาหยุดยืนอยู่ที่

หล่อน สามเหลี่ยมทองคำที่มีสีชมพูตระการตาคลุมไว้ด้วยฝอยไหมทองยุบไปหมด--

ข้างโต๊ะ ฝืนยิ้มให้หล่อนอย่างเสียดสีขณะข่มเสียงตัวเองให้เป็นปรกติ แล้วถามว่า *"เพื่อนเฟรโดทั้งนั้นเลยหรือ"*

"ทำไมเหรอ...หือ"

หล่อนกอดอก ใบหน้าเนียนเหมือนแดงร่มใบ เขาคิด

"ความริษยา เกิดมาพร้อมกับความรัก แต่ไม่เคยตายเพื่อรัก" เพราะความรักที่เขามีให้หล่อน (ทั้งที่เขาไม่เคยมีรักให้หล่อน หรือใคร ๆ ที่ไหน แม่โอลิเวีย) ตายไปแล้ว... ตายไปเหมือนตะปูที่ตอกกันจนประตูพังนั่นแหละ

ยังคงยิ้มหยัน เขาคิดว่าจะปรับตัวอย่างไรให้ดีขึ้นมาที่ลารอชโฟโคลด์ แล้วพูดว่าในบางความรู้สึกริษยาเกิดก่อนความรัก ความริษยาที่เขาเคยมีเป็นเรื่องความริษยาในอดีตของคนบางคน เปล่า... ในสามัญสำนึก ในทางตรงปรกติ เขาไม่รู้เสียด้วยซ้ำไปว่าริษยาคืออะไร แล้วก็ไม่เคยปล่อยใจให้คิดริษยาใครเสียด้วย เขาน่าจะเกิดเป็นนักบุญรอดนีย์มากกว่าเป็นอื่น *"นักบุญรอดนีย์ และอสูรตาสีเขียว"* เขาเห็นภาพพิมพ์หินเป็นรอยสลัก ตรงหน้าต่างกระจกในวิหารเห็นภาพผนัง เห็นเฟรสโก เห็นภาพเขียนที่นับจำนวนไม่ได้ ภาพเขียนแสดงบทบาทของวีรบุรุษ และเขาก็กลายเป็นตำนาน...เขาหลับตาลง

"ทูน...หัว"

เขาเปิดเปลือกตาขึ้นและก้มลงมองดูหล่อนซึ่งนั่งอยู่ที่เก้าอี้ รู้สึกผ่อนคลายความมึนเมาลงไปมาก กล้องถ่ายรูปอยู่ในมุมที่เหมาะแล้ว เลนส์ก็ปรับเรียบร้อย และหล่อนก็อยู่ตรงจุดโฟคัสพอดี เอนหลังพิงพนักหุ้มหนังสีเขียวของโต๊ะยาวซึ่งกลมกลืงเข้ากันกับกำแพงอิฐสีกุหลาบ มันน่าจะเป็นใน *ซานฟรานซิสโก* ไม่ก็ *นิวยอร์ก* แต่..ไม่มีกล้องอีกแล้ว เขาเหลือบต่ำพลางกัดริมฝีปาก มันคือ *นิวออร์ลีนส์* นิวออร์ลีนส์ ดินแดนแห่งความฝัน...หล่อนก็ไม่ใช่ฟอร์จูน ไรลีย์อีกต่อไป หล่อนคือ

"มิสซิส โอวิเอโด" บริกรพูดขึ้น *"เดี๋ยวผมมาครับ"*

รอดนีย์เริ่มส่ายตาไปมาใหม่ เขาก้าวเข้าชิดม้ายาวที่หล่อนนั่งเข้าไปอีกก้าวหนึ่ง แล้วว่า

"เพื่อนเฟรโดทั้งหมดเลยใช่ไหม"

"ทำไมหรือ หือ..รอดนีย์"

หล่อนครางขณะตบเบาะข้างตัวเบา ๆ แต่แฝงไปด้วยพลัง

"มานั่งนี่เหอะที่รัก นั่งใกล้ ๆ กับฟอร์จูนของเธอ แล้วอย่าทำท่าเศร้านัก" หล่อนว่าพลางเลิกคิ้วสูง

"อย่าพูดนะว่า มิลฟอร์ด รอดนีย์ หึงเป็นเหมือนกัน"

มิลฟอร์ด รอดนีย์ หึงความหึงหวง...เขาเซไปหน่อยหนึ่งก่อนจะฝืนยืนตรงมองตรงไปข้างหน้า เขาคลี่ธงออก เขากลายเป็นนักบุญรอดนีย์ถอดดาบออกจากฝัก...โอ... แล้วนี่จะควักไอ้ท่อนลำออกมาด้วยได้ไหมเล่า...อย่างที่หล่อนเรียกเขาว่า *"มิลฟอร์ด"* หล่อนจำได้นี่นา หรืออาจจะ..

"บ้าชิ.." เขาว่า และคิดว่าเขาได้เห็นริ้วรอยของความเจ็บปวดปรากฏขึ้นที่รอยตรงมุมปากของหล่อน *"นรกชิ..ไม่"* เขาย้ำอีก

"มันเป็นเพราะอารมณ์ฉันไม่ดีมากกว่า"

แต่เขารู้สึกไกลจากความไม่สบอารมณ์ขณะหย่อนกายลงนั่งอย่างรีบเร่ง เกือบจะขมำเข้าให้ นั่งทับลงบนมือที่หล่อนตบเพราะย้ำให้เขานั่งอยู่นั้น เขารู้สึกว่ามือของหล่อนสัมผัสกับก้นของเขา รู้สึกว่ามันเคลื่อนเข้าหาช้า ๆ หล่อนเกา...เล็บมือของหล่อนจิกลงไปในใยผ้าของกางเกงที่เขานุ่งอยู่

"โอ...เดือย...เดือย..." เขาได้ยินหล่อนพึมพำ...รู้แน่เสียยิ่งกว่าแน่ว่าที่หล่อนพึมพำนั้นไม่ใช่ชื่อของเขา

"โอ..เดือย..เดือย" หล่อนพึมพำอีกขณะตะครุบลูกอัณฑะของเขา

เขากระแทกก้นลงอย่างแรงเพื่อจะให้ง่ามก้นของเขากดข้อมือของหล่อน

"ปล่อยนะ" หล่อนว่า *"ไม่งั้น"*

"จะทำไมหรือ" เขาพูดพลางหันมามองหล่อน ริมฝีปากฉีกยิ้มมีรอยเยาะ

รอยยิ้มบนริมฝีปากของหล่อนลับหายไปขณะที่หล่อนบีบไข่ของเขา ทว่าไม่รุนแรงถึงกับทำให้เขาเจ็บได้

"เอาเลย" เขาว่า *"ทำให้เจ็บเลย แต่ถ้าเธอทำ ฉันจะ.."*

ทันใดนั้นหล่อนก็ซึมซาบกับสถานะของตัวเอง รู้ว่าตัวเป็นใครและกำลังอยู่ที่ไหน

"โอ. ที่รัก" หล่อนว่าพลางปล่อยไข่ออกจากมือ *"มัน...มันเพราะฉันไม่เชื่อว่าเธออยู่ที่นี่เท่านั้นแหละ"*

อีชาดิหมา เขาคิด และหวิดจะพูดออกไป *"เธอรู้ดีฉิบหายเลยว่าฉันอยู่ที่นี่ มุดลงไปใต้โต๊ะเถอะ แล้วดูดให้ที"*

เขาเห็นบริกรกำลังเดินมาที่โต๊ะ เพราะงั้น...

"ไม่งั้น..." เขาพูดพลางยกก้นขึ้นปล่อยมือของหล่อนเป็นอิสระ

"ครับผม มิส โอวิเอโด"

เพียงสองสามวินาทีที่หล่อนนั่ง รอยแผลที่ปากแดงของหล่อนสั่นระริกก่อนที่หล่อนจะเงยหน้าขึ้นแล้วว่า

"โอ...ฮัลโหล..ฮัลโหล..เฮคเตอร์"

รอดนีย์เหลือบมองฟอร์จูนซึ่งดึงมือไปจากเขาขณะที่หล่อนพูดกับบริกร

"มีอะไรมั่ง" เขาถามและไม่รอฟังคำตอบ เขาว่า

"ผมขอคานาเดียนกับโซดา..."

"ของฉัน" หล่อนว่า *"มาตินี่ เฮคเตอร์ แดร์ ดรายเข้ม ๆ"*

"ครับผม มิส...โอวิเอโด"

เมื่อบริกรผละจากไปหล่อนเขยิบไปนั่งอีกด้านหนึ่งแล้วว่า

"เอาลง รอดนีย์ เล่าให้ฟังที เล่ามาทั้งหมด เธอไปทำอะไรมั่งตั้งหลายปีที่ผ่านมา"

"เอ้อ..." เขามองลงต่ำสำรวจดูเล็บมือตัวเอง

"เอ้อ..." เขาว่า...และ...เอ้อ

"เธอรู้ว่าฉันกลับไปยุโรปหลังจากที่เราแยกกันแล้ว"

เขาหยุดสำรวจเล็บมือตัวเอง ยกมือซ้ายมาทับมันไว้

"ใช่" หล่อนพูดเบา ๆ อย่างอ่อนหวานเหมือนเสียงกระซิบของน้ำผึ้ง...

(อ่านต่อฉบับหน้า)

มายาพิศวาส

โดย : อาทิตย์ สุรทิน

ตอนที่ 20

นางเสือที่เกลือกกลิ้งอยู่เมื่อครู่หยัดกายขึ้นยืน และทันทีที่ *คำรณ* ก้าวเข้าประชิดตัว *วัลลภ* ซึ่งถอยเข้าไปในมุมอับเงื้อมือที่ถือมีดขึ้นสูงพร้อมจะฟันลงมาด้วยกำลังแขนทั้งสองนั่นเอง

"กลิ่นเลือดของแก... ไม่มีเสือตัวไหนหรอกที่จะปฏิเสธ"

เร็วก่อนที่ดาบนั้นจะลดลง วัลลภก็แว่บเห็นเงาขาววูบโผนเข้าปะทะคำรณล้มลงกับพื้นห้อง ดาบกระเด็นไปจากมือ

เสือตัวนั้นใช้เท้าหน้าข้างขวาเหยียบอกกว้างนั้นอยู่ หางไกวไปมาช้า ๆ พร้อมเสียงคำรามสนั่น

คำรณพยายามจะดิ้น แต่แล้วก็พยายามจะหยุดอยู่กับที่เมื่อนางเสืออ้าปากกว้างส่งเสียงคำรามดุเดือดก่อนจะก้มลงมาที่ใบหน้า เขี้ยวสีขาวยาวเกือบสองนิ้วทั้งบนล่างของมันแหลมเป็นประกาย

หากมันขย้ำเข้าที่ก้านคอ อวสานก็เป็นของชายฉกรรจ์คนนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

"คุณ... คุณปาจารีย์... นี่ผม... คำรณ... นะครับ"

ขณะที่วัลลภกำลังใจเต้นเหมือนรัวกลองอยู่นั้น เขาก็ต้องพบกับสิ่งที่ทำให้ตกตะลึงพรึงเพริดอีกคำรบหนึ่ง

ที่เทวรูปคนที่มีหัวเป็นแมวนั้นเอง!!

บังเกิดแสงสีเขียวสว่างไสวเจิดจ้า อาบสรรพสิ่งในห้องนั้นให้เปลี่ยนสีเป็นสีเทาอมเงินทั้งคนทั้งสิ่งของ มันสว่างขึ้นเรื่อย ๆ พร้อมกับเสียงดังเปรี๊ยะเหมือนถ่านไฟกำลังคุ แล้วแสงสีเขียวนั้นก็ยิ่งทวีความจ้าขึ้นจนรู้สึกนัยน์ตาพร่าก่อนที่มันจะดับวูบลง

และเมื่อนัยน์ตาหายพร่า เขาเห็นหล่อนยืนอยู่ที่นั่น ตรงใกล้ ๆ กันบนพรมที่ปูห้อง ร่างของคำรณยังนอนหงายอยู่เหมือนเดิม...

"คุณ... คุณผู้หญิง..." วัลลภพูดเหมือนอุทาน

"มันเป็นเรื่องของอาถรรพ์กับคำสาปที่มีมาตั้งแต่บัลลังก์ไอยคุปต์แล้ว" ปาจารีย์พูดช้า ๆ จากตั่งที่หล่อนทอดกายเหยียดยาว ครึ่งนั่งครึ่งนอนอิงหมอนขวานใบใหญ่สีน้ำเงินเข้มปักด้วยเส้นเงินและทองดูโบราณใบนั้น ร่างขาวเนียนของหล่อนงดงามเหมือนรูปสลัก แบบบางและกลมกลึงเกินกว่าคนสามัญธรรมดาจะงามได้เท่า

"เรื่องทุกเรื่องซับซ้อนและก็ยากที่จะอธิบายให้เข้าใจกันได้ง่าย ๆ การกลายร่างเป็นเสือของเรานั้น"

"ของเรา..." วัลลภสอดขึ้น

"ใช่...ของเรา..." หล่อนย้ำ *"เพราะไม่แต่ฉันคนเดียวหรอกที่เป็นสาวิกาของเทพีบาธเทวรูป ที่มีศีรษะแมวที่คุณเห็นอยู่ข้างหลังฉันนี่แหละ การกลายร่างของเรามีกำหนดเวลา มีเงื่อนไข ไม่ใช่อยู่ ๆ เราก็กลับกลายเป็นเสือเป็นสางได้โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว มันจะมีเพียงช่วงหนึ่งของเดือน แต่จะช่วงไหนคุณไม่จำเป็นจะต้องรู้ และที่ว่ามันมีเงื่อนไข...เงื่อนไขนั้นก็คือ ถ้าเกิดผิดพลาด ร่างที่กลายไปเป็นเสือของเราก็จะเป็นอยู่อย่างนั้นกลับคืนสู่สภาพคนอีกไม่ได้ แต่เงื่อนไขนั้นคืออะไร เป็นเรื่องที่พวกเรารู้กันเฉพาะพวกเราเอง"*

หล่อนพูดแล้วก็ยกแก้วเหล้าองุ่นกรายมือมาทางเขาให้ช่วยรินให้

"สำหรับคุณ...ฉันต้องการให้คุณอยู่ที่นี่ต่อไป ทำงานให้ฉันร่วมกับคำรณ คุณจะอยู่ของคุณอย่างเป็นสุข มีเสรีภาพเต็มที่"

"ไม่... ไม่กลัวว่าผมจะหนีไป แล้วเอาความลับนี้ไปเปิดเผยหรอกหรือครับ" วัลลภถามช้า ๆ หลังจากรินเหล้าให้หล่อนและถอยกลับมานั่งยังที่เดิมของตนแล้ว

หล่อนส่งเสียงหัวเราะก้องกังวาลแล้วว่า

"ไม่กลัวเลย เพราะคุณจะไม่มีวันทำเช่นนั้นเด็ดขาด" หล่อนหยุดหน่อยหนึ่ง *"มันมีประโยชน์อะไร ทำแล้วคุณจะได้อะไร"*

"ต่างว่า..." วัลลภยักไหล่ *"ผมเกิดบ้าจะทำเสียอย่าง"*

"อย่างนั้นหรือ" หล่อนย้ำ

"สมมุติว่าเป็นอย่างนั้น..." เขายืนยันคำพูดเดิม

"งั้นก็ดูนี่..." หล่อนหดขาที่ทอดยาวกลับเข้าหาตัว แล้วยันกายขึ้นนั่งห้อยเท้าทั้งสองลงตามสบาย ที่ ๆ หล่อนนั่งอยู่สูงกว่าเขา

เขาเห็นหล่อนยกสองมือขึ้นช้า ๆ จากระดับตัวเรื่อยขึ้นมาสู่ชายโครงแล้วพลิกสองมือออกทางด้านข้างช้า ๆ ก่อนที่จะสะบัดแขนขึ้นสูงอย่างรวดเร็ว ตลอดเวลานัยน์ตาของหล่อนเพ่งมองไปที่ลูกแก้วกลม ๆ ขนาดใหญ่ลูกหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่บนเสาไม้กลางห้องที่เขาแทบไม่สังเกตุเห็น

แสงไฟที่สว่างไสวภายในห้องเมื่อครู่ก็มัวแสงลงในทันใด แม้เชื้อเพลิงจะยังลุกโชติช่วงแต่ก็เป็นไฟที่ปราศจากแสง

หากแสงทั้งหมดกลับไปจุดสว่างอยู่ในลูกแก้วใบนั้น ซึ่งกำลังหมุนตัวเองไปอย่างรวดเร็วดังจักรผัน วัลลภตะลึงมองปรากฏการณ์ประหลาดในลูกแก้วใบนั้น

แรงหมุนค่อยช้าลง... ช้าลงเรื่อย ๆ แล้วหยุดนิ่ง

"หายไปไหนมาเล่าพ่อเฒ่า พูดอะไรฟังไม่รู้เรื่อง" ชายผู้หนึ่งซึ่งแวดล้อมชายท่าทาง

วิกลจริต ผมเผ้ายุ่งเหยิงคนหนึ่งซักใช้...

"ไป...ไปบนเขา" ชายคนนั้นว่า "บ้านนั้นมันใหญ่โตเหลือเกิน ต้นไม้ก็มาก มีเสือ แล้วก็มีนายผู้หญิง งามอะไรอย่างนั้น...โอ๊ย...งามอะไรอย่างนั้น"

"ผู้หญิงคนนั้นอยู่ไหน" เสียงซักถามดังแข่งกันมาอีก

"อยู่บนดอย"

"ดอยไหน ดอยอะไร"

ชายแก่มีอาการเหมือนคนครึ่งหลับครึ่งตื่น "ไม่รู้ดอยอะไรไม่รู้"

"แล้วมันอยู่ที่ไหนล่ะ บ้านเรามีตั้งกี่ดอยต่อกี่ดอย"

"ไม่รู้เหมือนกัน...แล้ว...โอ๊ย...เสือ...น่ากลัวจริง ๆ"

"เสืออะไรที่ไหน"

"ก็เสือบนดอยปุ๋ยนั่นแหละ"

"ว้า...ตาแก่นี่พูดไม่รู้เรื่องเอาเสียเลย ถ้าจะบ้าเสียมากกว่า"

วัลลภพยายามเพ่งมองภาพนั้น และเขาก็จำได้ว่ามันคือคนแก่คนหนึ่งแถวละแวกบ้านถัดบ้านเขาไปนั่นเอง ตาแก่ที่ป้ำ ๆ เป๋อ ๆ ไม่ได้สติคนนั้น

ภาพจากลูกแก้วค่อย ๆ ดับไป ก่อนจะกระจ่างใหม่อีกครั้ง

เขาเห็นภาพของผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังวิ่งหนีหัวซุกหัวซุน ทั้งที่ไม่มีอะไรไล่ตามสักอย่าง...

"เขาวิ่งหนีอะไร" วัลลภพูดขึ้นลอย ๆ แทนคำตอบ เขาได้ยินเสียงเสือคำรามดังก้องออกมาจากลูกแก้ว

"เขาวิ่งหนีความตายไงเล่า คนที่คิดถึงที่นี่ในแง่ร้าย คิดจะทำลาย หรือให้เบาะแสพาใครกลับมาที่นี่ จะเป็นอย่างนี้ทุกคน ไม่มียกเว้น"

ภาพนั้นดับวูบลงและแสงไฟในห้องก็สว่างขึ้น

"ถ้าคุณไม่เชื่อ จะลองดูก็ได้"

วัลลภยิ้มให้หล่อน เขาถามไปอย่างนั้นเอง เพราะบัดนี้ หลังการได้ร่วมหลับนอนกับหล่อนอีกสองครั้งสองคราวแล้ว เขาก็รู้สึกว่าเขารักและต้องการผู้หญิงคนนี้อย่างจริงจังและรุนแรง

กามารมณ์โดยเฉพาะกามสังวาสดูจะมีความหมายยิ่งต่อชีวิตหล่อนเหมือนลมหายใจ--มันให้หล่อนมีความงามเป็นอมตะ

"จะพูดว่าผมตกเป็นทาสรักคุณผู้หญิงแล้วก็ได้กระมัง" เขาบอกกับหล่อนเช่นนี้หลังจากที่ได้ร่วมรักกับหล่อนในตอนหนึ่ง

หล่อนเหมือนทะเลที่ไม่อิ่มน้ำ หล่อนสามารถรับรสสวาทจากเขาได้อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยหรือเบื่อหน่าย และเขา...เขาก็รู้สึกเป็นสุขอย่างที่สุด กับการได้ดักตวงความสุขจากเรือนกายอันหนั่นเนื้อและร่องรูที่ตอดตุบอย่างรุนแรงของหล่อน เขารู้สึกเอมอิ่มกับรสชาติที่หล่อนบำเรอให้เขา จากการโลมไล้ด้วยมือไม้ เนื้อตัว และที่สุดจากปากรูปสวยของหล่อนที่ดื่มด่ำร่ำไรอยู่กับท่อนลำของเขา ราวมันเป็นไอศครีมแท่งที่มีรสชาติโอชะ ที่จะดูดเลียได้อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยเบื่อหน่าย

ทั้งหมดนี้หลังจากที่หล่อนมีบัญชาให้คำรณออกจากห้องไป พร้อมคำสั่งสำทับว่า

"ฉันต้องการให้เขาอยู่ที่นี่ ทำงานให้กับฉันเหมือนที่คุณทำ เป็นคนให้ความสุขกับฉันอย่างที่คุณเป็น คุณรู้ใช่ไหมว่าความต้องการของฉันคือประกาศิตที่ใครจะล้างเสียมิได้ คุณรู้นี่นะว่าไม่ต้องถึงลงมือทำหรอก แค่คิด...คำสาปของฉันมันก็ประสิทธิผลแล้ว"

คำรณก้มหน้ายอมรับอย่างดุษฎี เขารู้ว่าอะไรจะเกิดกับเขา

อำนาจของหล่อนนั้นมากมายมหาศาลเกินกว่าที่ใครจะกล้าทัดทานได้

"ฉันมีเวลาอยู่บนนี้อีกสองวัน แล้วฉันก็ต้องไป"

"แล้วเมื่อไหร่คุณผู้หญิงจะกลับมาอีก"

"ก็เมื่อ...เมื่อร่างกายของฉันมันต้องการส่งเสริม เมื่อครบกำหนดของมัน อาจจะปีหนึ่งหรือสิบเดือนอะไรทำนองนั้น"

ขณะนั้นหล่อนและเขานอนก่ายกันอยู่บนเตียงนอนใหญ่ที่งามวิจิตร เตียงนั้นซึ่งตั้งอยู่เลยตั้งออกไปทางด้านหลัง มองเห็นท้องฟ้าและกลุ่มดาวกะพริบอยู่เบื้องบน

เขานอนหงายใช้ท่อนแขนหนุนศีรษะและมีหล่อนนอนฟุบอยู่บนอก มือข้างหนึ่งของเขาลูบไล้แผ่นหลังอันเนียนของหล่อน และมือซ้ายของหล่อนก็ลูบไล้ไปตามแผงอกกว้างของเขา

"ผมคงคิดถึงคุณผู้หญิงมาก"

"คิดถึงฉัน...หรือคิดถึงเนื้อตัวฉัน"

"ถึงคิดถึงเนื้อตัวของคุณผู้หญิง มันก็ต้องคิดถึงตัวคุณผู้หญิงอยู่ดี มันเร็วไปนะ ถ้าผมจะบอกว่าผมรักคุณผู้หญิง"

"ผู้ชายรักผู้หญิงทุกคนที่ทำให้เขามีความสุขได้ และจะรักง่ายยิ่งขึ้น ถ้าผู้หญิงคนนั้นจะบังเอิญเป็นคนสวย ชีวิตคนธรรมดา ๆ นั้นง่ายไม่ซับซ้อน ไม่ต้องการอะไรมากไปกว่าการกิน การถ่าย การหาความสุขจากการร่วมเพศ แล้วก็นอน"

หล่อนพูดช้า ๆ ทั้งที่มือก็กำลังลูบไล้เนื้อตัวเขาอย่างมันมือ หล่อนเองก็ไม่ปรารถนาอะไรมากไปกว่านั้น และ...กามารมณ์โดยเฉพาะกามสังวาสดูจะมีความหมายยิ่งต่อชีวิตของหล่อน เหมือนลมหายใจ สิ่งหนึ่งที่หล่อนชอบและได้มันทุกครั้งก็คือ มันทำให้หล่อนมีความงามเป็นอมตะนอกเหนือจากความสุนทรในรสชาติอันโอชะที่ไม่มีใครกล้าปฏิเสธ

"ผมยังนึกไม่ออก" เขาพูดโดยที่มือก็ยังลูบไล้แผ่นหลังของหล่อน และรับสัมผัส

จากมือบางเล็ก ๆ ที่ไล้แผ่นอกเขาอยู่ ซึ่งให้ความรู้สึกเสียวสยิวได้อย่างชะงัด และมันมีผลทำให้อวัยวะเพศของเขาแข็งขันขึ้นมาอีก

"ผมยังไม่เหนื่อยหรอก... แต่อยากจะเก็บ อยากจะบ่มความต้องการให้มันมากจริง ๆ เสียก่อน เพื่อเวลาที่เรามีความสุขด้วยกัน คุณผู้หญิงก็จะได้ความสุขอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย" เขาบอกหล่อนอย่างนั้นเมื่อหล่อนสงสัยว่าเขาจะรออะไรอยู่ เพราะอวัยวะเพศของเขาแข็งขันถึงขนาดนั้นแล้ว

"ผมยังนึกไม่ออก...นึกไม่ออกว่า ผมจะอยู่คนเดียวได้อย่างไรโดยไม่ข้องแวะหรือไม่มีเซ็กซ์กับใครเลย จนกว่าคุณผู้หญิงจะกลับมา..."

"ฉันว่าคุณอยู่ได้" หล่อนว่า *"ที่นี่มีอะไรให้คุณทำได้ร้อยแปดที่จะทำให้ลืมกามารมณ์ได้ไม่ยาก แต่ถ้าคุณเกิดมีอารมณ์ต้องการจริง ๆ ก็ไม่เห็นจะลำบากอะไร คุณก็เอารถลงคอยไป ถมไปผู้หญิงที่เขาพร้อมจะนอนกับคุณ"*

"แต่..." เขาใช้ศอกยันตัวขณะพลิกเปลี่ยนท่า *"คงไม่มีใครเท่าคุณผู้หญิง"*

หล่อนยิ้มสวยให้เขาแล้วว่า... *"ก็คงเป็นอย่างนั้น"*

(อ่านต่อฉบับหน้า)

สาวน้อยกับผู้จัดการ

♦ ฮิโตมิ
♦ อายุ 26 ปี
♦ ทำงานบริษัท

ฉันชื่อ *ฮิโตมิ* อายุ 26 ปี แต่งงานได้ 3 ปีแล้ว ตอนนี้ฉันได้เข้าทำงานที่บริษัทแห่งหนึ่ง ฉันเป็นพนักงานน้องใหม่ที่สุดก็ว่าได้ และก็เป็นพนักงานที่มีอายุน้อยที่สุดอีกด้วย ผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ก็ล้วนแล้ว แต่มีอายุมากกว่าฉันกันทุกคนเลย แต่ทุกคนก็ดีกับฉัน คอยให้คำแนะนำการทำงานของฉันอย่างดีมาก โดยเฉพาะผู้จัดการที่ชื่อ *มิคาสึอิ* เขาเป็นชายวัย 40 เห็นจะได้ แต่เขาเป็นคนดีกับลูกน้องมาก พนักงานโดยส่วนใหญ่ก็ชื่นชอบเขามากทีเดียว ฉันเองก็รู้สึกว่าเขาเป็นคนที่ใจดีมาก หลายครั้งที่เขามักจะชวนฉันไฟทานอาหารกลางวันด้วยกัน ฉันเองก็ไม่ได้คิดอะไร ไปทานอาหารกลางวันกับเขาหลายครั้งเหมือนกัน

ฉันก็รู้ว่าเขามีครอบครัวอยู่แล้ว จึงไม่ได้คิดอะไรกับเขา เพราะเขาก็อายุมากกว่าฉันมาก มีอยู่ครั้งหนึ่งวันนั้นฉันทะเลาะกับสามีของฉัน ทำให้ฉันไม่สบายใจเลย เวลาทำงานก็รู้สึกว่าไม่เป็นอันทำงานเลย ตอนกลางวันผู้จัดการ มิคาสึอิ ก็เข้ามาทักฉันด้วยใบหน้าอันยิ้มแย้ม

"วันนี้ท่าทางไม่สบายใจเลย ไปหาอะไรดื่มกันหน่อยมั้ย" ฉันไว้ใจเขา ก็เลยตอบตกลงไป คืนนั้นเราเลยไปนั่งดื่มกันที่ร้าน ฉันเองเชื่อใจเขาก็เลยเล่าอะไรต่ออะไรให้เขาฟังจนหมด ผู้จัดการเป็นคนที่ปลอบใจคนเก่งมาก ตอนนั้นฉันรู้สึกอบอุ่นขึ้นมาอย่างบอกไม่ถูกที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับเขา นึกไม่ถึงเลยว่า ผู้ชายที่อายุมาก ๆ นี่ จะดูมีเสน่ห์และความอบอุ่นขนาดนี้ ฉันก็เลยดื่มจนเมามาย อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

ขากลับ เขาบอกว่าจะพาฉันไปส่งบ้าน แต่กลับพาฉันเข้าไปในโรงแรม ฉันรู้ว่ามันจะต้องลงเอยอย่างไร แต่ฉันก็พยายามบอกเขาว่า *"อย่า ๆ"* ทั้ง ๆ ที่ใจหนึ่งก็อยากมีอะไร ๆ กับเขาเช่นกัน แต่เขากลับไม่ฟังเสียง เขาจูบซุกไซ้ไปตามซอกคอของฉัน มันทำให้ฉันเสียวซ่านไปหมด ยิ่งกำลังเมามายด้วยแล้ว จิตใจก็เลยเตลิดเปิดเปิงไปหมด ปล่อยให้เขาทำอะไรได้ตามชอบใจ

ทุกสัมผัสที่เขาแตะต้องบนร่างของฉัน มันช่างเต็มไปด้วยความนุ่มนวล สุภาพ หละก็อบอุ่นเหลือเกิน เมื่อ

ร่างกายของฉันและเขาปราศจากสิ่งปกปิด ความรู้สึกต่าง ๆ ของฉันยิ่งไปกันใหญ่ เรือนร่างของเขาช่างงดงามอะไรเช่นนี้ แผ่นอกอันกว้างใหญ่ กล้ามเนื้อที่ขึ้นเป็นมัด ๆ และอาวุธของเขาช่างเต็มไปด้วยเสน่ห์อะไรเช่นนี้

เขาก้มลงจูบเนินอกของฉันอย่างนุ่มนวล เลียไล้ดูดดุนยอดเนินเม็ดเล็ก ๆ ของฉันสลับไปมาทั้งสองข้าง เมื่อเม็ดเล็ก ๆ ของฉันได้สัมผัสที่อบอุ่นเช่นนี้ก็โชนชันขึ้นมาทันที ฉันครางซี้ดออกมาอย่างลืมตัว เขายิ่งรุกหนักทันที ระบมไปทั่วจนมาหยุดอยู่ตรงนั้น ส่วนฉันตอนนี้อารมณ์ก็กระเจิดกระเจิงแล้ว ฉันไม่มีความอายหลงเหลือ ฉันเลยเอื้อมมือไปจับท่อนลำของผู้จัดการบ้างมันนุ่มนิ่มดี ฉันจึงรูดเข้ารูดออกอย่างมันมือ ผู้จัดการคงรู้ว่าฉันกำลังตกเป็นทาสของเขา จึงขยับตัวมาเปลี่ยนเป็นท่า 69 พร้อมกับใช้ลิ้นเลียสลับกับขบเบา ๆ ตรงเม็ดติ่งของฉัน

ส่วนฉันก็อ้าปากรับท่อนเนื้อของเขาอย่างเต็มใจ รสชาติของมันเป็นรสชาติที่หวานอย่างแปลกประหลาด ฉันทั้งเลียตรงส่วนบนสุดของท่อนเนื้อ และดูดอย่างสนุกปาก เสียงผู้จัดการร้องครางซี้ด...ซ๊าดทำให้ฉันรู้ว่า เขาก็ติดใจในรสชาติของฉันเช่นกัน ฉันรู้สึกมีความสุขกับการปรนเปรอลิ้นของเขาให้ฉัน แต่ฉันอยากมีความสุขมากกว่านี้ ฉันอยากให้เขาขยี้ฉันด้วยท่อนเนื้อ ฉันร้องบอกเขาเบา ๆ ซึ่งเขาก็ยอมทำให้

อย่างโดยดี

เขายกขาข้างหนึ่งของฉันพาดที่แขนของเขา แล้วประคองท่อนเนื้อของเขาจ่อตรงปากช่องทันทีที่เขาสอดใส่มันเข้าไป ฉันสะดุ้งเฮือก สองมือของฉันโอบรัดสะโพกเขาแน่น เขาค่อย ๆ ดุนดันมันเข้าไปทีละนิด อย่างใจเย็น จนในที่สุดก็เข้าไปจนมิดด้าม มันเสียวและสุขเหลือเกิน และเมื่อเขาโยกย้ายขยับมันสาวเข้าสาวออกอย่างช้า ๆ ฉันครวญครางอย่างมีความสุข และบอกให้เขาเร่งความเร็วขึ้นอีก

เขาทำตามอย่างโดยดี กระแทกท่อนเนื้อของเขาอย่างรุนแรง และสาวเข้าสาวออกอย่างไม่หยุดยั้ง ฉันแอ่นสะโพกรับความรุนแรงนั้นอย่างเปี่ยมสุข และกอดรัดเขาอย่างแน่นเมื่อเขาปล่อยน้ำรักให้ฉันจนเอ่อล้นช่องสวรรค์

คืนนั้น ฉันจำได้ว่า เขาพาฉันขึ้นสวรรค์กี่ครั้ง แต่คืนนั้นเต็มไปด้วยความสุข มาคิดดูอีกทีแล้ว ฉันก็ไม่คิดว่าเราสองคนจะมาลงเอยด้วยการร่วมรักกัน ทั้ง ๆ ที่ผู้จัดการมาฟอร์มผู้ใหญ่ คอยปลอบประโลมขณะที่ฉันมีปัญหาแท้ ๆ ไม่รู้เหมือนกันว่าในใจของผู้จัดการนั้นคิดจะฟันฉันตั้งแต่แรกหรือเปล่า

หลังจากนั้นเขาพยายามชวนฉันอีกหลายครั้ง แต่ฉันก็พยายามปฏิเสธเขาตลอดเวลา เพราะฉันกลัวเพื่อน ๆ ที่บริษัทจะนินทาเอา

ρ

เปิดลึก-เบื้องลับโฟโต้นู้ดโชว์

THIS IS SHOW TIME *โดย โฟโต้วัน*

★ เปิดเผยเบื้องหลังการถ่ายภาพเปลือยโชว์ตามล็อกเทลเล้าจน์ ซึ่งเป็นการทำเงินชั้นสูงของหญิงสาวยุคไฮเทค

สาวมอเตอร์ไซด์ ภาค 1 : น้องเดือน

โดย : โฟโต้วัน

การถ่ายภาพนางแบบเปลือยที่ผ่าน ๆ มาแต่ละคนนั้น ผมมีความชอบ--ความประทับใจอยู่ทุกคน แต่ว่าจะมากน้อยแค่ไหนนั้น ก็เป็นเพียงบางคนที่ถูกนิสัยใจคอ และเป็นเพื่อนที่สนิทสนมกันชั่วระยะหนึ่งหรือยาวนาน

นางแบบที่ผมประทับใจอีกคนหนึ่งคือ *น้องเดือน* เธอใฝ่ฝันอยากจะเป็นนางแบบอยู่แล้ว หน้าตารูปร่างส่วนสูงส่งประกวดนางงามได้ แต่อวบไปนิด หลังจากนั้นอีกหนึ่งปี น้องเดือนจมูกโด่ง รู้จักแต่งตัวให้กับร่างใหม่ที่มีหุ่นเพรียวงาม ถ้าวันไหนน้องเดือนอยากดิ้น (หมายความว่าอยากเที่ยวขี้เกียจรับแขก) เธอก็จะชวนผมไปหา-เลือกชุดออกไปถ่ายแบบข้างนอกกัน ซึ่งใช้เวลาไม่กี่ชั่วโมง เสร็จแล้วจะได้เข้าดิสโก้เธค ดิ้นไปตามเสียงเพลงแบบผู้มี ร็อค แอนด์ โรล ในหัวใจต่อไป ไม่ต้องผิดกฎบ้าน เพราะเจ๊บอกว่าใครไปถ่ายแบบ...วันนั้นไม่ต้องทำงาน อนุญาตให้เที่ยวได้ ห้ามกลับบ้านเกินเที่ยงวัน

ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งเจ๊เคยปล่อยผมกับ น้องเดือน ไปถ่ายภาพกันที่เกาะแห่งหนึ่ง ทางชายฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย ผมไม่อยากเชื่อเลยว่า...ตลอดทั้งวันที่ถ่ายภาพ น้องเดือน ไม่ยอมนุ่งผ้า แม้แต่เวลาพักการถ่ายทำ ผมมีความรู้สึกว่าเราได้หลุดออกจากสังคมสังฆัง ได้มาอยู่กันอีกโลกหนึ่ง แม้มันจะเป็นเกาะเล็ก ๆ เงียบสงบไร้ผู้คน นอกจากว่านาน ๆ จะมีเรือประมงวิ่งเข้าฝั่งผ่านมาสักลำสองลำ

น้องเดือน ซึ่งมีความสวยอยู่แล้ว ร่างกายของเธอแทบจะไม่ใส่เครื่องประดับอะไรเลย ยิ่งทำให้สวยเข้าไปใหญ่ แต่ว่าเธอต้องทาผิวด้วยน้ำมันมะกอกเพื่อให้ผิวเป็นมัน เมื่อกระทบแสงผ่านเลนส์กล้องแล้วดูผิวสดชื่น หลังจากที่เธอทาตัวเสร็จ ใส่เพียงหมวกเล็ก ๆ อันเดียว จากนั้นก็ก้าวเดินไปตามโขดหินเรื่อย ๆ และช้า ๆ ผมกดชัตเตอร์กล้องอย่างต่อเนื่องไปตามจังหวะที่เธอเดิน บางครั้งก็ให้ น้องเดือน ทำท่านั่งยอง ๆ เปลี่ยนท่าไปเรื่อย ๆ เหนื่อยก็พัก

จนกระทั่งถึงตอนเย็น น้องเดือน ไปยืนอยู่บนโขดหินก้อนหนึ่ง แสงตะวันรอนกำลังลับขอบฟ้าส่องเข้ามาครึ่งตัว แว๊บเดียวที่เห็นนั้นมันคืออีกมิติหนึ่ง น้องเดือน สวยมาก มันเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นระหว่างความเปลือยเปล่าแห่งมนุษย์และธรรมชาติ หรือทางภาษาภาพเขาเรียก

'นู้ดอาร์ต' ใช้สำหรับปฏิทินประจำปี เราสนุกกับการถ่ายภาพจนตะวันลับขอบฟ้า น้องเดือน ยังไม่เหนื่อยและยังไม่ยอมนุ่งผ้า ผมประทับใจในความกล้าของเธอ ซึ่งดูแววว่าจะมีอนาคตที่สดใสบนเส้นทางนี้ และฝันของเธอก็เป็นจริงอีกเมื่อ *บริษัท ซูซูกิ* ให้เธอเป็นแบบไปถ่ายภาพปฏิทินประจำปี โฆษณา รถมอเตอร์ไซค์ ซูซูกิ ประดาสิงห์มอเตอร์ไซค์เห็นโปสเตอร์แล้วชอบใจทั่วประเทศ แต่แล้วก็ฝันค้างว่า จะตามหาน้องเดือน ได้ที่ไหน ถ้ารู้ว่าน้องเดือน อยู่บ้านเจ๊ล่ะก็ได้เสีย ฝูงมอเตอร์ไซค์คงแห่กันมาเหมือนขับไล่ บิ๊กสุ แหง ๆ แต่กลายเป็นโปสเตอร์ของน้องเดือน นั่งอยู่บนอานมอเตอร์ไซค์แทน

หลังจากนั้นอีกไม่กี่วัน เจ๊ก็เอารถตู้ขนเด็กไปเต็มคันรถ เพื่อถ่ายภาพหนังสือรวมเล่มของเจ๊เอง เราไปกันที่ชะอำ หาดที่พวกนางงามจักรวาลเขาไปเล่นน้ำ การเดินทางเที่ยวนี้มี น้องเดือน ไปด้วย เราแก้ผ้าถ่ายภาพเล่นน้ำ-เล่นเรือใบ สนุกกว่าถ่ายภาพนางงามจักรวาลเสียอีก

เจ๊...เด็ก ๆ เขาเรียกเธอว่าอย่างนั้น เป็นเจ้าของบ้านอย่างว่า...นอกจากว่าจะรู้จักพัฒนาเด็กที่อยู่ในสังกัดให้เป็นบ้านนางแบบแล้ว เจ๊ยังลงทุนทำหนังสือเองอีก เลยทำให้สาวงามบ้านนี้ดังไปทั่วประเทศ แล้วยังดังไปถึงฝั่งฮ่องกงโน่น

น้องเดือน กำลังเป็นดาราในบ้าน จากหนังสือภาพเปลือยต่าง ๆ ที่ตีพิมพ์เกลื่อนเมืองไทยทำให้ น้องเดือน ต้องกลายเป็นคนดังตามวิถี เมื่อเธอดังแล้วก็ต้องเป็นของธรรมดาว่า คิวจะต้องไม่ว่าง เธอรับทรัพย์เข้ากระเป๋าเป็นกอบเป็นกำ มีเงินแล้วเก็บสะสมสร้างบ้าน-ซื้อที่ดินให้พ่อแม่ที่ยากจนอยู่บ้านนอก เธอเป็นผู้หญิงที่น่ายกย่องอีกคนหนึ่งในการเสียสละตัวเองเพื่อความสุขของครอบครัว

สำหรับ น้องเดือน แล้ว ไม่ว่าจะไปโชว์ที่ไหน เมื่อไหร่นั้น จึงเป็นเรื่องสบายมาก ไม่ต้องเสียเวลาซ้อมนาน เธอเข้าใจบทบาทการโชว์ได้อย่างง่ายดาย และก็ถึงคิวโชว์ของเธออีกครั้งหนึ่ง ผมจัดนางแบบไปโชว์ตามใจเจ้าของเล้าจน์และตามที่แขกขอมา ผมเอาโปสเตอร์โฆษณารถ

มอเตอร์ไซค์ของ น้องเดือน ไปติดไว้หน้าเล้าจน์ก่อนวันโชว์หนึ่งอาทิตย์ โฆษณาไว้แค่นั้น พวกหนุ่ม ๆ ก็ไปถามทุกวัน เมื่อถึงวันโชว์จริง ๆ มีแขกแห่กันมาจนแน่นเล้าจน์ไม่มีที่แม้แต่จะยืน

เมื่อนำ น้องเดือน เข้ามาถึงห้องพักแต่งตัว ผู้จัดการเล้าจน์ก็เดินเข้ามาบอกว่ามีแขกบุ๊ค น้องเดือนไว้ 7 โต๊ะแล้วจะเอายังไง

"เอาเป็นว่าได้ราคาสูงสุดก็ให้คนนั้นไป ราคาสูงสุดเท่าไหร่...ไม่ควรต่ำกว่าสองหมื่นบาท" ผมแนะนำผู้จัดการเล้าจน์ก็โอเค

ผมแนะเขาในราคาสูงขนาดนั้นสำหรับเวลาชั่วคราว ถ้าเป็นนางแบบธรรมดาแม้จะสวยขนาดไหนก็ทำไม่ได้ในราคานี้ แต่ว่าตอนี้ น้องเดือน อยู่ในระดับดารา ราคาแค่นี้คนมือหนักคงไม่อยากต่อรองราคา สวยและดัง นั่นคือสมบัติพิเศษที่เธอได้มาจากการสู้แสงไฟ-แสงแฟลช อดหลับอดนอนทำงานการถ่ายแบบ แสดงภาพยนตร์ประกอบเพลงคาราโอเกะ และ ฯลฯ

เมื่อ น้องเดือน แต่งตัวเสร็จ เธอสวมเสื้อคลุมปิดส่วนที่จะโชว์ไว้ก่อน แล้วเดินออกมานั่งดื่มด้วยกันตามปรกติ อยู่ที่บ้านเรามักแอบเจ๊ดื่มกันจนเมาที่บ้านหลังนอกเป็นประจำ น้องเดือน บอกว่า ขอดื่มสักกึ๊บสองกึ๊บเพื่อการโชว์บนเวทีจะได้รื่น แต่หวังว่าคราวนี้เธอคงไม่ลืมใส่บิกินี่อีก ผมจึงขอ น้องเดือน คลำดูว่าใส่จริงหรือเปล่า ซึ่งเป็นดอกตูมใหญ่ น่าเด็ด น่าดม ผมแกล้งคลำไปมา และกำลังจะเอานิ้วแหย่เข้าไปในช่องว่างได้นิดหนึ่ง น้องเดือน รีบดึงมือผมออกจากเสื้อคลุมทันที

"พี่ทำอะไรก็ไม่รู้...เดือนเสียวนะ"

"เปล่า พี่จะตรวจเอดส์ให้ไง เอ...แต่ทำไมนิ้วของพี่รู้สึกอุ่น ๆ อย่างนี้ต้องไปตรวจกันที่โรงแรมซุปเปอร์ดีไหม" ผมเย้าเธอเล่น แต่เธอเอาจริงแล้วว่า...

"ได้..แต่มีข้อแม้ว่าหลังจากโชว์เสร็จ เราค่อยพบกันที่ ป.กุ้งเผา ถนนรัชดาฯ แล้วพี่ก็เปิดเหล้าให้เดือนขวดหนึ่ง หลังจากเมาได้ที่แล้ว เราค่อยไปตรวจเอดส์กันที่ซุปเปอร์ แผนการนี้ดีไหมคะ" น้องเดือนถาม ผมก็เลยโอเช!

ผู้จัดการเล้าจน์เดินมาหาผมที่โซฟาและบอกว่า

"ราคาที่พี่ว่าเขาไม่เกี่ยง แต่ขอดูโชว์นิดหนึ่งแล้วจะให้คำตอบ เราพร้อมกันแล้วใช่ไหม"

"โอเคประกาศได้เลย"

เราถือแก้วเครื่องดื่มลุกขึ้นจากโซฟาพร้อมกัน ผมพาน้องเดือนเข้าแสดงที่ ๆ จัดไว้ ส่วนผู้จัดการเล้าจน์ ก็ทำหน้าที่เป็นโฆษก และดีเจเปิดเพลงประกอบการโชว์ไปด้วย จากนั้นเขาก็บอกกล่าวบรรดาเสือ สิงห์ ทั้งหลายให้ได้ทราบ

"ครับ...การโชว์นางแบบสาวมอเตอร์ไซค์เราพร้อมแล้ว ขอเชิญท่านที่มีกล้องถ่ายภาพมาด้วยที่หน้าเวที มาบันทึกภาพของดี ๆ เอาไว้ดูเล่นแก้เซ็ง (วันไหนที่เมียด่า-หัวเราะ)"

จากนั้นเขาก็บรรยายสรรพคุณของนางแบบไปเรื่อยเปื่อยตามแบบโฆษณาขายยา แต่ของสวย ๆ ก็เป็นยาชนิดหนึ่งสำหรับบำรุงชีวิตไม่ใช่รึ?

เพลงประกอบโชว์ดังกระหึ่ม ผมเริ่มเปิดไฟทีละดวงจนครบ ส่วนน้องเดือนทำท่าครึ่งนั่งครึ่งนอนบนโซฟา รอท่าให้กล้องของผมบันทึกภาพนั้น บางทีก็โปรยยิ้มส่ายสายตาไปมาตามเสียงที่แซวมา น้องเดือน เป็นคนคล่องตัวในการแสดงท่าทางที่เซ็กซี่เย้ายวน เพราะผ่านการถ่ายแบบมาแล้วอย่างโชกโชน เธอจึงมีความชำนาญในท่ายั่วผู้ชายไม่ซ้ำแบบ ผมรัวชัตเตอร์กล้องบันทึกอิริยาบถของเธอไว้จนฟิล์มหมดด้วย และเปลี่ยนเป็นท่าเย้ยสวรรค์ น้องเดือน นั่งชันเข่าทั้งสองข้างขึ้นบนโซฟา ซึ่งเห็นท่อนบนเธอเปิดไว้แล้ว

เธอแยกขาทั้งสองข้างสุดสวรรค์ แล้วขยับตัวรูดบิกินี่ออก แล้วอ้าขาไว้อย่างนั้น เอามือปิดเนินนูนดอกบัวบาน แต่ปล่อยให้แพลมโผล่เห็นไปถึงเนินสวรรค์ ส่วนกอหญ้าที่มีน้อยอยู่แล้ว ทำให้ใบของมันไม่มีโผล่ออกมาจากซอกนิ้วมือเหมือนกับหลาย ๆ คนที่ผ่านมา และเธอทำท่าเอียงตัวไปข้างซ้ายบ้าง-ขวาบ้าง ขณะที่เธอยังอ้าเนินนั้นดอกบัวหันมาทางพวกเสือสิงห์ กระทิง แร่ดที่ยืนตาถลน-หูตั้งอยู่ข้างหน้าเวทีนั้น บางคนนั่งดูอยู่ดี ๆ กลับเอามือล้วงกระเป๋า? ขณะที่การโชว์กำลังกระชากอารมณ์ผู้ชมถึงขีดสุด ผู้จัดการเล้าจน์ซึ่งเป็นโฆษกมากระซิบบอกว่า จบได้แล้ว

ตอนจบ ผมให้ น้องเดือน เปิดมือที่ปิดไอ้นั่นให้เห็นครึ่งหนึ่งของแผ่นเนื้อหนา ๆ นั้นเสียงกองเชียร์ที่อยู่ข้าง ๆ ก็ส่งเสียง เอามือออก...เอามือออก หลายครั้ง จากนั้นเธอจึงลุกขึ้นยืน หมุนตัวซ้ายขวาพร้อมรอยยิ้มที่บาดหัวใจ ตรงนี้แหละ...ผมดับไฟทันที! จากนั้นก็รีบเก็บข้าวของอุปกรณ์ ขณะนั้นเอง ผู้จัดการเล้าจน์เดินมาบอกว่า

"พี่ แขกเขาต่อรอง น้องเดือน หมื่นห้าก็เลยปล่อย"

"แล้วเดือนว่าไง" ผมหันไปถามน้องเดือน

"ตกลงค่ะ...ชั่วคราวใช่ไหม"

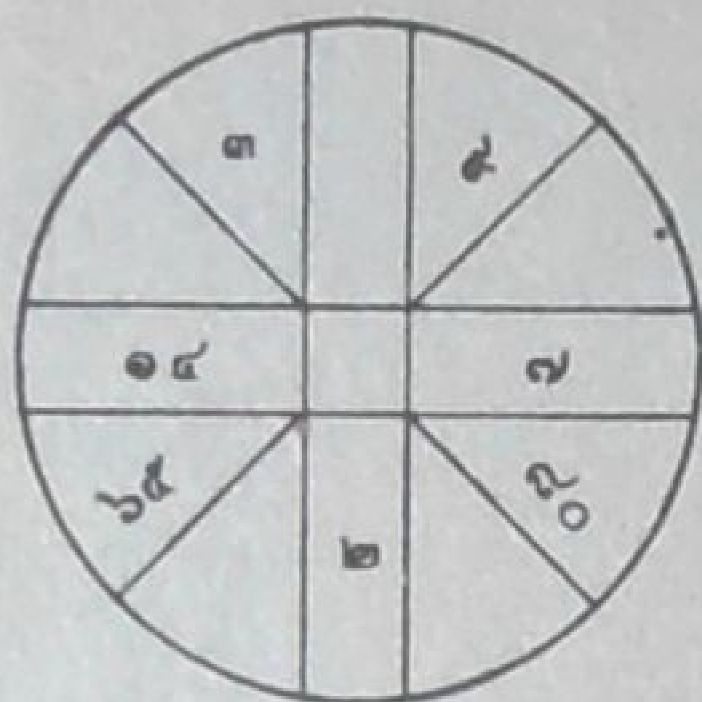
"ใช่"

"ถ้างั้นอีกสองชั่วโมงกว่า ๆ พี่ไปรอเดือนที่ ป.กุ้งเผา ก็แล้วกัน ทำตามสัญญานะ เดือนจะได้โทรนัดเพื่อน ๆ ที่บ้านมาด้วย"

ผมเก็บข้าวของไปไว้ที่บ้านก่อนพร้อมกับเงินค่าตัวของ น้องเดือน มาให้เจ๊ เสร็จแล้วผมก็ไปตามนัดของ น้องเดือน ซึ่งเวลาขณะนี้เกือบตีสามแล้ว ผมนั่งเมากำลังได้ที่ น้องเดือน ไปตามเวลา เราดื่มและดิ้นกันอยู่จนสว่าง แล้วก็เข้าเช็คอินที่ซุปเปอร์ ผมและเธอมีเวลาแค่เที่ยงวันเท่านั้น ที่ไหนได้เราหลับอยู่ด้วยกันเกือบเย็น เมื่อ น้องเดือน กลับไปถึง เจ๊ถามว่าไปไหนมา น้องเดือน ตอบกลับไปว่าไปหาหมอมา และบอกกับเจ๊ว่า...

"ขอหยุดงานอีกวันนะคะ"

คิดเอาเองแล้วกันว่า... ผมและน้องเดือน หนักหนากันขนาดไหน?

ดวงบนดาว

■ ดวงดาวในช่วงนี้ อยู่ในตำแหน่งที่เป็นประโยชน์ในด้านสนับสนุน การเจรจาตกลง การทำสัญญาต่างๆ จะคล่องตัว ด้านธุรกิจเกี่ยวกับที่ดินจะดีขึ้นบ้าง

โดย หมอมุกดา

พยากรณ์ในช่วงวันที่ 20 กรกฎาคม - 5 สิงหาคม 2535

♦ ราศีมังกร

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 16 ม.ค. - 12 ก.พ.

การเงิน ช่วงนี้ปัญหาเรื่องการเงินจัดได้เรียบร้อย ปัญหาต่าง ๆ จะเคลียร์ไปได้ด้วยดี อาศัยการเปลี่ยนราศีของดวงดาวช่วยไว้ได้มาก เป็นเงินได้มาจากการขัดแย้งจนลงตัวเรียบร้อย เงินปันผลเป็นที่น่าพอใจ

การงาน งานทางด้านศิลปะ สถาปนิก เครื่องประดับ เป็นช่วงจังหวะที่มีดาวสนับสนุนเป็นพิเศษ ทางด้านสถานเริงรมย์ การแสดงมีผลคล่องตัวตามมาไร่เรี่ยกันดี

ความรัก ความรักด้านครอบครัวมีความเข้าใจกันดีเป็นพิเศษ คู่ช่วยคิดเรื่องการเงิน การงาน คู่เก่า คนรักเก่ายังสดชื่นไม่เปลี่ยนแปลงด้านยวดยานระวังจะมีการเสียการซ่อม ขับรถราอย่าใจร้อน

♦ ราศีกุมภ์

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 13 ก.พ. - 13 มี.ค.

การเงิน จะได้เงินจากผลงานของคู่ครอง จากธุรกิจการค้า อาชีพค้ารถยนต์ยังทำเงินได้ดี รายจ่ายเป็นก้อนหนักไปทางด้านท่องเที่ยวการเดินทางออกนอกประเทศไทยไปเที่ยวข้ามทวีป

การงาน การเปลี่ยนแปลง การริเริ่มใหม่ ๆ ของงาน ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ที่คอยให้คำแนะนำ การสอบเลื่อนตำแหน่งเป็นผลสำเร็จทางด้านธุรกิจยังคล่องตัว ลงทุนเข้าหุ้นส่วนได้ผลประโยชน์ดี

ความรัก เพื่อนต่างเพศเข้ามาสนใจมาก ถูกใจก็จริงแต่ตัดสินใจเลือกลำบาก เพราะถูกใจทีละสองคน ซึ่งต่างดีคนละแบบ ถ้าทำใจเลือกคนใดไม่ได้จะพลาดหมด ต้องรอโอกาสใหม่

♦ ราศีมีน

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 14 มี.ค.-12 เม.ย.

การเงิน ด้านการเงินมีเพียงรายจ่ายเท่านั้นที่ยังมากกว่าเดิมไปบ้าง แต่รายรับยังคล่องตัวไม่ตก รายได้เกี่ยวกับเงินพิเศษ เงินฟลุ้คก็ยังเหมือนเดิม ดาวทำหน้าที่ด้านนี้ยังไม่เปลี่ยนแปลง

การงาน ด้านงานที่ถูกเปลี่ยนหรือย้ายตำแหน่ง จะขลุกขลักระยะช่วงปลายเดือนเล็กน้อย แต่ต้นเดือนยังมีผู้ใหญ่ให้ความร่วมมือเป็นกำลังใจผู้ทำงานด้านธุรกิจเริ่มจะคลี่คลายลง

ความรัก ด้านความรัก คู่ครองหรือคนรัก มักจะมารบกวนเรื่องการเงิน แต่ไม่ถึงกับทำให้เดือดร้อนพอสมน้ำสมเนื้อช่วยเหลือไปได้

♦ ราศีเมษ

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 13 เม.ย.-13 พ.ค.

การเงิน เบาการจ่ายเงินลงไปมาก ทางด้านธนาคารถ้าจะขอเงินเพิ่ม ขอเครดิต ช่วงนี้ดาวธนาคารมีทางได้มากกว่าผลเสีย มีโครงการใหญ่ ๆ ที่คิดไว้น่าจะลองเจรจาดู

การงาน ด้านลูกน้อง ด้านบริวาร เริ่มคลี่คลายการดื้อดึงการต่อต้านหรือการปะทะไปได้มาก การค้าเกี่ยวกับด้านการผลิต ทางด้านโรงงานยังรอออเดอร์มีงานเข้าไม่ขาดสาย

ความรัก ความขัดแย้งทางด้านความคิดต่าง ๆ ค่อยคลายลง กำลังคิดหาทางช่วยกันได้ลงทุน ด้านการเงิน การเจรจาที่เปิดเกมกับความรักใหม่ ๆ พอจะไปได้บ้างแล้ว

♦ ราศีพฤษภ

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 14 พ.ค. - 13 มิ.ย.

การเงิน ดาวโยกย้ายเปลี่ยนราศีไปบ้างเป็นบางดวง ทำให้ด้านการเงินค่อยคลี่คลายไปได้มาก แต่ยังมีปัญหาคั่งค้างที่ต้องแก้ไขอยู่ต้องพยายามใจเย็น ๆ ค่อย ๆ แก้ปัญหาไป

การงาน การโยกย้ายของดาวอาทิตย์ ทำให้ค่อยมีพลังมีอิทธิพลขยับขึ้น ทางด้านการท่องเที่ยวก็ลดน้อยถอยลง การใช้ยวดยานพาหนะต้องระวัง เพราะอิทธิพลปองดองยังไม่หมดไป ต้องไม่ประมาท

ความรัก ความรักช่วงนี้ยังเหมือนเดิม ความว้าวุ่นยังไม่เสื่อมคลาย พยายามหาทางแก้ไข การรับศึกในบ้านนอกบ้านให้ลดความกดดันลงบ้าง อย่าให้ถึงกับระเบิด

ราศีเมถุน

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 14 มิ.ย. - 14 ก.ค.

การเงิน ระมัดระวังการใช้เงินเอาไว้บ้าง เพราะเป็นช่วงที่รายจ่ายค่อนข้างจะสูง ไม่ค่อยได้ประโยชน์เป็นชิ้นเป็นอัน ส่วนทางรายได้ผู้ใหญ่เพื่อนฝูงยังสนับสนุนอยู่

การงาน ถ้ามีหุ้นส่วนต้องระวัง เพราะเป็นช่วงที่หุ้นส่วนจะนำปัญหาส่วนตัวมาปนกับงานส่วนรวม ทำให้ด้านการเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบของหุ้นส่วนค่อนข้างสับสน ควรตรวจสอบ

ความรัก ปัญหาที่ยุ่ง ๆ มาจากช่วงก่อนพอจะเบาลง แต่ต้องระมัดระวังในการใช้คำพูด อย่าให้อารมณ์ทำให้เรื่องเล็กกลายเป็นเรื่องใหญ่ได้

ราศีกรกฎ

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 15 ก.ค. - 16 ส.ค.

การเงิน ทางด้านการเงิน ดาวใหญ่ ๆ ยังสนับสนุน โอกาสที่จะได้รับเงินก้อนใหญ่ ๆ ควรจะได้รับในช่วงนี้ เงินที่ตกค้างจากผู้ใหญ่ก็จะเคลียร์ได้เรียบร้อย คิดจะกู้ยืมเงินควรเปิดการเจรจาทาบทามไว้เลย

การงาน งานที่ขยับขยายไว้ ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นกังวลหน่อย ต้องขยัน ๆ ออกติดตามผลงานเป็นพิเศษ เป็นช่วงที่จะมีคู่แข่งขันแย่งออเดอร์งานเกิดขึ้นได้ ต้องระวัง ๆ อย่าประมาท

ความรัก ดาวเสาร์เล็ง คนรักหรือคู่รักเดิมยังเหนียวแน่นอยู่มาก ยังไม่มีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงคู่ครองหรือคนรัก คนที่มีความรักใหม่ ๆ คงต้องรักคนมีอายุสูงกว่าแน่นอน

ราศีสิงห์

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 17 ส.ค. - 16 ก.ย.

การเงิน การซื้อขายขยายวงเงิน ขยายเครดิต จะกู้เงินเพื่อทำโครงการต่าง ๆ ยังหมุนได้อย่างอัศจรรย์จะปิดบัญชีได้ ทำให้เครดิตกลับมาเหมือนเดิมจากที่เคยกู้และถูกเร่งรัดหนี้สิน

การงาน จะตัดสินใจลงทุน จะขยายงาน นัดเซ็นสัญญาหรือจะวิ่งเต้นโยกย้ายงานออกต่างจังหวัด ย้ายสาขาน่าจะเป็นผลสำเร็จเพราะดาวผู้ใหญ่หนุนเต็มที่

ความรัก ที่เคยคบกันแบบใกล้ชิดก็จะเหินห่างไปบ้าง ไม่ มีอารมณ์โรแมนติกเกิดขึ้น จะเป็นเพราะสุขภาพระยะนี้คอยรบกวน ด้านส่วนท้องจะรบกวนมากหน่อย

ราศีกันย์

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 17 ก.ย. - 16 ต.ค.

การเงิน เครดิตช่วงนี้หนักไปทางเงินกู้ เงินเป็นหนี้ มีคนอยากให้กู้ยืมเป็นหนี้อุตลุด อย่าใช้เพลินจะเกิดปัญหา มีดาวต่างประเทศเข้ามาหนุน การเดินทางต่างประเทศช่วงนี้มาแรง

การงาน งานค่อนข้างจะหนักหน่วง โดยเฉพาะงานทางด้านเขียนจะหนักมากกว่าด้านอื่น ถูกเร่งรัดส่งต้นฉบับแบบเร่งด่วนรวดเร็วเปิดหนังสือใหม่ ๆ ช่วยกันคิดช่วยกันเขียน

ความรัก ยังอยู่ห่างไกลกัน ได้ยินเพียงแค่ข่าวหรือได้รับข่าวทางจดหมายเท่านั้น ยังหาโอกาสพบกันไม่ค่อยได้ เรียกว่าดวงยังไม่ให้ชิดใกล้กันต้องรอกันไปก่อนคงไม่นานก็จะสมหวัง

ราศีตุลย์

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 17 ต.ค. 15 พ.ย.

การเงิน การเคลียร์ลูกหนี้ ดาวที่ช่วยสะสางเรื่องนี้ยังไม่จรไปไหน โอกาสที่จะได้เงินจากลูกหนี้ยังมีทวงถามหรือเร่งรัดให้จ่ายได้แน่นอนถ้ามัวชักช้านอนใจเกินไป ระวังอาจจะต้องชวดไม่ได้ก็มี

การงาน ดาวการเปลี่ยนแปลงเรื่องของงานยังอยู่ที่เดิมไม่เปลี่ยนแปลง เรื่องการขยับขยายทางด้านอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่อาศัย มีการขยายต่อเติม เรื่องโครงการที่ขอจะผ่านได้เพราะผู้ใหญ่

ความรัก ความรักในช่วงนี้ไม่ค่อยแน่นอน มีจิตใจที่อ่อนไหวลังเลมากไปหน่อย ทำให้ตัดสินใจในเรื่องรักไม่เด็ดขาด รายที่กำลังขอความรักก็กลัว ๆ กล้า ๆ รายที่ขอหย่าก็ลังเลใจ เอาแน่ไม่ได้

ราศีพิจิก

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 16 พ.ย. - 15 ธ.ค.

การเงิน ดาวการเงินมีดาวที่ดีหนุนอยู่ ทำให้เครดิตต่าง ๆ เป็นที่เชื่อถือ ไปได้สวย การเงินมีเข้าและออก หมุนเงินสบาย ๆ ใครที่เล่นหุ้นอย่าชะล่าใจปล่อยเสียจนหมดเค้า ให้เหลือบ้างก็ดี

การงาน ช่วงนี้ดาวการงานยังเดินดีอยู่ เพราะฉะนั้นทำเรื่องอะไรค้างไว้ หรือขอตำแหน่งโยกย้ายก็ดีต้องตามเรื่อง ถึงดาวจะช่วยแต่ก็บ่งว่าเราต้องเหนื่อยหนัก ๆ กว่าจะได้เหมือนกัน งานมีเข้ามามากหน่อย ทำให้สดชื่นเพราะมีรายรับเสริมเข้ามามากขึ้น

ความรัก คู่ครองอาจจะอยู่ไกลตัว หรือต้องจากกันระยะหนึ่ง อย่าคิดหาทางแก้เหงาด้วยการคิดหารักใหม่ ๆ ที่เป็นรักซ้อน จะทำให้เกิดเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โตได้ ควรคบหาฉันมิตรดีกว่าอย่าเลยเถิดจะบานปลาย

ราศีธนู

ผู้ที่เกิดระหว่างวันที่ 16 ธ.ค. 15 ม.ค.

การเงิน ช่วงนี้ดาวการเงินเข้ามาแล้ว ทำให้เงินหมุนเวียนราบรื่นไม่ติดขัด หายปวดหัวเรื่องการเงิน หลังจากที่เคร่งเครียดมานานพอจะทวงหนี้สินเก่า ๆ ได้บ้าง แต่ไม่มากนัก รายจ่ายปรกติ

การงาน ช่วงนี้จะได้รับข่าวดีในเรื่องของงานที่ติดต่อเอาไว้ หรืองานที่ติดต่อเป็นโครงการต่าง ๆ จะได้รับการอนุมัติให้ทำ อาจจะมีปากเสียงบ้างกับบริวารลูกน้องหรือคนที่อยู่ในตำแหน่งรองกว่าต้องใจเย็นประนีประนอม

ความรัก ที่คิดรักใครหมายตาเอาไว้ คงต้องหยุดไว้ชั่วคราว เพราะยังเป็นช่วงที่ไม่แจ่มใสนัก รออีกสักหน่อย ส่วนที่มีคู่แล้วก็ช่วยเหลือปรึกษาเรื่องงานไปด้วยดี ไม่มีปัญหา

ดอกกี่เพ้าสาวจีน

เจ้าแม่เซี่ยงไฮ้ เหออิ๋งเหมย

• นางแบบ--เฟิ่อะเหมย แสดงเป็น เหออิ๋งเหมย

จากหนังประเภทเจ้าพ่อแกงค์มาเฟียที่แฟน ๆ เคยชมมาแล้ว ในเสี้ยวหนึ่งของหนัง--เราคงเคยเห็นถึงอิทธิพลของวงการไนท์คลับสถานเริงรมย์ที่บรรดาแก้งค์มาเฟียครองความยิ่งใหญ่ เพื่อเป็นเกียรติฉากบังหน้าในอาชีพของตนเอง เป็นเรื่องราวที่คิดว่าแฟน ๆ ได้ชมมาแล้วไม่น้อย!

อันเมืองเซี่ยงไฮ้ยุคก่อน เป็นดินแดนอยู่ในการยึดครองของชาวต่างประเทศ โดยการทำสัญญาเช่าพื้นที่ส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อประกอบกิจการค้า เพื่อสิทธิพิเศษของชาวต่างประเทศนั้น ๆ ที่จะประกอบอาชีพในเขตนั้น ๆ ดังเช่น *'เขตเช่าฝรั่งเศส'* *'เขตเช่าอังกฤษ'* *'เขตเช่าญี่ปุ่น'* เป็นต้น

เพราะฉะนั้น *'เขตเช่า'* ในเมืองเซี่ยงไฮ้ยุคก่อน ถือเป็น *'ความอับอายขายหน้า'* เสี้ยวหนึ่งในประวัติศาสตร์จีน เป็นตราบาปที่ใคร ๆ เอ่ยถึงแล้ว มักรู้สึกละอายใจต่อการกระทำของรัฐบาลในยุคนั้น ๆ

เรื่องการปกครอง-การเมือง เป็นเพียงเบื้องต้นในการท้าวความเพื่อดึงเรื่องสู่เหตุการณ์และสิ่งสำคัญที่เราจะพาท่านไปรู้จักอีกแง่มุมหนึ่งของเมืองเซี่ยงไฮ้

ไนท์คลับ-สถานเริงรมย์ที่ระบาดจากต่างประเทศสู่เสี้ยวหนึ่งในชีวิตราตรีของเมืองเซี่ยงไฮ้!!

ไนท์คลับเซี่ยงไฮ้ในยุคนั้น แต่ละแห่งจะมีการตกแต่งหรูหรา บรรยากาศสุดเริดกลายมาเป็นแหล่งบันเทิงของวงสังคมชั้นสูงของชาวเซี่ยงไฮ้ในยุคโน้น...

ชื่อเสียงและเกียรติยศของชนชั้นสูงที่เริงร่ามีชีวิตอย่างหรูหรามีเกียรติตามสถานเริงรมย์ดังกล่าว หรือเจ้าพ่อเจ้าแม่ผู้มีอิทธิพลที่ยึดครองอำนาจในการทำมาหากิน โดยมีอาชีพอันมีเกียรติหรูหราบังหน้า แต่เบื้องหลังทำมาค้าของเถื่อน สร้างอิทธิพลอำนาจความเป็นใหญ่ เราจะไม่พูดถึงหรือเขียนถึงเนื่องจากไม่ใช่เป้าหมายแห่งความต้องการของเรา

แต่เราจะนำท่านเข้าสู่บรรยากาศและชีวิตอีกแง่มุมหนึ่งของสาวเต้นรำ-*พาร์ทเนอร์!*

พาร์ทเนอร์--คือสาวคู่เต้นรำในไนท์คลับที่เรารู้จักเป็นอย่างดีอยู่แล้ว เป็นอีกกลุ่มหนึ่งของชีวิตสาวที่ใช้สถานที่แห่งนี้ถีบตัวเองก้าวสู่ความเป็นสาวสังคมชั้นสูงด้วยความขมขื่น เจ็บปวดแห่งเบื้องหลังชีวิตอันรันทดที่พยายามปกปิดความขมขื่นอยู่ใต้ก้นบึ้งชีวิต โดยเบื้องหน้าเปลือกนอกกลายเป็นสาวสวยที่ต้องฉีกยิ้ม สดใสเบิกบาน อยู่ต่อหน้าผู้เป็นแขก แล้วใช้ความอ่อนหวาน ความสดสวยของใบหน้า ความร้อนแรงของเรือนร่าง การฉอเลาะ ออดอ้อน ยั่วนิดเย้าหน่อยให้แขกลุ่มหลงยอมจ่ายเงินไม่อั้น

ปรากฏการณ์เหล่านี้... ไม่ใช่ว่าเพิ่งจะพบเห็นในสังคมพาร์ทเนอร์ดังที่เห็นในปัจจุบัน ติดตามเข้าไปถึงประวัติศาสตร์ของวงการไนท์คลับตั้งแต่ยุคโน้นก็มีสภาพหาได้ผิดเพี้ยนดังที่เห็นในปัจจุบันไม่

วังดอกท้อ ถือว่าเป็นสถานเริงรมย์ใหม่เอี่ยมที่ปรากฏชื่อเสียงในยุคหลังของเมืองเซี่ยงไฮ้ ดินแดนถิ่นโลกีย์ชื่อกระฉ่อนที่ตกแต่งไว้อย่างหรูหราวิจิตรพิสดารแห่งสังคมชั้นสูงของเซี่ยงไฮ้ ถึงแม้จะเพิ่งเปิดทำการใหม่ ๆ แต่ชื่อเสียงความเด่นดังของวังดอกท้อ ได้กระฉ่อนเป็นที่เลื่องลือแห่งมหานครเซี่ยงไฮ้ เนื่องจากเป็นสถานเริงรมย์

ที่ระบือด้วยชื่อเสียงความสวยงามของสาวพาร์ทเนอร์แต่ละนางช่างงามแท้ประดุจเทพธิดากว่า 30 คน

หนึ่งในบรรดาสาวงามเลื่องชื่อได้แก่--*เหออิ่งเหมย!*

เหออิ่งเหมย เป็นเด็กสาวแก้วตาขวัญใจของครอบครัวฐานะปานกลาง เมื่อเริ่มโตเป็นสาวได้มองเห็นเด่นชัดว่าการกระโจนเข้าสู่วงสังคมเซี่ยงไฮ้เพื่อถีบตัวสู่ความสูงเด่นไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย เธอมองเห็นว่า...การก้าวเข้าสู่วงการภาพยนตร์แม้จะเป็นแนวทางทำเงินให้ได้ไม่น้อย หรือแม้แต่การกระโจนเข้าสู่วงการนางโลมก็เป็นหนทางที่ดี กระนั้น--เมื่อชั่งน้ำหนักกับวิถีทางการเข้าสู่วงการไนท์คลับ เข้าไปเป็นพาร์ทเนอร์กลับเป็นหนทางทำรายได้ที่ดีกว่า เส้นทางทำกินดังกล่าว ดาราพาร์ทเนอร์ที่ประสพความสำเร็จในวงการไนท์คลับ สามารถทำเงินให้สูงมหาศาล ถึง 1,200 เหรียญต่อเดือนหรือมากกว่านั้น พาร์ทเนอร์สาวดัง ๆ เท่าที่ประมวลรายได้แล้ว เธอพบว่า...อย่างน้อย ๆ เดือนหนึ่ง ๆ สามารถทำเงินได้สูงถึง 300-400 เหรียญเป็นอย่างต่ำ

เมื่อเหออิ่งเหมยมองเห็นลู่ทางแห่งการทำรายได้กับการยึดอาชีพเป็นพาร์ทเนอร์แล้ว สิ่งแรกที่เธอจำเป็นต้องเรียนรู้ และกลายเป็นปัญหาหนักอกสำหรับเธอ ได้แก่ *การเต้นรำ* หรือการลีลาศที่เธอไม่เป็นเอาเสียเลย

เธอตัดสินใจปรึกษาพ่อแม่ แต่ได้รับการคัดค้านอย่างหนัก อย่าว่าแต่ค่าเล่าเรียนกับการเรียนเต้นรำเลย แม้แต่ค่าใช้จ่ายชีวิตประจำวันในครอบครัวก็เป็นปัญหา ไหนเรื่องอาหารการกิน แล้วไหนจะต้องส่งเสียพี่น้องอีกสองคน เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสมาชิกในครอบครัวอีกล่ะ จริงอยู่ครอบครัวมีฐานะปานกลาง แต่ก็พอค่าใช้จ่ายเดือน ๆ เท่านั้น

เมื่อเป็นเช่นนี้--เหออิ่งเหมย-ตัดสินใจมองหาลู่ทางอื่น โดยการขอร้องเพื่อน ๆ ที่ทำงานเป็นพาร์ทเนอร์อยู่แล้ว ช่วยเหลือหาลู่ทางให้เธอกระโจนเข้าสู่วังวนชีวิตแห่งการเป็นพาร์ทเนอร์

ดังนั้น...เมื่อวังดอกท้อได้เริ่มต้นธุรกิจไนท์คลับ ก่อนการตกแต่งเสร็จเรียบร้อยได้ประกาศรับพาร์ทเนอร์ ขณะเดียวกันแมวมองพยายามวิ่งเต้นดึงดาราดัง ๆ จากไนท์คลับอื่น ๆ เข้ามาสร้างฐานะกับการดึงแขกให้มาเที่ยว

เพื่อนของเธอคนหนึ่งทำงานเป็นพาร์ทเนอร์ชื่อดังในไนท์คลับแห่งหนึ่งทราบข่าวก็รีบมาบอกข่าวเธอ พร้อมรับอาสาที่จะสอนการเต้นรำเบื้องต้นให้เธอ โดยอ้างว่า--เธอเป็นคนสวยอยู่แล้ว ขอให้รู้หลักการเบื้องต้นก็พอ อาศัยความสวยของใบหน้า ความงามของเรือนร่างเป็นเป้าหมายแรกที่จะนำเธอก้าวเข้าสู่วงการไนท์คลับ โดยเชื่อว่า...เธอจะต้องมีความสามารถสร้างเนื้อสร้างตัวจนโดดเด่นอย่างแน่นอน ขอให้ได้งานทำเบื้องต้นไว้ก่อน หลังจากนั้นค่อยไปฝึกซ้อมการเต้นรำเพิ่มเติมในภายหลังก็หาเสียหายไม่

ดังนั้น...เพื่อนของเธอจึงเป็นเพื่อนพาเธอไปสมัคร ในวันหนึ่ง ผู้จัดการของวังดอกท้อชื่นชมความงามของ

เธอ พร้อมกับดึงเพื่อนเธอให้เข้ามาร่วมสมาชิกพาร์ทเนอร์เพิ่มขึ้นโดยให้ค่าตัวมากกว่าที่เก่าถึง 50%

จากเด็กสาวไร้เดียงสาแต่เต็มไปด้วยความเฉลียวฉลาดในพลังถีบตัวให้สูงเด่นเพียงชั่วระยะเวลาอันสั้น ๆ เหออิ่งเหมยสามารถถีบตัวก้าวขึ้นมาเป็นดาราชั้นแนวหน้าของวังดอกท้อในความงามความมีเสน่ห์ที่หาสาวอื่นเทียมเทียบได้ยาก จากตั๋วคูปองคืนหนึ่ง ๆ ได้เพียงไม่กี่ใบ จนสามารถคว้าคูปองพาร์ทเนอร์คืนหนึ่งยี่สิบสามสิบใบ จากการเริ่มต้นในคืนแรกที่ได้เงินส่วนแบ่งเป็นเพียง 2-3 เหรียญกลายมาเป็นคืนละกว่า 10-20 เหรียญ แล้วกลายมาเป็นตัวเงินตัวทองแห่งวังดอกท้อที่มีชื่อเสียงกระฉ่อนไปทั้งวงการไนท์คลับของเมืองคนบาป--เซี่ยงไฮ้!

เหออิ่งเหมย จากเด็กสาวไร้เดียงสาที่ใฝ่ฝันจะสร้างชื่อเสียงในวงการพาร์ทเนอร์ตั้งแต่หนมเพิ่งตั้งเต้า จากพาร์ทเนอร์โนเนมได้ถีบตัวก้าวสู่ความเป็นสาวสวยอันดับหนึ่งของวังดอกท้อ แล้วเธอก็สร้างอิทธิพลก้าวสู่ความเป็นอันดับหนึ่งของวงการพาร์ทเนอร์แห่งเซี่ยงไฮ้ในเวลาต่อมา เกือบจะกล่าวได้ว่า...เธอได้เต้าขึ้นสู่ระดับ *'เจ้าแม่เซี่ยงไฮ้'* ในกาลต่อมา ซึ่งได้ถูกบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์วงการพาร์ทเนอร์แห่งมหานครเซี่ยงไฮ้ตราบจนทุกวันนี้ เป็นหนึ่งในสิบคนของพาร์ทเนอร์ที่เด่นดังที่สุดของยุคนั้น

ภาพชุด *'ยอดคนสวยแห่งเซี่ยงไฮ้'* ฉบับนี้ เป็นการจำลองเสี้ยวหนึ่งในความเด่นดังของ *เหออิ่งเหมย* ที่เต็มไปด้วยศิลปะและความงามที่ให้สาระย้อนอดีตให้แฟน ๆ ได้ทราบ ได้เรียนรู้ ได้มองเห็นถึงอดีตยุคเฟื่องฟูของมหานครเซี่ยงไฮ้

เมืองคนบาปที่เลื่องชื่อลือชา...มาจนถึงบัดนี้

1+1=1

เมื่อ '*หนุ่มสาว*' + '*เพ็นท์เฮ้าส์ฮ่องกง*' เป็น

หนุ่มสาว

หนุ่มสาว

อัลบั้มรวมภาพนางแบบ PENTHOUSE

150 บาท

No. 1

อัลบั้มพิเศษสุด! รวมภาพชุด 18 สาวสวยของ 'หนุ่มสาว' ที่ถูกตีพิมพ์ใน 'เพ็นท์เฮ้าส์ฮ่องกง'

อัลบั้มพิเศษรวมภาพ
นางแบบเพ็นท์เฮ้าส์ฮ่องกง

ชมภาพชุดของ 18 สาวงามของ '*หนุ่มสาว*' ที่ไปโชว์โฉมใน '*เพ็นท์เฮ้าส์ฮ่องกง*'

หน้าสีสวยสด ราคาเพียง 150 บาท พลาดแล้วจะเสียใจ!

★ ฉบับที่ 1 วางแผง เดือนกรกฎาคม นี้...แน่นอน !! ★